

การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

โดย
นางสาวมนกรณ์ ใจรู้รอบ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

โดย
นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES IN ANALYTICAL READING
SKILLS OF FOURTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY KWL PLUS TECHNIQUE

By

Monnaporn Jairurob

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2008

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus” เสนอโดย นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย ชินะตั้งกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ อ่วมเจริญ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรา เล่าเรียนดี
3. อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุจิตรา คงจินดา)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ อ่วมเจริญ)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรา เล่าเรียนดี)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล)

...../...../.....

4825331 : สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

คำสำคัญ : เทคนิค KWL Plus / ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

มนภรณ์ ใจรู้รอบ : การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus. อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ : ผศ. ดร. สุเทพ อ่วมเจริญ ผศ. ดร. วัชรมา เล่าเรียนดี และ อ. ดร. ประเสริฐ มงคล. 249 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ด้านบอกความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับสูงมากเป็นลำดับที่ 1 และด้านสรุปใจความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับสูง แต่เป็นลำดับสุดท้าย นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้านการอ่านนิทาน อยู่ในระดับสูงมากเป็นอันดับที่ 1 และมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านสารคดีอยู่ในระดับสูง เป็นลำดับสุดท้าย

2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้นักเรียนมีความเห็นว่า ครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้นักเรียนมีความเห็นว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2. 3.

4825331 : MAJOR : CURRICULUM AND SUPERVISION

KEY WORD : KWL PLUS TECHNIQUE / LEARNING OUTCOMES IN ANALYTICAL READING SKILLS

MONNAPORN JAIRUROB : THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES IN ANALYTICAL READING SKILLS OF THE FOURTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY KWL PLUS TECHNIQUE. THESIS ADVISORS : ASST.PROF.SUTEP UAMCHAROEN. Ed.D. ASST.PROF.WATCHARA LOWRIENDEE, Ph.D., AND. PRASERT MONGKOL, Ed.D 249 pp

The purposes of this experimental research with one group pretest-posttest design were : 1) to compare learning outcomes in analytical reading skills of the fourth grade students before and after being taught by KWL Plus Technique 2) to study the students' opinion towards the instruction with KWL Plus Technique. The sample consisted of 30 fourth grade students of Donchedipittayakom School under the Jurisdiction of the Office of Suphanburi Education Service Area. The research instruments used for gathering data were ; instructional plan of KWL Plus Technique, learning outcomes in analytical reading skills test and questionnaire on the opinions towards the instruction with KWL Plus technique. The statistical analysis employed were mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test dependent and content analysis.

The research findings of the study were :

1) The learning outcomes in analytical reading skills of the fourth grade students before and after being taught by the KWL Plus Technique were statistically significant different at the 0.01 level. The analytical reading skills of the students in indicating main ideas was at the highest level, whereas the summarizing of main ideas was at a high level. Besides, the learning outcomes in analytical reading skills in fables reading were at the highest level and higher than the learning outcomes in analytical reading skills in documentary reading.

2) The students' opinions towards the instruction with KWL Plus Technique were overall at a high agreement level. On the learning activities aspect they perceived that it enhanced them to ask and answer more questions, on the aspect of learning environment they perceived that they were willing to work with groups. On the aspect of learning usefulness they perceived that they learned more content and gained understanding of the content.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2007
Student's signature.....

Thesis Advisors' signature 1. 2. 3.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนเสนอแนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ อ่วมเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรา เล่าเรียนดี และ อาจารย์ ดร. ประเสริฐ มงคล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่าน และ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์ ประธานกรรมการ ในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์และอาจารย์ ดร. สุจิตรา คงจินดา ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายสมศักดิ์ จรวงศ์ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม นางจิราธร สามารถ และ นายวินัย มากระจันท์ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2 ที่กรุณาเป็น ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม คณะผู้บริหาร และคณะครู โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวก ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2551 ที่ให้ความร่วมมือ ในการทดลองเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์การวิจัย	12
คำถามการวิจัย	12
สมมติฐานการวิจัย	12
ขอบเขตการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
2 บรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	16
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	18
การวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทย	21
โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม.....	22
การอ่านเชิงวิเคราะห์	28
ความหมายของการคิดวิเคราะห์.....	28
องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์.....	30
การสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์	33
ความหมายของการอ่าน	36
ความสำคัญของการอ่าน.....	37

บทที่	หน้า
จุดมุ่งหมายในการอ่าน.....	38
ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์	39
องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	41
ทักษะย่อยของการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	42
กระบวนการในการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	43
ลักษณะของบทอ่านที่สมกับวัย	45
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus.....	46
ความเป็นมา.....	48
ขั้นตอนการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการพัฒนาการอ่าน	49
แผนภาพความคิด	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
สรุป.....	65
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
ระเบียบการวิจัย	68
แบบแผนการวิจัย	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	69
การดำเนินการทดลองในการวิจัย.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สรุป	83
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	85
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus	85
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus	88

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
สรุปผลการวิจัย	91
อภิปรายผลการวิจัย	93
ข้อเสนอแนะ	102
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้	102
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	115
ภาคผนวก ข การตรวจสอบสมมติฐาน	130
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	135
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	239
ภาคผนวก จ หนังสือเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย	241
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอทดลองเครื่องมือวิจัย	245
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	247
ประวัติผู้วิจัย	247

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการประเมินด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน	5
2	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน	21
3	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม	24
4	ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	26
5	กำหนดการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	28
6	ประเภทเรื่องที่อ่าน.....	28
7	แสดงแผนภูมิรูปภาพ KWL Plus	52
8	วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	72
9	เกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของคะแนนจาก แบบทดสอบ	72
10	เกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของคะแนนเฉลีย ร้อยละ	73
11	เกณฑ์การกำหนดค่าความคิดเห็น.....	77
12	เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น.....	77
13	สรุปกิจกรรมการเรียนรู้และบทบาทของครูและนักเรียน	80
14	สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย	84
15	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	86
16	คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	86
17	คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำแนกตามประเภท เนื้อหา.....	87

ตารางที่		หน้า
18	ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus	88
19	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	116
20	ค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	122
21	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้	123
22	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น	124
23	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลการเรียนรู้	125
24	ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์	130
25	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	131
26	คะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	132

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	11
2	ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	20
3	แผนภูมिरูปดาว (Star Diagrams)	56
4	แผนภูมिरูปภาพแบบมุม (Supporting Diagrams)	57
5	แผนภูมिरูปภาพลูกโซ่ (Chain Diagrams).....	57
6	แผนภูมिरูปภาพแสดงเหตุ-ผล (Cause-Effect Diagrams)	58
7	แผนภูมิการแก้ปัญหา	58
8	แผนภูมिरูปแบบความคิดรวบยอด	59
9	แผนภูมิเส้นโค้งแสดงลำดับเหตุการณ์.....	59
10	แผนภูมिरูปภาพวงกลม	60
11	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	71
12	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ	76
13	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น.....	78

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันเป็นสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่าง ๆ ตลอดเวลา การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานของสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการถ่ายโอนข้อมูลข่าวสาร ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และวัฒนธรรม โดยผ่านเครื่องมือทางด้านเทคโนโลยีได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ข้อมูลข่าวสารที่ถ่ายทอดผ่านมาทาง เทคโนโลยีนั้นมีทั้งข้อมูลที่มีประโยชน์ก่อให้เกิดความรู้ และข้อมูลที่ไม่มีความสำคัญทำให้เกิดโทษ แก่เยาวชนและสังคมได้ ถ้าหากผู้รับสารขาดการคิดพิจารณาญาณไม่กลั่นกรองและตรวจสอบ อย่างรอบคอบในการเลือกรับสารนั้น

สังคมใดที่มีความอ่อนแอในด้านการจัดการศึกษา สังคมนั้นก็จะค่อย ๆ ถูกครอบงำ จากกลุ่มสังคมที่มีความเข้มแข็งและมีอิทธิพลเหนือกว่าเข้ามาครอบงำแสวงหาผลประโยชน์ จนไม่เหลือความเป็นเอกลักษณ์ที่จะให้สมาชิกในสังคมภาคภูมิใจอีกต่อไป สังคมไทย ก็เช่นเดียวกันไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงสภาวะการณนี้ได้ สภาพสังคมไทยปัจจุบันมีการพัฒนา ไปอย่างรวดเร็วทุก ๆ ด้าน ในช่วงหน้าทศวรรษที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในเชิงความ ยั่งยืนเรายังขาดภาวะสมดุล ยังมีปัญหาสำคัญที่ต้องดูแลแก้ไข บางเรื่องอยู่ในขั้นวิกฤติอันมีเหตุ ทั้งที่เกิดจากสภาพภายในสังคมเราเองและจากการคล้อยตามกระแสโลกาภิวัตน์ (กรมวิชาการ 2545 : 1)

การศึกษาเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกประเทศต่างให้ ความสำคัญในด้านการจัดการศึกษา และนำการศึกษาเข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อใช้ในการ พัฒนาคน ซึ่งจัดเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ประเทศใด มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ประเทศนั้น ๆ ย่อมง่ายต่อการพัฒนาระบบต่าง ๆ ภายในให้ เข้มแข็งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2540-2544 ที่กล่าวถึง ความจำเป็นของการพัฒนาคนและคุณภาพของคนโดยเห็นว่า “คนเป็นทั้งปัจจัยและผลลัพธ์ ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ” ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ อารุง จันทรวาณิช (2541 : 77, อ้างถึงใน จิตรา ชุมถี 2544) ได้กล่าวว่าการ จัดการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 2 มุ่งให้การศึกษาเป็น

เครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนและสังคมให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป และในการพัฒนาคน โดยนำการศึกษาเข้ามาเป็นกลไกสำคัญนั้น สิ่งที่สำคัญในการจัดการศึกษาที่จะทำให้ประสบความสำเร็จก็คือการจัดการเรียนรู้

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ความสามารถ ที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึง การจัดการศึกษาในแนวทาง ที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของประเทศ สามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย ทั้งยังสร้างความสมดุลและความกลมกลืน ของการพัฒนาระหว่างด้านต่าง ๆ ได้ และเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยพัฒนา คุณภาพชีวิตของคนไทยให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ เหมาะแก่กาลเวลาและบริบทของ สังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2542 : 1) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2559) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน เป็นจุดหมายหลัก เนื่องด้วยได้ตระหนักถึง ความสำคัญในการพัฒนาคนและคุณภาพของคนด้วยเหตุผลที่ว่า คนเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจและสังคม เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความใฝ่รู้และพร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ 2545 : 5-6) ซึ่งแนวทางการจัดการศึกษาที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว คือ การปลูกฝังนักเรียนให้มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้เสมอ ทั้งนี้เพราะผู้ที่มิชอบการอ่าน ย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง สามารถนำการอ่านไปเป็นเครื่องมือไปพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคมให้ดีขึ้นได้

ในการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาตามนโยบายพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน 2547 : 13) ได้ระบุว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ จากการปฏิบัติให้ทำได้ ฝึกเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 -2544) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 ข : ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวถึง วิสัยทัศน์การพัฒนาระบบการศึกษาในอนาคตว่า ควรพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถและ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตของมนุษย์

มากขึ้น ทั้งในด้านของการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาความคิด ดังปรากฏในการถ่ายทอดความรู้ผ่านเว็บไซต์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ แม้ว่าปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศมีมากมายหลายรูปแบบ แต่หนังสือเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญยิ่งรูปแบบหนึ่งตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเข้าถึงความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อเสริมสร้างชีวิตที่ดีในสังคมและเป็นหัวใจของการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังที่ ครูรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2541 : 65) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างอเนกอนันต์ต่อวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมโลกปัจจุบัน ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สรรพวิทยาการทั้งหลาย ตามความสนใจของผู้คนทุกเพศทุกวัย ไม่ว่าจะอยู่ในสาขาวิชาชีพใด ผู้ที่อ่านมากย่อมรู้มาก ประสบความสำเร็จมากและได้เปรียบผู้อื่นที่อ่านน้อยเสมอ การอ่านเป็นการหาอาหารสมองที่ช่วยพัฒนาสมองให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่นอกจากนี้การอ่านยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาอารมณ์และจิตใจ สนองความต้องการทางด้านจิตใจ ช่วยให้ผู้อ่านมีความสุขและบันเทิงใจ จึงอาจกล่าวได้ว่า การอ่านมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติโดยรวม รวมทั้งเครือข่ายที่โยงใยไปทั่วโลกในฐานะที่สังคมโลกเป็นสังคมของการอ่าน

ในสังคมแห่งการเรียนรู้ ทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคือ การอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือเข้าสู่ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ตลอดเวลา ทำให้อยู่ในโลกได้ดี มีความสุขเพราะทัดเทียมกับผู้อื่นและอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีศักดิ์ศรีเสมอกัน (แมนมาส ชวลิต 2545 : 4-5) เช่นเดียวกับแนวคิดของ วิชา ทรวงแสง (2541 : 2) ที่กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาคนในชาติที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การอ่านและนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นกุญแจไขความรู้ซึ่งมีอยู่มากมายในโลก ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเท่านั้น จึงเป็นผู้ที่สามารถดำรงตนสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและนานาชาติได้

จากความสำคัญของการอ่านที่ว่า การอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวมา อีกทั้งการสอนอ่านในปัจจุบันยังได้เน้นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด ดังที่ กรมวิชาการ (2542 : 1) ได้กำหนดว่า การสอนอ่านไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงพออย่างเดียว แต่จะเน้นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิดควบคู่กันไปด้วย เพราะการคิดเป็นหลักสำคัญที่ใช้ในการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่ากระบวนการอ่านนั้นจะต้องมีการคิดเสมอ เช่น การคิดเพื่อวิเคราะห์ หรือตีความ สรุปความสิ่งที่อ่าน ถ้าปราศจากการคิด การอ่านย่อมไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2534 : 5) ที่กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการแห่งความคิดในการรับสาร

เข้ามา ในขณะที่อ่านนั้นสมองของผู้อ่านจะต้องคิดตามผู้เขียน หรือตีความข้อความที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การคิดมีความสำคัญทั้งต่อการอ่านเองและสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน ดังที่ โจนส์ (Jones 1997, อ้างถึงใน หรรษา นิลวิเชียร, อัจฉรา ธรรมาภรณ์ และปราณี ทองคำ 2547 : 46) ได้แสดงเหตุผลที่คนเราต้องมีทักษะการคิดไว้ว่า เนื่องจากมีสิ่งใหม่ ๆ ที่ถูกค้นพบเกิดขึ้นมากมาย เราไม่สามารถยอมรับได้ว่าสิ่งที่ผู้อื่นอาจมาชักชวนจงใจเราว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดและถูกต้องที่สุด เราจึงจำเป็นต้องมีความสามารถพิจารณาเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญต้องสามารถตัดสินใจว่าข้อมูลใดที่สนับสนุน หรือขัดแย้งกับข้อสรุป นอกจากนี้ เบเยอร์ (Beyer 1987, อ้างถึงใน หรรษา นิลวิเชียร, อัจฉรา ธรรมาภรณ์ และปราณี ทองคำ 2547 : 46) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการคิดไว้ในทำนองเดียวกันว่า ความสามารถในการคิดช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้ทุกด้าน เพื่อนำสู่ความสำเร็จของโรงเรียนและโลกปัจจุบัน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และช่วยพัฒนาความสามารถในการควบคุมกระบวนการคิดของตนเอง โดยผสมผสานกับความสามารถทางการเรียนรู้วิชาการอันเป็นผลมาจากการคิด นักเรียนจะเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองและประสบผลสำเร็จทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนได้ในที่สุด และด้วยเหตุที่การคิดเป็นทักษะที่ดำเนินไปในกระบวนการอ่าน ถ้าครูเน้นการพัฒนาการคิดลักษณะต่าง ๆ ตามประเภทของการอ่านย่อมจะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาจากสาระภาษาไทยและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าในการสอนอ่านนั้นมุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความตีความ สรุปความ ทำแผนภูมิรูปภาพโครงเรื่องหรือแผนภูมิรูปภาพความคิด การตรวจสอบความรู้และค้นคว้าเพิ่มเติม จึงจัดได้ว่าเป็นการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บลูม (Benjamin Bloom 1956, อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ 2547 : 36) ที่ให้ความหมายของการวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวใด ๆ ออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ ว่าสิ่งเหล่านี้ประกอบกันอยู่เช่นไร แต่ละอันคืออะไร มีความเกี่ยวพันกันอย่างไร อันใดสำคัญมากน้อย นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ควอนัท (Quanat 1977 : 110, อ้างถึงใน ลูตินันท์ ประทุมพันธ์ 2545 : 15) เบอห์น โร และรอส (Burns, Roe and Ross 1984 : 247, อ้างถึงใน วรรณ บัวเกิด 2541 : 156 และฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2542 : 168) ที่ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องเข้าใจเจตนาของผู้เขียนเข้าใจเนื้อเรื่อง และสามารถสรุปความคิดเกี่ยวกับงานเขียนนั้น โดยผู้อ่าน

จะต้องอ่านอย่างพิจารณาแล้วใช้ความคิดในการไตร่ตรอง แยกแยะ จับใจความสำคัญหาข้อมูล มาตอบคำถาม เปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ สรุป ตัดสินและประเมินค่าในสิ่งที่อ่านสรุป ได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นความสามารถที่ต้องใช้การคิดวิเคราะห์ควบคู่กันไปด้วยจึงจะทำให้ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความ ดีความ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การอ่านมีความสำคัญอย่างมากสมควรที่จะปลูกฝังให้นักเรียนได้ฝึกการอ่าน ควบคู่กับการฝึกทักษะการคิดเพื่อวิเคราะห์ความ ดีความ สรุปความ และนำความรู้ที่ได้จาก การอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง แต่จากผลการทดสอบคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า วิชา ภาษาไทย คะแนนเต็ม 40 คะแนน แบ่งเป็นความรู้ทางด้านโครงสร้างทางภาษา 15 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 8.12 ความรู้ทางด้านกระบวนการ 25 คะแนน จำนวนนักเรียน สอบได้คะแนนเฉลี่ย 12.56 อยู่ในระดับพอใช้

จากแบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 (ปพ. 5) ของโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2548 -2550 ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน พบว่า มีนักเรียนที่มีผลการประเมินยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียนของโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม

เกณฑ์การประเมิน	ร้อยละของจำนวนผู้เรียน		
	ปีการศึกษา 2548	ปีการศึกษา 2549	ปีการศึกษา 2550
ดี (75 - 80 คะแนน)	69.20	70.25	73.25
พอใช้ (50 - 74 คะแนน)	19.25	21.25	26.75
ปรับปรุง (0 - 49 คะแนน)	11.55	8.50	-

จากตารางที่ 1 ปรากฏว่า ปีการศึกษา 2548, 2549, 2550 มีนักเรียนร้อยละ 69.20, 70.25, 73.25 ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป ตามลำดับแต่ยังต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้ นักเรียน ร้อยละ 75 ต้องผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป ดังนั้นโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมจึงมีเป้าหมายที่จะ

พัฒนานักเรียนในแต่ละปีการศึกษาซึ่งยังมีผลการเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายได้แก่ นักเรียนร้อยละ 30.80, 29.75 และ 26.75 ให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการอ่าน ซึ่งกำหนดเกณฑ์ความสามารถด้านการอ่านไว้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) อ่านได้คล่องแคล่วและรวดเร็ว 2) อ่านได้ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธี 3) อ่านแล้วเข้าใจความหมายของคำ สำนวนโวหาร 4) อ่านแล้ววิเคราะห์ความตีความ และ 5) อ่านแล้วสรุปความ ซึ่งพบว่า ด้านการอ่านวิเคราะห์ความ ตีความ นักเรียนมีความสามารถต่ำที่สุด คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 69.20 ที่ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปในขณะเดียวกันจากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม เมื่อวันที่ 22-24 สิงหาคม พ.ศ. 2548 จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับพอใช้เช่นเดียวกัน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, องค์การมหาชน 2546 : 20) ซึ่งปัญหานี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ และเป็นทักษะการอ่านในระดับสูงกว่าความรู้ ความจำ ความเข้าใจการนำไปใช้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการแสวงหาความรู้จากสาระวิชาต่าง ๆ และข้อมูลสารสนเทศ ถ้านักเรียนอ่านแล้วไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น จับประเด็นสำคัญจากการอ่าน วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเขียน รวมทั้งรวบรวมประเด็นต่าง ๆ จากการอ่านเพื่อสรุปเรื่องไม่ได้ ผลที่ตามมาคือนักเรียนไม่สามารถพิจารณาเลือกรับสาระที่มีคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

ปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียน และท่องจำตำราเป็นสำคัญผู้เรียนขาดประสบการณ์และการศึกษาจากความเป็นจริงรอบตัว ขาดการคิดวิจารณ์ญาณ ขาดการนำประสบการณ์ หรือข้อมูลมาสังเคราะห์ให้เป็นปัญหาที่สูงขึ้น (ประเวศ วะสี 2547 : 165, อ่างถึงใน ทิศนา แหมมณี 2547 : 177) ซึ่งสอดคล้องกับ จำรูญ เหลืองขจร (2543 : คำนำ) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนของครูในกระบวนการเรียนการสอนมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อสอบมากกว่าเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์แสวงหาความรู้ด้วยตนเองอีกทั้งยังไม่สามารถปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและรักการค้นคว้า โดยเฉพาะในเรื่องของการอ่านนั้น สุนันท์ ประสาทสอน (2544 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาการอ่านนั้น สาเหตุหนึ่งเกิดจากครูบางส่วนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะด้านการคิด การวิเคราะห์

การวิจารณ์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสอนอ่าน ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ การสอนอ่านเพียงเพื่อความเข้าใจเป็นการไม่เพียงพอ แต่จะต้องอ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ รู้จักคิดหาเหตุผล วิเคราะห์ วินิจฉัยในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ครูควรปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านควบคู่กับการคิดมาจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

สำหรับแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL, KWL Plus และเทคนิค KWLH ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการคิด ดังที่ วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547 : 92-94) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน คือ K : (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน W : (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และ L : (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน เช่นเดียวกับเทคนิค KWL Plus ที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งเป็นการอ่านตามเทคนิค KWL หมายถึง การถามตนเอง และการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 8) และสมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม (2544 : 75) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านที่สอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตนว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับเทคนิค KWL ของ โดน่า โอเกิ้ล (Donna Ogle, อ้างถึงใน ชลธิชา จันทร์แก้ว 2549 : 3) เป็นเทคนิควิธีสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนและส่งเสริมความคิดขณะที่จะอ่าน โดยมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL และ KWL Plus จากผลวิจัยของ ทิพสร มีปิ่น (2547: บทคัดย่อ) ศิริพรรณ เปรื่องศิลป์รัตน์ (2544: 99) และวิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 199) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL และ KWL Plus มีทักษะการอ่านสูงขึ้น รวมทั้งนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มาใช้เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยเพิ่มเติมในส่วนของการทำแผนภาพความคิด (Mapping) และการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Summarizing) เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ในระดับชั้นประถมศึกษา รวมทั้งเสนอแนะแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนกลุ่มสาระภาษาไทยต่อไป

จากที่กล่าวมาทั้งหมดผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ โอดเกิ้ล (Donna Ogle, อ้างถึงใน ชลธิชา จันทรแก้ว) ที่พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1986 เพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริม การคิด ขณะที่ยังมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL และ KWL Plus ซึ่ง วัชรรา เล่าเรียนดี (2547 : 90-93) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่าน ทุกระดับได้และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านและทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยครูเป็นผู้มีบทบาทคอยดูแล การฝึกของนักเรียน คอยถามคำถาม เพื่อให้นักเรียนแสวงหา คำตอบและคอยกระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วย นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ และ อรรถัย มูลคำ (2545 : 8) และสมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544 : 75) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ใน ทำนองเดียวกันว่าเทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบ ความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลัง อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิควิธีการ KWL นั้นเป็นตัวย่อที่ได้จากขั้นการสอน คือ K : (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W : (What we want to know) นักเรียน ต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L : (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นเทคนิค KWL ได้พัฒนาให้สมบูรณ์ขึ้นโดย คาร์ และโอดเกิ้ล (Carr and Ogle) และใช้ชื่อว่า KWL plus โดยคงสาระสำคัญและแนวทางการปฏิบัติเดิมของ KWL ไว้ แต่เพิ่มการเขียนผังความคิด (Mapping) และการสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) อันเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนและการพูด นอกเหนือไปจากทักษะการฟังและการอ่าน ในเรื่องของ เทคนิค KWL plus นั้น วัชรราเล่าเรียนดี (2547 : 93-95) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWL Plus

ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญของ เทคนิค KWL คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ระบุ หรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่ระบุในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว และเพิ่มเติมในส่วนของการทำงานแผนผังมโนทัศน์ บทสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว ซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ KWL Plus ขึ้นอยู่กับเรื่องที่เคยรู้มาก่อนได้อย่างสร้างสรรค์ กล่าวได้ว่าเทคนิค KWL Plus ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและอ่านอย่างสร้างสรรค์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอน ใจให้นักเรียนอ่าน คิดวิเคราะห์โดยละเอียด จากการเสริมแรงของครูจะช่วยให้ นักเรียนอยากรู้ อยากรู้อะไรบ้างที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 117-118) ที่พบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีระดับนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นดังนี้

1. การเตรียมความพร้อม และให้ความรู้พื้นฐานหลักการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus

2. การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (ให้นักเรียนดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การใช้เกมทางการศึกษา การใช้คำถามเพื่อการเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน)

2.2 ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWL Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่าขั้น K (What we know) นักเรียนมีความรู้หรืออะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่าขั้น W (What we want to know) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่าน (Mapping)

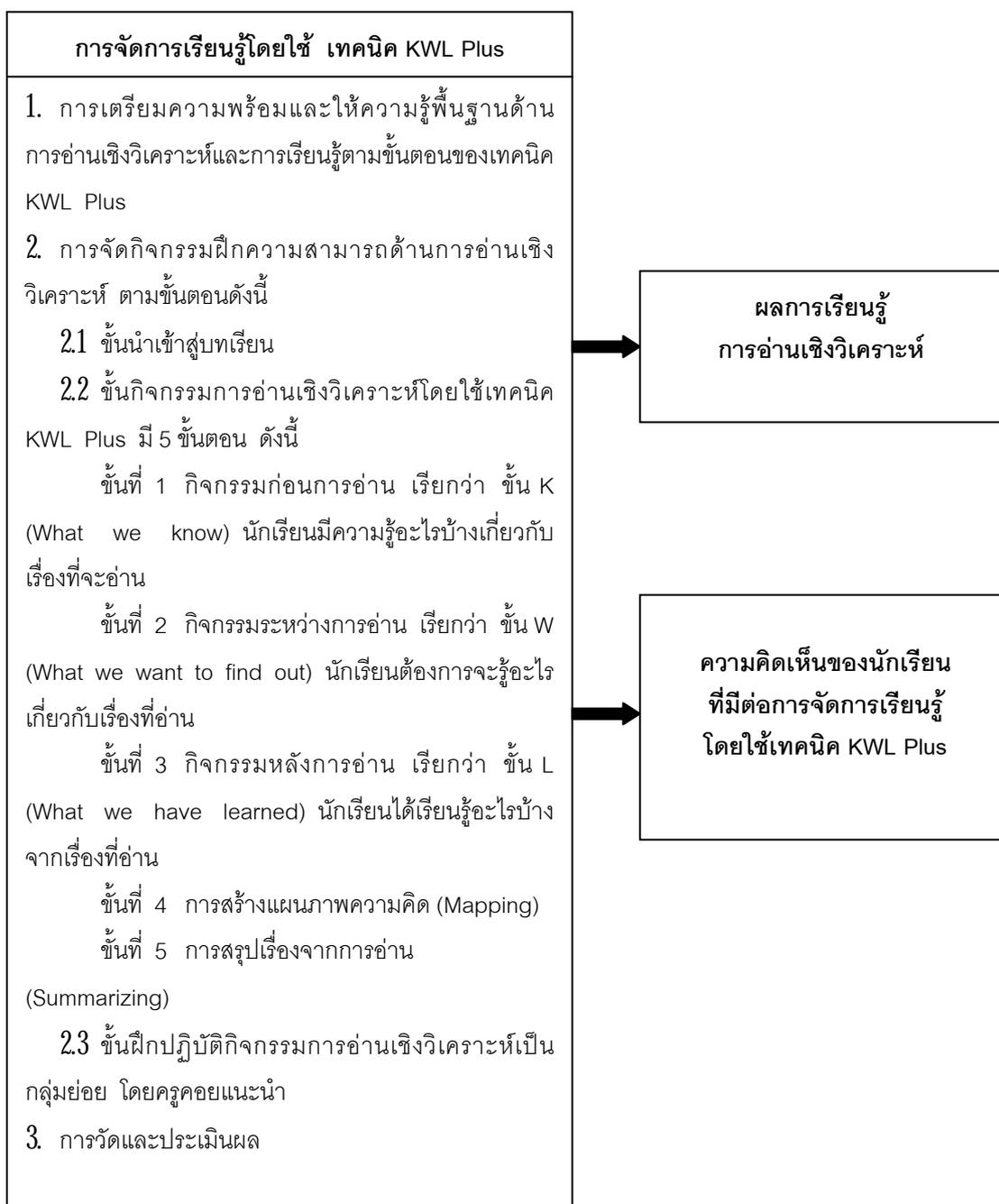
ขั้นที่ 5 กิจกรรมสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) และนำเสนอต่อชั้นเรียนร่วมอภิปราย

2.3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ

3. การวัดและประเมินผล โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ตรวจผลงาน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน โดยครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

สำหรับการอ่านเชิงวิเคราะห์นั้น กระทรวงศึกษาธิการ (2544 ก : 208) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้ และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่าง ๆ ด้วย ซึ่งพฤติกรรมในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของ บลูม (Bloom 1956, อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ 2547 : 36) จำแนกได้เป็น 3 ช้อย่อย คือ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของเรื่องราวหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เรียกได้ว่าเป็นการแยกแยะหัวใจของเรื่อง 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาหลักการความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ และ 3) วิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหาหลักการของความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในเรื่องราวหรือปรากฏการณ์นั้น ๆ ว่า สัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2546 : 209) ได้กำหนดทักษะย่อยในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ทักษะในการดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์ 2) ทักษะในการจำแนกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร 3) ทักษะในการพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง และ 4) ทักษะในการพิจารณาให้เห็นว่าผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร ส่วนสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน (2547 : 21) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1) จำแนกแจกแจงองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างถูกต้อง 2) จัดลำดับข้อมูลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 3) เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหมวดหมู่ได้อย่างถูกต้อง จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกณฑ์ในการวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆในเรื่องได้ถูกต้อง 2) บอกความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้อง และ 3) สรุปใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้อง

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ข้อคำถามของการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันหรือไม่
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับใดและเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1ห้องเรียน รวมนักเรียน 30คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ
 - 2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค KWL Plus

ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน และใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือ แผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถในการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้ แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือการพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้ และค้นคว้าเพิ่มเติม โดยเลือกบทอ่านประเภท นิทาน เรื่องสั้น และสารคดีสำหรับเด็ก

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus 2) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย 2.1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2.2) ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to find out) นักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) และขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) 2.3) ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอย แนะนำ และ 3) การวัดและประเมินผล

2. **ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่นักเรียนสามารถบอกความสัมพันธ์ของเรื่องได้ถูกต้อง บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

3. **ความคิดเห็นของนักเรียน** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนโรงเรียน ดอนเจดีย์พิทยาคม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4. **นักเรียน** หมายถึง ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 :-
 - 1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 3.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์
 - 3.2 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์
 - 3.3 การสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์
 - 3.4 ความหมายของการอ่าน
 - 3.5 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.6 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
 - 3.7 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 3.8 องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 3.9 ทักษะย่อยในการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 3.10 กระบวนการในการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 3.12 การใช้คำถามเพื่อส่งเสริมการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 3.14 จิตวิทยาการอ่าน
 - 3.15 ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
5. แผนภูมิรูปภาพความคิด
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ได้กำหนดหลักการ จุดหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตรไว้ดังนี้

หลักการ

เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่ ความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้หลายรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถ เทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพุทธศาสนาหรือ ศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียนและรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและ การใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมตามสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะ การคิด ทักษะการสร้างปัญญา และทักษะในการดำรงชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดียึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทراثวัฒนธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีให้สังคม

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรออกเป็นระดับช่วงชั้นทั้งหมด 4 ช่วงชั้น
 - ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
 - ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
 - ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
 - ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6
2. สาระการเรียนรู้ แบ่งสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยกำหนดให้กลุ่มแรกเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ ประกอบด้วย กลุ่มสาระภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มที่สอง เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานการเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและทำงานอย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ
3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม แบ่งเป็นกิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน
4. มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระเมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น

5. เวลาเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000 – 1,200 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 5-6 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 4 มีเวลาเรียนประมาณปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ ไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งอยู่ใน ช่วงชั้นที่ 2 ของการศึกษาภาคบังคับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สถานศึกษาต้องจัด เวลาเรียนเป็นรายปีในช่วงชั้นที่ 2 มีเวลาเรียนปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง การจัดการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้เวลาประมาณร้อยละ 40 ชั่วโมงของเวลา เรียนในแต่ละสัปดาห์ และต้องมีการฝึกฝนทบทวนอยู่เป็นประจำเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานใน ระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 ข : 4-11)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยจัดแบ่งออกเป็น 5 สาระ 6 มาตรฐาน ได้แก่

สาระที่ 1 การอ่านมี 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน

สาระที่ 2 การเขียนมี 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงาน ข้อมูล สารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

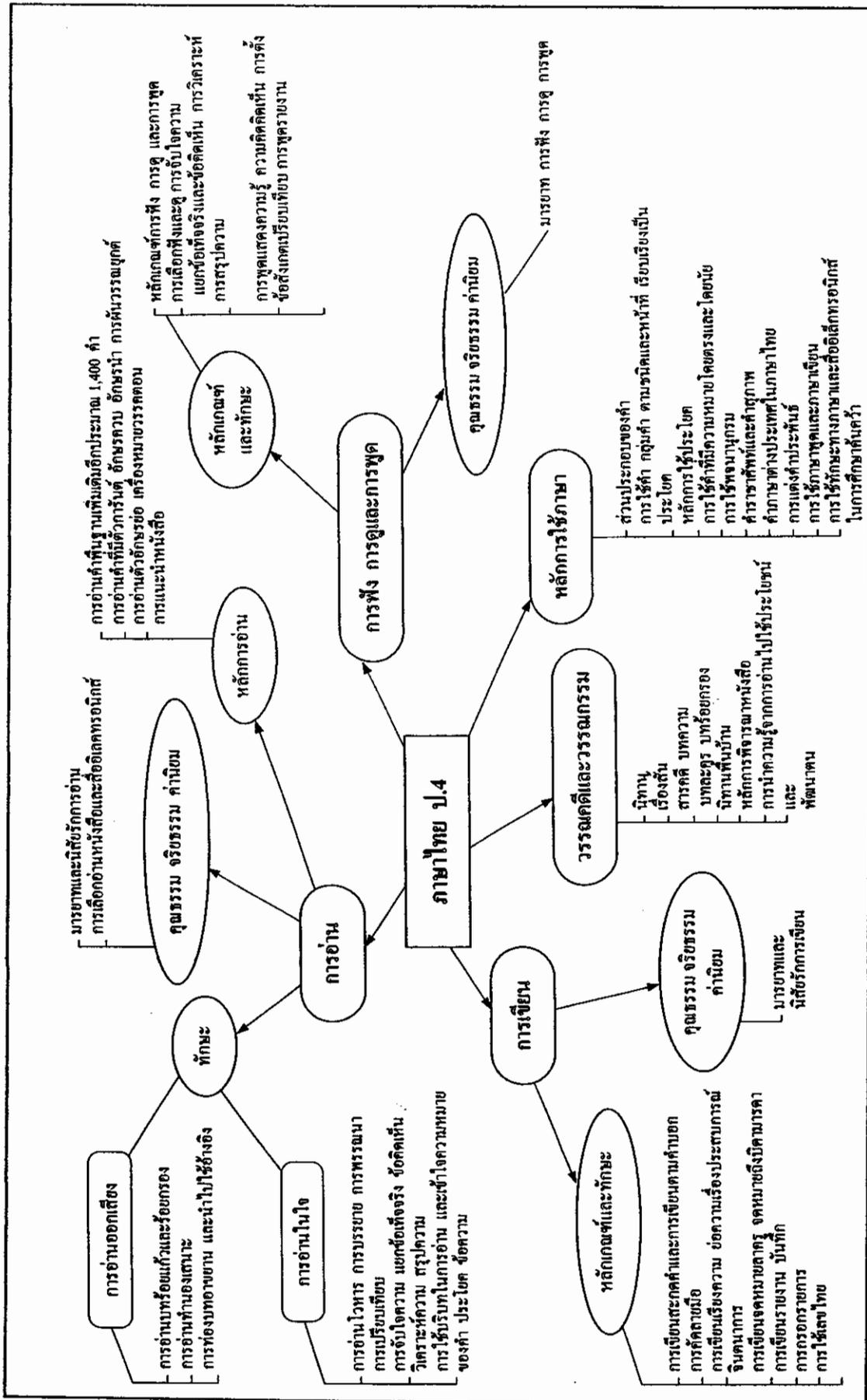
สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด มี 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ท 3.1 สามารถ เลือกรับฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มี 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติ ของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทาง

ภาษาและการรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมาตรฐาน ท 4.2 การใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มี 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 2 ปรัชญาดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ที่มา : กรมวิชาการ. การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

(กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ . 2546).

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรัก การอ่าน	- การอ่านเชิงวิเคราะห์สามารถแยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความดีความ สรูปความ หาค่า สำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือ แผนภาพความคิด พัฒนาความสามารถการอ่าน นำความรู้ ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจคาดการณ์ และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือ พัฒนาตนเอง การตรวจสอบความรู้และค้นคว้า เพิ่มเติม

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545), 12.

การวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทย

หลักการวัดประเมินผล

การวัดการประเมินผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มีหลักการของการประเมินชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพดังนี้

1. การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. การประเมินผลจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
3. การประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามสภาพความเป็นจริงซึ่งสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. การตอบแบบสอบถาม ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ ข้อสอบแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ การเติมข้อความลงในช่องว่าง
2. การตรวจสอบจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน การทดลอง ผลงานจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน
3. การสังเกตการปฏิบัติงาน โดยผู้สอนสามารถสังเกตการนำทักษะและความรู้ไปใช้โดยตรงในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง
4. สังเกตกระบวนการ วิธีนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าดูที่ผลงานหรือการปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพคือการให้นักเรียนคิดดัง ๆ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ โดยครูจะสังเกตวิธีการคิดของผู้เรียน

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม

โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,004 คน เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีจำนวน 11 ห้องเรียน มีนักเรียน 300 คน ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี 3 ห้องเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 4 ห้องเรียน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 4 ห้องเรียน ใช้เกณฑ์การแบ่งห้องเรียนแบบความสามารถของนักเรียน โดยมีทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลางและอ่อน ที่มีพื้นฐานความรู้และความสามารถใกล้เคียงกันทั้ง 3 ห้องเรียน เพื่อจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างเวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้

ปรัชญา

เรียนเด่น เน้นคุณธรรม นำกีฬาสามัคคี

วิสัยทัศน์ (Vision)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ตามมาตรฐานของหลักสูตรสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ก้าวทันเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงสังคม มีสุขภาพกายและจิตที่ดี เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรมและเป็นคนดีของสังคม

พันธกิจ (Mission)

1. จัดหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ตามศักยภาพ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และสามารถศึกษาต่อไปได้ในระดับชั้นสูงต่อไป
2. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการและการจัดการโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียน ได้เรียนภาษาต่างประเทศ
4. ส่งเสริมการใช้สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
5. พัฒนาแหล่งเรียนภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
6. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
7. ส่งเสริมและพัฒนาบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ให้ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
8. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้

เป้าหมาย (Goal)

1. โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมจัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน
2. โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ และการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. นักเรียนที่จบชั้นสูงสุดของโรงเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนทุกคนได้เรียนภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
5. ครูและนักเรียนใช้สื่อ เทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน
6. โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความพร้อมและเอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
7. โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
8. โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมมีบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่ดี ที่เอื้อต่อการพัฒนาสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง และสามารถพัฒนาคุณภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

1. รักษาความสะอาดของร่างกายและโรงเรียน
2. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. มีวิถีประชาธิปไตย
4. ประหยัดอดออม
5. ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ
6. มีมารยาทแบบไทย
7. มีวินัยจราจร
8. ตรงต่อเวลา
9. เข้าแถวเรียงลำดับ
10. ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน
11. ไม่พัวพันยาเสพติด

โครงสร้างเวลาเรียน

โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมได้จัดโครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม

กลุ่มสาระการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)		
	ป.4	ป.5	ป.6
1. ภาษาไทย	200	200	200
2. คณิตศาสตร์	200	200	200
3. วิทยาศาสตร์	80	80	80
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	80	80	80
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40
6. ศิลปะ	40	40	40

ตารางที่ 3 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)		
	ป.4	ป.5	ป.6
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80
8. ภาษาต่างประเทศ	80	80	80
รวม 8 กลุ่มสาระ	800	800	800
สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	-	-	-
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
1. แนะนำ	40	40	40
2. ลูกเสือ - ยุวกาชาด	40	40	40
3. กิจกรรมสร้างนิสัยจริยธรรม คุณธรรม	40	40	40
4. ชุมนุม	40	40	40
5. ดนตรีสากล	40	40	40
รวมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	200	200	200
รวมทั้งสิ้น	1,000	1,000	1,000

ระดับช่วงชั้น

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยการจัดองค์ความรู้ ทักษะการเรียนรู้ และคุณลักษณะของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษา และพลศึกษา

6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 การอ่าน

ผู้จักับประเด็นสำคัญและรายละเอียด เข้าใจจุดประสงค์ แยกข้อเท็จจริง วิเคราะห์สรุปความจากการอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรอง และสารคดีสำหรับเด็ก โดยสามารถบอกความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ บอกความสำคัญของเรื่องและสรุปใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้แผนที่ความคิดหรือแผนภาพความคิด พัฒนาการอ่าน นำความรู้ ความคิด พัฒนาการอ่านไปใช้แก้ปัญหาและตัดสินใจ (โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม 2546 : 17)

สาระการเรียนรู้รายปี

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 4 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือ	2.1 อ่านเรื่องที่กำหนด และเนื้อเรื่อง ใช้คำถาม หาคำสำคัญ ใช้แผนโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิด พัฒนาความเข้าใจการอ่าน	2.1 การอ่านในใจ จับใจความของเรื่องที่อ่านโดยหาคำสำคัญ ใช้คำถาม ใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	สาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
แผนภาพความคิด พัฒนาความสามารถ การอ่าน นำความรู้ ความคิดจากการอ่าน ไปแก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้ การอ่านเป็นเครื่องมือ การพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้ และค้นคว้าเพิ่มเติม	2.2 บอกความสัมพันธ์ของ ส่วนต่าง ๆ ในเรื่อง บอก ความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และสรุปใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน และใช้การอ่าน เป็นเครื่องมือในการพัฒนา ตน การตรวจกรอบความรู้ และค้นคว้าเพิ่มเติม	2.2 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน การวิเคราะห์ความ สรุปความ 2.3 การใช้ความรู้ ความคิดที่ได้จาก การอ่านไปใช้คิดแก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์และพัฒนาตน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ ข้อ 2 สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน และใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถการอ่าน นำความรู้ ความคิดจากการอ่านไปแก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือการพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้ และค้นคว้าเพิ่มเติม

หน่วยการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทย

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีหนังสือเรียน 2 เล่ม คือ ภาษาพาที จัดการเรียนรู้หน่วยที่ 1, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 13, 14 และวรรณคดีลำนำ จัดการเรียนรู้หน่วยที่ 2, 3, 4, 7, 11, 12, 15, 16 รวมทั้งสิ้น 23 หน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา 200 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ในการจัดการเวลาการเรียนรู้มากน้อยตามเนื้อหาสาระของแต่ละหน่วย และได้มีกำหนดไว้ในแต่ละหน่วยจัดการเรียนรู้ได้ครบทั้ง 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง ดู พูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งได้กำหนดการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 กำหนดการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	จำนวน (ชั่วโมง)					
		การ อ่าน	การเขียน	วรรณกรรม และวรรณคดี	หลักการ ภาษา	หลักการ ใช้ภาษา	รวม
2	ออมไว้กำไรชีวิต (นิทาน)	4	2	2	บูรณาการ ในสาระอื่น	บูรณาการ ในสาระอื่น	8
4	ภูมิใจมรดกโลก (เรื่องสั้น, สारคดี)	7	3	2	บูรณาการ ในสาระอื่น	บูรณาการ ในสาระอื่น	12

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกหาเนื้อหาที่นำมาใช้สอนอ่าน 3 ประเภท คือ 1) นิทาน 2 เรื่อง 2) เรื่องสั้น 2 เรื่อง และ 3) สारคดี 3 เรื่อง ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ประเภทเรื่องที่อ่าน

ประเภทเรื่องที่อ่าน	จำนวน (เรื่อง)	เวลา (ชั่วโมง)
1. นิทาน	2	2
2. เรื่องสั้น	2	4
3. สारคดี	3	6
รวม	7	12

การอ่านเชิงวิเคราะห์

ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะสัมพันธ์กับการคิดเชิงวิเคราะห์ เพราะในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่องจะต้องใช้สมองในการรับรู้และแปลความสัญลักษณ์เพื่อแยกแยะวิเคราะห์ ประเมินและสรุปข้อมูล เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ได้อ่านได้อย่างถูกต้องลึกซึ้งและนำข้อมูลความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นก่อนที่จะกล่าวถึงความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงการคิดวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการคิดวิเคราะห์ องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การสอนเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการใช้คำถามเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

ความหมายของการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) ได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สมนึก ปฏิปทานนท์ (2542 : 51) จารุวรรณ พุพะเนียด (2542 : 24) ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และดารณี คำวัจนัง (2545 : 51) จงรักษ์ ตั้งละมัย (2545 : 20) และสุวิทย์ มูลคำ (2546 : 9) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้สอดคล้องตรงกันว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการคิดพิจารณาแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็น วัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีจุดมุ่งหมาย หรือ ความประสงค์สิ่งใด และส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกันอย่างไรบ้าง และ เกี่ยวกันกันโดยอาศัยหลักการใด

เสี่ยม ไตรรัตน์ (2546 : 27) และวัชรา เล่าเรียนดี (2548 : 10) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจเรื่องทีอ่านอย่างมีเหตุผล และเชื่อมโยงความหมายต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ประกอบด้วย ขั้นตอนของการแยกแยะประเด็นย่อย ๆ ของเรื่องที่จะรวมกันเป็นเรื่องใหญ่ การหาข้อมูลในแต่ละส่วนย่อย การพิจารณาความคิดอื่น ๆ ประกอบ และการสรุปตามฐานข้อมูลที่มี

ส่วน รัตนา บรรณาธรรม (2546 : 48) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ ที่แตกต่างออกไปว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดที่มีระบบมีขั้นตอนที่บุคคลเมื่อประสบ ปัญหาเรื่องสถานการณ์ที่มีทางเลือกหลายทาง ใช้สติพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน การตัดสินใจ จะใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ หรือหลักฐานแสดงเหตุผล ประกอบกับประสบการณ์เดิมที่เคยมีมา เพื่อเรียนรู้วิธีแก้ปัญหานั้นในมุมมองใหม่

นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาต่างประเทศ ได้แก่ บลูม (Bloom 1956, อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ 2547 : 36) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวใด ๆ ออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นประกอบกันอยู่เช่นไร แต่ละอันคืออะไร มีความเกี่ยวพันกัน อย่างไร อันใดสำคัญมากน้อย ซึ่งสอดคล้องตรงกันกับ แบงก์ (Banks 1977 : 137-138) ที่กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะ ส่วนต่าง ๆ ของข้อมูลและการสร้างความสัมพันธ์ในแต่ละส่วนของข้อมูล นอกจากนั้น คลาร์ก (Clark 1970 : 11-13) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การคิด วิเคราะห์ หมายถึงการแยกแยะส่วนต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ส่วนนั้น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างไร

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ อย่างละเอียดทุกแง่มุม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนของการพิจารณาแยกแยะ ประเด็นย่อยของเรื่อง การหาข้อมูลในแต่ละส่วนย่อย การพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อมูลใน

แต่ละส่วนย่อยและการรวบรวมข้อมูลที่เป็นหลักฐานสำคัญเพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และสรุปอย่างเหมาะสม

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์เป็นทักษะสำคัญและจำเป็น ดังนั้นจำเป็นต้องทราบถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณากระบวนการคิดวิเคราะห์ ดังที่ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และดารณี คำวัจน์ (2545 : 51) และสุวิทย์ มูลคำ (2546 : 23-24) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้สอดคล้องตรงกันว่า

การคิดวิเคราะห์ (analysis) เป็นความสามารถในการคิดแยกแยะเรื่องราวใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นมีองค์ประกอบกันอยู่เช่นไร ซึ่งสามารถจำแนกเป็นพฤติกรรมย่อยได้ ดังนี้

1. การคิดวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ เป็นความสามารถในการบอกความแตกต่างระหว่างเรื่องข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ความแตกต่างของข้อสรุปจากข้อเท็จจริงที่นำมาสนับสนุน เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบที่สำคัญ สาเหตุและสาระสำคัญของเรื่อง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ เป็นการระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล และความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง

3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหลักการของความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เป็นความสามารถในการให้ผู้เรียนค้นหาหลักการของเรื่อง ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ประเด็นที่สำคัญของเรื่อง เทคนิคที่ใช้ในการชักจูงผู้อ่าน ความสัมพันธ์ และหลักการของสิ่งที่เรียนได้

นอกจากนั้น เสี่ยมม ไตรรัตน์ (2546 : 28-29) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ที่แตกต่างออกไปว่า โดยทั่วไปการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ ทักษะในการจัดระบบข้อมูลความเชื่อถือได้ของข้อมูล และการใช้ทักษะเหล่านั้น เพื่อการชี้นำพฤติกรรม ดังนั้น การคิดวิเคราะห์จึงตรงกันข้ามกับลักษณะต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ไม่เป็นเพียงการรับรู้หรือการจำข้อมูลเพียงอย่างเดียว เพราะการคิดวิเคราะห์จะเป็นการแสวงหาข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้

2. การคิดวิเคราะห์ไม่เพียงแต่การมีทักษะเท่านั้นแต่การคิดวิเคราะห์จะต้องเกี่ยวกับการใช้ทักษะอย่างต่อเนื่อง

3. การคิดวิเคราะห์ไม่เพียงแต่การฝึกทักษะอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องมีทักษะที่ต้องคำนึงถึงผลที่ยอมรับได้

การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ โดยทั่วไปสามารถแยกแยะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ได้ ดังนี้

การสังเกต จากการสังเกตข้อมูลมาก ๆ สามารถสร้างเป็นข้อเท็จจริงได้

ข้อเท็จจริง จากการรวบรวมข้อเท็จจริงมากมายและการเชื่อมโยงข้อเท็จจริงที่ขาดหายไปสามารถทำให้มีการตีความ

การตีความ เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของการอ้างอิงจึงทำให้เกิดการตั้งข้อสงสัยเบื้องต้น

การตั้งข้อสงสัยเบื้องต้น จากข้อสงสัยเบื้องต้นนี้สามารถทำให้มีความคิดเห็นได้

ความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นจะต้องมีหลักและเหตุผลเพื่อพัฒนาข้อวิเคราะห์ การวิเคราะห์ การคิดวิเคราะห์จะต้องอาศัยองค์ประกอบเบื้องต้นทุกอย่างร่วมกัน โดยทั่วไปผู้เรียนไม่เห็นความแตกต่างระหว่างการสังเกตและข้อเท็จจริงหรือการตีความว่าแตกต่างกันไปจากการแสดงความคิดเห็น หากผู้เรียนเข้าใจถึงความแตกต่างก็จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้

ในส่วนของนักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

บลูม (Bloom 1957 : 148-150, อ้างถึงใน ชลธิชา จันทร์แก้ว 2549 : 36) ได้สรุปองค์ประกอบของการวิเคราะห์ไว้ 3 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มานั้นสามารถแยกเป็นส่วนย่อยได้ ข้อความบางข้อความอาจเป็นความจริง บางข้อความเป็นค่านิยมและบางข้อความเป็นความคิดของผู้เขียน ซึ่งการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบด้วย

1.1 ความสามารถในการค้นหาประเด็นต่าง ๆ ในข้อมูล

1.2 การแยกแยะความจริงออกจากสมมติฐาน

1.3 ความสามารถในการแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อมูลอื่น ๆ

1.4 ความสามารถในการบอกถึงสิ่งจูงใจ และการพิจารณาพฤติกรรมของบุคคล

และของกลุ่ม

1.5 ความสามารถในการแยกแยะข้อสรุปจากความปดล็กย่อย

2. การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ผู้อ่านจะต้องมีทักษะในการตัดสินใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลหลัก ๆ ได้ ทั้งความสัมพันธ์ของสมมติฐานและความสัมพันธ์ระหว่างข้อสรุป และยังรวมถึงความสัมพันธ์ในชนิดของหลักฐานที่นำมาแสดงด้วย ในการคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์สามารถแยกออกได้ดังนี้

ความเข้าใจความสัมพันธ์ของแนวคิด ในบทความและข้อความต่าง ๆ

2.1 ความสามารถในการระลึกได้ว่ามีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนั้น

2.2 ความสามารถในการแยกความจริง หรือสมมติฐานที่เป็นใจความสำคัญหรือข้อโต้แย้งที่นำมาสนับสนุนข้อสมมติฐานนั้น

2.3 ความสามารถในการตรวจสอบสมมติฐานที่ได้มา

2.4 ความสามารถในการแบ่งแยกความสัมพันธ์ของสาเหตุและผลจากความสัมพันธ์ อื่น ๆ

2.5 ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขัดแย้ง แบ่งแยกสิ่งที่ตรงและไม่ตรงกับข้อมูลได้

2.6 ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ และแยกรายละเอียดที่สำคัญและไม่สำคัญได้

3. การคิดวิเคราะห์หลักการ เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างและหลักการในการคิดวิเคราะห์หลักการนี้ จะต้องวิเคราะห์แนวคิด จุดประสงค์ และมโนทัศน์ ซึ่งการคิดวิเคราะห์หลักการสามารถแยกได้ดังนี้

ความสามารถในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความและความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ

ความสามารถในการวิเคราะห์รูปแบบในการเขียน

ความสามารถในการวิเคราะห์จุดประสงค์ของผู้เขียน ความเห็นของผู้เขียนหรือลักษณะของการคิด ความรู้สึกที่มีในงาน

ความสามารถในการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียนในด้านต่าง ๆ

ความสามารถในการวิเคราะห์เทคนิคโฆษณาชวนเชื่อ

ความสามารถในการรู้แ่งคิด และทัศนคติของผู้เขียน

นอกจากนี้ คลาร์ก (Clark 1970 : 11-13) และลอบเบอร์ (Lorbour 1995 : 113, อ้างถึงใน สมนึก ปฏิพานนท์ 2542 : 49-50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถทางปัญญา ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

4. การคิดวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ ความสามารถในการสรุปและการแยกแยะองค์ประกอบออกเป็นส่วนย่อย

5. การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ได้แก่ ความสามารถในการตรวจสอบว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกันหรือไม่

6. การคิดวิเคราะห์หลักการ ได้แก่ การวิเคราะห์ได้ว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารถึงสิ่งใด การดูความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความคิดเห็น

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ลักษณะ คือ

1. การคิดวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อสมมติฐาน และสามารถสรุปข้อความนั้น ๆ ได้

2. การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่โดยการเชื่อมโยงเหตุและผล สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมมติฐานข้อสรุป

3. การคิดวิเคราะห์หลักการ เป็นการวิเคราะห์รูปแบบ วัตถุประสงค์ ทักษะ และความคิดเห็นของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารให้ทราบ

การสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์

ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์นี้ ปราณี โภธิสุข (2538 : 46, อ้างถึงใน ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และดารณี คำวัจน์ 2545 : 52-53) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ต้องเริ่มสอนจากทักษะย่อยสำหรับเป็นพื้นฐานไปสู่ทักษะที่ซับซ้อนดังนี้

1. การสังเกต เป็นทักษะขั้นต้นในการศึกษาปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและทางสังคม ครูอาจฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตโดยตรง เช่น สังเกตปรากฏการณ์ธรรมชาติ สังเกตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน สังเกตการดำรงชีวิตของสัตว์ สังเกตของจริง ฯลฯ และสังเกตโดยทางอ้อม เช่น การสังเกตจากภาพถ่าย แผนที่ วิดิทัศน์ รูปจำลอง สไลด์ การเล่นเกม บางประเภท เช่น เกมจับผิด หรือเกมจับคู่ภาพ เป็นต้น การฝึกการสังเกตจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการเฝ้าดูรายละเอียดของสถานการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมของคน วัตถุสิ่งของ รายงานหรือบุคคล

2. การวัดและการใช้ตัวเลข ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดไข้ การวัดพื้นที่ปริมาตร การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การดูแลเวลา วัน เดือน ปี ที่เป็นตัวเลข ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการฝึกทั้งโดยการคิดคำนวณและการสังเกตเพื่อประมาณการ

3. การจำแนกประเภท สิ่งของที่อยู่รอบตัวเราสามารถจัดเป็นประเภทได้หลายประเภทตามเกณฑ์ที่ใช้ เช่น สี รูปร่าง อายุ ขนาด ลักษณะ คล้ายคลึงหรือแตกต่าง ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการฝึกให้จำแนกประเภทคน สัตว์ สิ่งของ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยใช้เกณฑ์ที่ตนเองสร้างขึ้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยจำแนกประเภทของสิ่งต่าง ๆ

4. การสื่อสาร สามารถสังเกตได้จากการฟัง พูด อ่าน เขียน รวมทั้งการแสดงออกทางหน้าตา ท่าทาง เป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกให้มีความสามารถรับรู้และส่งข่าวสารความรู้สึก แนวความคิด หรือปัญหาต่าง ๆ กับผู้อื่น

5. การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทาง – เวลา เช่น ความสัมพันธ์ของวัตถุสิ่งของ สถานที่ บุคคล ซึ่งสัมพันธ์กันในแง่ของเวลาและระยะทาง การลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหรือหลังที่สัมพันธ์กับความใกล้เคียงของระยะทาง

4. การทำนาย เป็นการคาดเดาถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยความมั่นใจมากกว่าการเดา เพราะมีการศึกษาหลักฐานต่าง ๆ อย่างรอบคอบ หรือการสังเกตการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างต่อเนื่อง จนมั่นใจว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้แล้วจะเกิดเหตุการณ์หนึ่งตามมา เช่น การเห็นมดย้ายรัง อาจทำนายว่า อีกไม่นานจะเกิดฝนตกหนัก เป็นต้น

5. การอ้างอิง เป็นการลงความเห็น โดยพิจารณาจากหลักการทั่วไป ไปสู่เรื่องเฉพาะ เป็นการแสดงนัยหรือการลงสรุป หรือการตัดสินสาเหตุของบางสิ่งบางอย่าง

6. การนิยามปฏิบัติกร เป็นการกำหนดความหมายหรือการอธิบายสถานการณ์บางสิ่งบางอย่างเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้ง่ายขึ้น

7. การแปลความหมายข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้มาแปลความ หรือตีความหมายโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การหาค่าทางสถิติ การเขียนกราฟแบบต่าง ๆ หรือการอธิบายแล้วสรุปผล

8. การตั้งสมมติฐาน เป็นการคาดเดาหรือคาดการณ์โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงเกี่ยวกับสาเหตุหรือผลที่จะเกิดขึ้น แล้วทดสอบว่าสมมติฐานใดถูกต้องที่สุด โดยการสังเกตการณ์หรือศึกษาเพิ่มเติม เพื่อส่งผลให้เกิดการปรับปรุงหรือตั้งสมมติฐานใหม่

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำ (2546 : 15) ได้กล่าวถึงทักษะย่อยของการคิดวิเคราะห์ไว้ในทำนองเดียวกันว่า ทักษะย่อยของการคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบ หรือเรียบเรียงให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ

2. การกำหนดมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์ โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือสองอย่าง ได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม และการค้นพบลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมของกลุ่มข้อมูลบางกลุ่ม

3. การกำหนดหมวดหมู่ในมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์ การแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่โดยคำนึงถึงความเป็นตัวอย่างเหตุการณ์ การเป็นสมาชิก หรือการกำหนดหมวดหมู่ในมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์ การแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่โดยคำนึงถึงความเป็นตัวอย่างเหตุการณ์ การเป็นสมาชิก หรือความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรง

4. การนำข้อมูลที่แจกแจงเสร็จแล้วในแต่ละหมวดหมู่มาจัดลำดับหรือจัดระบบให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ

5. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหรือแต่ละหมวดหมู่ในแง่ของความมาก-น้อย ความสอดคล้อง-ความขัดแย้ง ผลทางบวก-ทางลบ ความเป็นเหตุ-เป็นผล ลำดับความต่อเนื่อง

ส่วน เสจียม ไตรัตน์ (2546 : 28-29) ได้กล่าวถึงการสอนเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ที่แตกต่างออกไปว่า การฝึกการคิดวิเคราะห์จะยากกว่าการสอนให้ผู้เรียนจดจำ ข้อเท็จจริงและยากกว่าการวัดผล โดยแบบทดสอบเลือกตอบ จุดประสงค์ของรายวิชา จะต้อง มุ่งการวิเคราะห์ การเรียบเรียงความคิด การตัดสินใจคุณค่าและการนำไปใช้ การเรียนจะควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทั้งสาระและกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ โดยครูต้องมีความเชื่อในสิ่งต่อไปนี้

1. ครูต้องมีความเชื่อว่าการคิดวิเคราะห์สามารถเรียนรู้ได้ทั้งจากครู เพื่อน และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

2. ครูต้องมีความเชื่อว่าแรงจูงใจ เพื่อคิดค้นการแก้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการคิดวิเคราะห์

3. การสอนในรายวิชาที่จะส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ควรจะสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

4. การสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากกว่าการเน้นเฉพาะเนื้อหาตามบทเรียน

5. ผู้เรียนจะต้องฝึกวิธีการตัดสินใจ ทักษะการอ่านและเขียนเป็นทักษะสำคัญของการคิดวิเคราะห์

6. ผู้เรียนควรเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น

7. การสอนวิธีแก้ปัญหาทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านอภิปรายญาณที่ช่วยคิดวิเคราะห์ได้ดี และการเรียนการสอนคำนึงถึงการบูรณาการความรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ให้กับนักเรียน ต้องใช้การฝึกฝนให้มาก ฝึกบ่อย ๆ และทำอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนฝึกทักษะย่อยพื้นฐานก่อนที่จะไปสู่ทักษะที่ซับซ้อน ได้แก่ การสังเกต การวัดและการใช้ตัวเลข การจำแนกประเภทการสื่อสาร การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทาง-เวลา การทำนาย การอ้างอิง การนิยามปฏิบัติการ การแปลความหมายข้อมูล และการตั้งสมมติฐาน ซึ่งครูจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ด้วย

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนของสมองในการรับรู้และแปลความสัญลักษณ์ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายทัศนะ ดังนี้

สุริยา ตอพล (2541 : 33) จรัญ สุขเกษม (2542 : 10, อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ ตรองจิตร (2547 : 23) และสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของ การอ่านไว้ สอดคล้องตรงกันว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองที่ซับซ้อนในการทำความเข้าใจ แปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค และเรื่องราวของสาระที่ผู้อ่านต้องตีความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยนำความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องตัดสินใจว่าผู้อ่านนั้นอ่านแล้วเข้าใจถูกต้อง

นอกจากนี้ กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 81) และจิตราภรณ์ ดั่งจุมพล (2543 : 20) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ทำนองเดียวกันว่า การอ่าน เป็นกระบวนการสื่อสารที่เป็นขั้นตอนของการรับสาร โดยผู้อ่านต้องใช้ประสาทสัมผัสทางตา รับภาพ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ด้วยการสังเกตพิจารณา ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์ของตนในด้านความรู้ความเข้าใจและความสามารถในระบบภาษา ผ่านกระบวนการทางความคิด ผู้อ่านจะได้เก็บข้อมูลสาระสำคัญหรือรวบรวมความคิดที่มีอยู่ในหนังสือที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านแปลความหมายและทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านผสมผสานกับประสบการณ์เดิมในการตีความและขยายความเพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องอันเป็นจุดประสงค์หลักของการอ่าน

ส่วน วัชรวิ บูรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านตามการออกเสียงหรือความเข้าใจตามตัวหนังสือ การค้นหาความหมายหรือเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ใด ๆ ที่สามารถนำมาตีความสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ ได้

นอกจากนี้ แฮริส และสมิท (Harris and Smith 1976 : 14) คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and other 1979 : 3) และเดอชองค์ (Dechant 1982 : 5) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ทำนองเดียวกันว่า การอ่าน เป็นกระบวนการซึ่งมีรูปแบบของการสื่อความหมายของผู้อ่านที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำ ความคิด และภาษา ผู้อ่านต้องถอดรหัสความหมายของถ้อยคำ หรือจะใช้วิธีคาดเดาความหมายไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะเข้าใจความหมาย โดยผู้อ่านต้องนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์ (Car 1983 : 27) ที่กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่าน : เป็นการตีความเรื่องที้อ่านจากประสบการณ์ของผู้อ่านโดยใช้ความรู้เดิมในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองในการรับสารจากสิ่งพิมพ์แล้วใช้กระบวนการทางความคิดในการทำความเข้าใจ แปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำ ประโยค และเรื่องราวของสาระ ที่ผู้อ่านต้องตีความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องตัดสินใจ

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน เป็นพื้นฐานสำคัญในการทำให้เกิดเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ความรู้ที่ได้จากการอ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ช่วยให้ชีวิตมีความบันเทิง พัฒนาความเจริงอกงามทางสติปัญญา สามารถนำมาแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันเวลาที่และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังที่ ฌีววรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 2) และพนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน เพราะนอกจากจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว ยังเป็นการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากข่าวสาร สารนิเทศทุกประเภท ช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าได้ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ สติปัญญาและความคิด ทำให้เกิดความงอกงามทางวุฒิภาวะและวุฒิปัญญาของตนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคม

ส่วน จิตรารภรณ์ ดั่งวงจุมพล (2543 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านได้ว่าการอ่านมีความสำคัญสำหรับบุคคล เป็นเครื่องมือชี้ถึงคุณภาพของประชากรในสังคมที่ได้รับ การส่งเสริมการอ่านจะมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปในทางที่ดีกว่า

นอกจากนี้ คลิฟฟอร์ด (Clifford 1966, อ้างถึงใน จารุวรรณ พุพะเนียด 2542 : 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์
3. พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถไปได้ด้วยตนเอง
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา
6. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
7. ได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้
8. ช่วยในการแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และส่วนตัว
9. ให้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
10. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรม และช่วยให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจในตัวเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในยุคข้อมูลข่าวสาร เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา ประสบการณ์และความคิดมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม ตลอดจนทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจริยธรรมของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงาม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละบุคคลมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งนักการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้หลายท่าน ดังนี้

ดลยา วงศ์นชัย (2542 : 9-10) และพ็อน เปรมพันธ์ (2542 : 105) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ในทำนองเดียวกัน ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ งานเขียนประเภทนี้ ได้แก่ ตำราทางวิชาการ
2. อ่านเพื่อให้อ่าน เป็นการอ่านเพื่อต้องการให้อ่านในสิ่งที่ปัญหาที่ไม่เข้าใจ หรือเป็นการอ่านเพื่อรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง ค้นหาข้อมูล ผู้อ่านจะต้องอ่านจำนวนมาก และใช้กระบวนการคิด อย่างมีวิจารณญาณในการอ่าน งานเขียนประเภทนี้ ได้แก่ วารสารวิชาการ หนังสือพิมพ์
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและจรรโลงใจ เป็นการอ่านเพื่อผ่อนคลายความเครียด และหาความสุขให้กับชีวิต งานเขียนประเภทนี้ ได้แก่ เรื่องสั้น นวนิยาย หนังสือจิตวิทยา

4. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูล สารความรู้ต่าง ๆ ในสาขาวิชาของผู้อ่าน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง งานเขียนประเภทนี้เป็นงานเขียนเฉพาะสาขาวิชา

ส่วน เลเวล (Level 1990, อ้างอิงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2545 : 3) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อตีความสัญลักษณ์ให้เป็นความหมายที่ถูกต้อง
2. อ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปแนวความคิดของเรื่อง
3. อ่านเพื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ มิลเลอร์ (Miller 1977 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความเข้าใจ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่วไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดเรื่องที่อ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายในการอ่านขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความสนใจของผู้อ่าน จุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านคือ การอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินผ่อนคลาย เพื่อนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาความรู้ความสามารถ การนำไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน

ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์จัดเป็นการอ่านระดับสูงที่นักเรียนต้องใช้ทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งการอ่านเชิงวิเคราะห์มีคำเรียกหลายอย่าง เช่น การอ่านอย่างวิเคราะห์ การอ่านอย่างพินิจ การอ่านแบบไตร่ตรอง แต่ทุกคำที่กล่าวมาล้วนมีความหมายให้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ ไตร่ตรอง นำเอาประโยชน์จากการอ่านมาใช้อย่างมีเหตุผล และมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้หลายท่านดังนี้

สมพร มั่นตะสูตรแพ่งพิพัฒน์ (2534 : 56) สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2539 : 71) ฉวีวรรณ คุณาภินันท์ (2542 : 168) และ พนิตนันท์ บุญพามี (2542 : 103) ได้ให้

ความหมายไว้สอดคล้องกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ในส่วนประกอบของบทอ่านอย่างละเอียด ซึ่งจะต้องอาศัยการวิเคราะห์บทอ่านประกอบกัน ไปด้วย จึงจะสามารถรับสารที่ผู้เขียนส่งมายังผู้อ่านได้ตามประสงค์

วรรณ บัวเกิด (2541 : 156) วัชร บวรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2542 : 43) และ จิตินันท์ ประทุมนันท์ (2545 : 16) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ในทำนอง เดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อแยกแยะความคิดที่อาจจะอยู่อย่าง กระจัดกระจายในส่วนต่าง ๆ ของข้อความที่อ่าน แล้วนำมาจัดลำดับ แยกแยะประเด็นสำคัญ มีการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดมาประกอบความคิด การวิเคราะห์จำเป็นต้องอาศัยความรู้ใน เรื่องนั้น ๆ มาประกอบจึงจะสามารถแยกแยะข้อมูล ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น ข้อเท็จจริงกับ จินตนาการ โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบ ใช้วิจารณ์ญาณอย่างลึกซึ้งเพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน ตัดสินว่าถูกหรือผิด หรือหาคุณค่าในสิ่งที่อ่าน

ส่วน กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 208) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดให้ได้ ความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่นอย่างไร

นอกจากนี้ มิลเลอร์ (Miller 1977 : 189) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกระบวนการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านต้องประเมินผลสิ่งที่อ่านโดยใช้ ความรู้จากประสบการณ์ในการอ่านเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องกับ เบอห์น และคณะ (Burns and others 1984 : 247) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ในทำนอง เดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ผู้อ่านพยายามหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มา เปรียบเทียบกัน เพื่อสรุปและประเมินว่าสิ่งที่อ่านนั้นตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีความ เหมาะสมถูกต้องมากน้อยเพียงใด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านเพื่อ พิจารณาในส่วนประกอบของบทอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อแยกแยะประเด็นสำคัญ แยกแยะ ข้อมูลข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น ข้อเท็จจริงกับจินตนาการ แล้วนำมาจัดลำดับโดยอาศัย ความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาประกอบการพิจารณา โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบ ใช้วิจารณ์ญาณ อย่างลึกซึ้ง เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและหาคุณค่าในสิ่งที่อ่าน

องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์

องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำมาใช้เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่านให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539 : 23) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานที่ช่วยในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ได้แก่

1. รูปแบบของวรรณกรรม วรรณกรรมแต่ละชนิดมีรูปแบบแตกต่างกัน จึงมีข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะไปตามวิธีการ และแนวโน้มในการแต่ง การเข้าใจรูปแบบของวรรณกรรมนับเป็นกรอบจำกัดอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการพินิจสารมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนขึ้น

2. ภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สภาพสังคมสมัยที่แต่งหรือปรากฏวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ ขึ้นมาเป็นครั้งแรก และสภาพภูมิหลังที่เสนอวรรณกรรมเรื่องนั้นนำมาบรรยายผูกเป็นเรื่อง เป็นฉากเป็นเหตุการณ์ขึ้นมา การทราบภูมิหลังทางสังคมจะเป็นประโยชน์ในแง่นำมาศึกษาทำความเข้าใจสภาพสังคมที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจนพฤติกรรม ความคิดของตัวละครได้ง่ายขึ้น และการวินิจสารจะมีน้ำหนักแห่งเหตุผล และความจริงอย่างแจ่มชัด

3. ภูมิหลังเกี่ยวกับผู้แต่ง ภูมิหลังเกี่ยวกับประวัติผู้แต่งช่วยในการตีความพินิจสาร แคลบและลึกซึ้ง เพราะถ้าผู้อ่านทราบชีวประวัติของผู้แต่ง จะช่วยให้ทราบทั้งทัศนคติ บุคลิก ความคิดของผู้แต่ง รวมทั้งสภาพสังคมในสมัยผู้แต่งมาเป็นข้อมูลประกอบการพินิจสารที่ปรากฏในงานชิ้นนั้น ๆ ยิ่งขึ้น สามารถแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นทัศนะของผู้เขียน ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาด้วยจุดประสงค์ใด

นอกจากนี้ ทิพย์สุนทร อนันมบุตร (2542 : 8) และกระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 208) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์มีองค์ประกอบพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบของวรรณกรรม
2. กลวิธีในการเขียน
3. สำนวนภาษาในการเขียน
4. เนื้อเรื่อง
5. แนวคิดหลักของเรื่อง
6. ข้อมูลเสริม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ รูปแบบของวรรณกรรม กลวิธีในการเขียน จำนวนภาษาในการเขียน เนื้อเรื่อง แนวคิดหลักของเรื่อง ข้อมูลเสริม ภูมิหลังทางสังคม และภูมิหลังเกี่ยวกับผู้แต่ง

ทักษะย่อยในการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านเพื่อเลือกและประเมิน ประกอบได้ด้วยทักษะย่อยดังที่นักวิชาการได้กล่าวไว้หลายท่านดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 209) ได้กำหนดไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วย ทักษะย่อย ดังต่อไปนี้

1. ทักษะในการดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์

2. ทักษะในการจำแนกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร

3. ทักษะในการจำแนกแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปกว่าประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง

4. ทักษะในการพิจารณาให้เห็นว่าผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร

นอกจากนี้ พรอุมา พิษยะสุนทร (2546 : 23) ได้กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วย ทักษะย่อย ดังนี้

1. การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากข้อความที่อ่าน

2. การประเมินค่าความเชื่อได้ของข้อมูล

3. การแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วย การใช้ปัญญาและอารมณ์หรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน

4. การนำไปใช้

ส่วน สุวิทย์ มูลคำ (2546 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย ทักษะย่อย ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบหรือเรียบเรียงให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ

2. การกำหนดมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม การค้นพบลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมของกลุ่มข้อมูลบางกลุ่ม

3. การกำหนดหมวดหมู่ในมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์
4. การแจกแจงหรือข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่ โดยคำนึงถึงความเป็นตัวอย่าง เหตุการณ์ การเป็นสมาชิกหรือความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรง
5. การนำข้อมูลที่แจกแจงเสร็จแล้วในแต่ละหมวดหมู่มาจัดลำดับ หรือจัดระบบให้ ง่ายแก่การทำความเข้าใจ
6. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหรือแต่ละหมวดหมู่ในแง่ของความมาก-น้อย ความสอดคล้อง-ความขัดแย้ง ผลทางบวก-ทางลบ ความเป็นเหตุ-เป็นผล ลำดับความต่อเนื่อง จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าทักษะย่อยในการอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วย
 1. ดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด
 2. แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
 3. การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบหรือเรียบเรียงให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ
 4. การกำหนดมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์
 5. การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากข้อความที่อ่าน
 6. การประเมินค่าความเชื่อถือได้ของข้อมูล
 7. การนำไปใช้
 8. การแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่
 9. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหรือแต่ละหมวดหมู่

กระบวนการในการอ่านเชิงวิเคราะห์

ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ต้องมีหลักในการวิเคราะห์ประเด็นของเรื่องที่อ่าน การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงสัมพันธ์กับการคิดวิเคราะห์ ดังที่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ระบุเรื่องของการคิดวิเคราะห์ไว้ในสาระการอ่าน โดยกำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ดีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งในเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน (2547 : 21) ได้กำหนดเกณฑ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. จำแนกแจกแจงองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างถูกต้อง
2. จัดลำดับข้อมูลระหว่างหมวดหมู่ได้อย่างถูกต้อง
3. เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหมวดหมู่ได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนั้นในงานวิจัยของ จีรันดา กัวพิสมัย (2545 : 54-56) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 5 ด้าน ดังนี้ 1) วิเคราะห์ความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 2) ตอบคำถามจากการวิเคราะห์เนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง 3) บอกประโยชน์และโทษของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 4) วิเคราะห์ได้ว่าข้อความนั้นน่าเชื่อถือเพียงใด และ 5) แสดงความคิดเห็นสนับสนุน คัดค้านข้อความหรือเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

ส่วนงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ตรองจิตร (2547 : 7) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 4 ด้าน ดังนี้ 1) ประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจถูกหรือผิด 2) หาคุณค่าในสิ่งที่อ่าน 3) หาความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น 4) หาข้อแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับจินตนาการ

งานวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 11) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 6 ด้าน คือ 1) มีความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบย่อยของเรื่อง 2) บอกความเกี่ยวข้องขององค์ประกอบย่อยหรือบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล 3) การลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง 4) การวิเคราะห์โวหารในการเขียน 5) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน และ 6) การแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น

งานวิจัยของ ชลธิชา จันทร์แก้ว (2547 : 11) ได้กำหนดเกณฑ์ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 6 ด้าน คือ 1) บอกรายละเอียดของเรื่องได้ถูกต้อง 2) จัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ถูกต้อง 3) บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในเรื่องได้ถูกต้อง 4) บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 5) สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และ 6) บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ถูกต้อง

ในขณะเดียวกันการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ตามแนวคิดของ บลูม (Bloom 1956, อ้างถึงใน สุเทพ อ่วมเจริญ 2547 : 36) ด้วย ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ข้อย่อย ดังนี้ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของเรื่องราวหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ เรียกได้ว่าเป็นการแยกแยะหัวใจของเรื่อง 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาหลักการความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ และ 3) วิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหาหลักการของความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญในเรื่องราวหรือปรากฏการณ์นั้น ๆ ว่า สัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด

จากเกณฑ์การพิจารณาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์เกณฑ์ในการวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) บอกความสัมพันธ์

ของส่วนต่าง ๆ ในเรื่องได้ถูกต้อง 2) บอกความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้อง และ 3) สรุปใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้อง

ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย

จากการศึกษาพบว่า ในการเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้สอนอ่านนั้นต้องคำนึงถึงลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัย ดังที่ บันลือ พุทชะวัน (2545 : 96-97) ได้กล่าวไว้ว่า

ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัยจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นบทอ่านที่สนองความต้องการแห่งวัย
2. เป็นบทอ่านที่สนองความสนใจและส่งเสริมลักษณะการคิดของผู้เรียน

สำหรับเด็กวัยประถมปลาย (9 ปีขึ้นไป) นั้นจะเริ่มรู้จักคิดหาเหตุผลจากเรื่องทีอ่านได้มากขึ้น เริ่มสนใจทีจะขยายการอ่านด้วยตนเองมากขึ้น ความต้องการทีจะได้แบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติทีจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ หรือวัสดุการอ่านทีให้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติและเริ่มคิดในเชิงนามธรรมได้บ้าง วัยนี้จึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการอ่าน ซึ่งความต้องการในการอ่านนิทานเพื่อผ่อนคลาย สนใจในสภาพแวดล้อมทีห่างไกลตัวออกไป ต้องการทราบประวัติความเป็นมาของบุคคล สถานที่ ครอบครัวย สามารถฝึกตนเองให้เป็นคนรับผิดชอบและอาสานงานต่าง ๆ รู้จักวินิจฉัยจากเรื่องราวทีอ่าน เริ่มคิดเพื่อฝันในเรื่องอาชีพ แสวงหาสิ่งทีตนสนใจในการอ่าน ฉะนั้น การจะสนองความต้องการในการอ่านและกระบวนการสอนการอ่านย่อมได้รับการเปลี่ยนแปลง ทีจะขยายประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดให้กว้างขวางก้าวหน้าขึ้น สำหรับเรื่องทีเหมาะสมในการนำมาใช้สอนอ่านให้กับเด็กในวัยนี้ ได้แก่

1. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริง ต่อสู้โลดโผน
2. นิทานสุภาพนิทานอีสป
3. สารคดีการท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม
4. นิยายท่องเที่ยว ผจญภัย
5. นิทานอภินิหารทีเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์
6. ประวัติความเป็นมาของครอบครัว สถานที่ ชุมชน
7. นิทานประจำถิ่นและตำนาน
8. เรื่องราวทีเกี่ยวกับชนบประเพณี บุญบาป กฎแห่งกรรม
9. เรื่องงานประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับงานและอาชีพ

10. เรื่องราวที่ชวนขัน นิทานตลก
11. ประวัติบุคคลสำคัญ เกร็ดประวัติศาสตร์
12. บทความทางวิชาการ ข่าว เหตุการณ์
13. วรรณคดีภาพหรือวรรณคดีฉบับง่าย
14. วรรณคดี หรือบทประพันธ์ร้อยกรอง

นอกจากนั้น จากการศึกษางานวิจัยของ ทิพสร มีปิ่น (2539 : 8) ศศิพรรณ เป็รื่องศิลปรัตน์ (2544 : 5) จิรัธดา กั้วพิสมัย (2545 : 6) วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 19) และเสาวลักษณ์ ทรงจิตร์ (2547 : 6) มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า เนื้อหาที่นำมาใช้สอนอ่าน นั้นควรเป็นบทอ่านประเภท ข่าว บทความ สารคดี โฆษณา เพลง เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง และเนื้อเรื่องนั้นต้องเหมาะสมสอดคล้องกับวัยและความต้องการของผู้เรียน เป็นเรื่องใกล้ตัว มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ไม่เป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยหรือพบอยู่บ่อย ๆ เนื้อเรื่องต้องไม่ยาวและ ยากจนเกินไป จึงจะทำให้ นักเรียนสนใจอ่านและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เนื้อหาประเภท นิทาน 1 เรื่อง เรื่องสั้น 2 เรื่อง สารคดี 3 เรื่อง รวม 6 เรื่อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นแนวคิดของ โดน่า อีเกิ้ล (Donna Ogle) ที่ พัฒนาขึ้น ในปี ค.ศ. 1986 เพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิด ขณะที่อ่านโดยมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL และ KWL Plus ซึ่ง วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 90-93) ไว้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่าน ทุกระดับได้ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะ การคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยครูเป็นผู้มีบทบาท คอยดูแลการฝึกของนักเรียน คอยถามคำถามเพื่อให้นักเรียนแสวงหาคำตอบและคอยกระตุ้นให้ นักเรียนถามคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วย ส่วน สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 75) และ สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ (2544 : 75) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ไว้ในทำนองเดียวกันกับเทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะ การคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเอง โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการ ทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิค

วิธีการ KWL นั้นเป็นตัวอย่างที่ได้จากชั้นการสอน คือ K (What you know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (What you want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L (What you have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นเทคนิค KWL ได้พัฒนาให้สมบูรณ์ขึ้นโดย คาร์ และโอเกิ้ล (Carr and Ogle) และใช้ว่า KWL Plus โดยคงสาระสำคัญและแนวทางการปฏิบัติเดิมของ KWL ไว้แล้วเพิ่มเติมการเขียนผังความคิด (Mapping) และสรุปเรื่องที่อ่านในเรื่องของเทคนิค KWL Plus นี้ วัชรากล่าวเรียนดี (2547 : 93-95) ได้กล่าวไว้ว่าเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้เรื่องที่รู้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ระบุหรือหัวข้อเรื่องที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่ระบุในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้ว และเพิ่มเติมในส่วนของการทำแผนผังมโนทัศน์การสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว ซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ KWL Plus ขึ้นอยู่กับการถามคำถาม การกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามโดยสามารถเชื่อมโยงเรื่องที่กำลังอ่านกับเรื่องที่เคยรู้มาก่อนได้อย่างสร้างสรรค์ กล่าวได้ว่าเทคนิค KWL Plus ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและอ่านอย่างสร้างสรรค์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนตั้งใจให้นักเรียนอ่าน คิด วิเคราะห์โดยละเอียด จากการเสริมแรงของครูจะช่วยให้ นักเรียนอยากรู้ อยากรู้อะไรบ้างที่ หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 117-118) ที่พบว่าทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปได้ว่าเทคนิค KWL Plus ก็คือการจัดการกิจกรรมของ KWL แล้วเพิ่มเติมการให้สรุปสาระสำคัญและทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปความคิดรวบยอดหลักของนักเรียน โดยมีขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน (การจัดกลุ่มลดความสามารถ ชี้แจงจุดประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน การดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการอ่าน)

2. การจัดการกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (ให้นักเรียนดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การใช้เกมทางการศึกษา การใช้คำถามเพื่อการเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน)

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน นักเรียนรู้อะไร (What we know) ครูตั้งคำถามให้นักเรียนระดมกำลังสมองเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่อง (What we want to know) นักเรียนอ่านแล้วค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (What we have learned) ตอบคำถามจากการอ่าน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่าน (Mapping)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) และนำเสนอต่อชั้นเรียนร่วมกันอภิปราย

3. การวัดประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ

สรุปได้ว่า เทคนิค KWL Plus ก็คือการจัดกิจกรรมของ KWL แล้วเพิ่มเติมในส่วนของการสรุปสาระสำคัญ และให้นักเรียนทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปความคิดรวบยอดหลักของนักเรียน

ความเป็นมา

ในปี ค.ศ.1986 โอเกิ้ล (Donna Ogle) ได้พัฒนาวิธีการสอนบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างแล้วก่อนการอ่าน (Know) ด้วยวิธีการวิเคราะห์หัวเรื่องและทำนายเหตุการณ์ของเรื่องก่อนที่จะอ่าน (What to know) ตั้งคำถามตอบคำถามระหว่างการอ่านและนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (Learned) หลังการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยให้ครูค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน และโดยการสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อที่จะได้บันทึกรายการข้อมูลความรู้ ข้อคำถามในแต่ละช่อง โดยนักเรียนจะเขียนสิ่งที่นักเรียนต้องรู้ลงในช่อง W – What you want to know และผลการเรียนรู้ที่นักเรียนรู้ลงในช่อง L – What you have learned หลังจากที่นักเรียนอ่านจบ ต่อมาในปี ค.ศ.1987 คาร์และโอเกิ้ล (Carr and Ogle) ได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบการใช้เทคนิค KWL มาเป็น KWL Plus โดนเพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือ การเพิ่มแผนภูมิการอ่าน (Mapping) และการสรุปเนื้อเรื่อง (Summarizing) จากการอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น (Buehl 2004 ; http://www.sumhsk.k12ca.us/chs/instructionaltoolkit/content_literacy/kwl_plus.html.:2004)

1. กระตุ้นนักเรียนในการใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน

2. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภูมิรูปแบบความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องทีอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาสตินี (Mastini : 2003) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือการเรียนรู้ของนักเรียน

3. เพื่อนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน
คอนเนอร์ (Conner : 2004) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. เพื่อค้นหาความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนเองในการอ่านเรื่อง
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องของตนเอง
5. เพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

จากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิค KWL Plus ที่กล่าวโดยนักวิชาการดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนผู้เรียนและใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียนแล้วใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยเหลือการอ่านของนักเรียน
2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมอง รวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภาพความคิด สรุปเรื่องจากการอ่าน รวมไปถึงการประเมินความเข้าใจจากการอ่านด้วยตนเอง

ขั้นตอนการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการพัฒนาการอ่าน

การสอนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านดียิ่งขึ้น และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การสอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีนักวิชาการเสนอขั้นตอนการสอน ดังนี้

คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle 1987, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์ 2541 : 225-229) ได้เสนอขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะอ่าน โดยอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองอยากรู้

2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านนักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ก่อนการอ่านและอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม นักเรียนบันทึกในสิ่งที่รู้จากบทอ่าน

3. หลังการอ่าน อภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ ได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นสรุปนำข้อมูลที่เรียนรู้มาสรุปใจความสำคัญเป็นรูปของแผนภูมิรูปภาพ

คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle : 2004) ได้เสนอขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know) ขั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามโดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) ถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วและนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก แล้วเขียนคำตอบของนักเรียนในแผนภูมิรูปภาพของ K - What do I know? หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อความรู้ที่คาดการณ์ไว้ที่อาจเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขั้น W (What do I want to learn) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำถามเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามที่ตั้งไว้ ในระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3. ขั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น ทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L1 - What I have learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในขั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ขั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

บูเอียม (Buehl 2004) ได้เสนอขั้นตอนการใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบุสิ่งที่นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้ลงในช่อง K (Identify what you know or Think you know – The K) ในขั้นนี้ นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรบ้างหรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูจะถามนักเรียนทีละคน เพื่อเชื่อมต่อยละเอียดของเรื่องจากความคิด

ของแต่ละคน และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้อไว้ในช่อง K – What we know

ขั้นที่ 2 ระบุว่านักเรียนต้องการเรียนรู้อะไร ลงในช่อง W (Identify what we want to know – The W) ขั้นนี้ใช้คำถามนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจเป็นคำถามข้อมูลที่บันทึกไว้ในช่อง K หรืออาจเป็นคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และบันทึกคำถามลงในช่อง W – What we want to know

ขั้นที่ 3 จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องรู้ (Categorize the K and W) แนะนำนักเรียนเพื่อตัดสินใจในการจัดประเภทรายการต่างๆ ของข้อมูลลงในช่อง K และช่อง W ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะใช้ เช่น แบ่งเป็นสถานที่ สาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น การจัดระบบข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่จะทำให้นักเรียนสามารถสรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนมองเห็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

ขั้นที่ 4 การอ่านบทความ (Read the Article) ในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่องนักเรียนจะค้นหาคำตอบและขยายความเข้าใจต่อเรื่อง ครูควรกระตุ้นการตั้งคำถามเพื่อตอบคำถามข้อมูลใหม่บันทึกความรู้ไว้ในช่อง L – What we have learn

ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่ (Identify New Information) หลังการอ่านนักเรียนระบุข้อมูลใหม่ที่ค้นพบจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้ใหม่นี้นักเรียนจะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่จัดข้อมูลใหม่ที่ค้นพบจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้ใหม่นี้นักเรียนจะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่จัดประเภทของข้อมูลไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอาจจัดประเภทของข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 สร้างแผนภาพความคิด (Create a Concept Map) หลังจากที่นักเรียนได้เติมข้อความในแผนภาพตาราง KWL สมบูรณ์แล้ว นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้มาสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งแผนภูมิรูปภาพความคิดนี้จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่านและช่วยสังเคราะห์สรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 7 ระบุสิ่งที่จะศึกษาต่อไปในอนาคต (Identify Further Investigation) หลังจากนักเรียนได้สร้างแผนภูมิความคิดเสร็จสมบูรณ์ นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นในสิ่งที่นักเรียนรู้และตัดสินใจที่จะเพิ่มข้อมูล สำหรับคำถามในช่อง W ที่ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ ได้จัดเตรียมการอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

จากการระบุขั้นตอนการสอนด้วยการใช้เทคนิค KWL Plus ของนักวิชาการดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการค้นหาพื้นฐานความรู้ (Know) เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านของนักเรียน โดยใช้วิธีการให้นักเรียนระดมสมองแล้วบันทึกความรู้ของนักเรียนไว้ในช่อง K – What we know

หลังจากนั้นให้นักเรียนใช้ข้อมูลที่ได้จากการระดมสมองคาดเดาเหตุการณ์ 2) กิจกรรมระหว่าง การอ่าน ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน (What we know) โดยครูตั้งคำถามไว้แล้วให้นักเรียนอ่านหรือหากนักเรียนในระดับชั้นเรียนที่มีความพร้อมอาจร่วมตั้งคำถามกับครูหรือตั้งคำถามเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำและตอบคำถามที่ตั้งไว้ บันทึกคำถามไว้ในแผนภาพตารางช่อง W – What we want to know และ 3) กิจกรรมหลัง L – What we have learn หลังจากนั้นนำข้อมูลต่างๆ มาจัดระบบจัดประเภทแล้วสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด และนำมาสรุปเรื่องทั้งหมดด้วยความเข้าใจ บทบาทของครูในเทคนิค KML Plus มาใช้พัฒนาการอ่าน

ในการนำเทคนิค KML Plus มาใช้เป็นกลวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ ผู้สอนต้องมีการเตรียมการดังต่อไปนี้

1. เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียน

2. สร้างแผนภาพความคิด KWL (KWL-chart) บนกระดานและสร้างใบงานสำหรับนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนระดมกำลังสมอง (Brainstorm) ตอบคำถามนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อดึงดูดความรู้ทั้งหมดของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน โดยครูใช้คำถามตะล่อม (prompting) และการกระตุ้นนักเรียนเพื่อให้อธิบายเหตุผลที่นักเรียนมีความคิด เช่นนั้น บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่อง K – What we know และแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้

ตารางที่ 7 แสดงแผนภูมิรูปภาพ KWL Plus

นักเรียนรู้อะไรบ้างแล้ว K – What we know	นักเรียนต้องการรู้อะไร W – What we want to know	นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร L – What we have learned
ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะต้องใช้ (Categories of information we expect to use)		
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

3. แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่านนำคำถามที่ตั้งไว้ใส่ลงในช่อง W – What we want to know คำถามเหล่านี้อาจได้มาจากการอภิปรายหรือจากการระดมความคิด คำถามควรมีหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิดจัดประเภทองค์ประกอบหลักของข้อมูลที่คาดการณ์ไว้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

4. นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทความ ครูกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขณะอ่านครูควรกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและเพิ่มคำถาม

5. หลังจากการอ่านเรื่องหรือบทความ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนลงในช่อง L – What we have learned โดยเขียนบันทึกแนวคิด ความรู้ที่พบน่าสนใจจากการอ่าน สำหรับคำถามบางคำถามที่ไม่อาจแสวงหาคำตอบที่ได้จากการอ่านครั้งนี้ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียน

6. สร้างแผนภาพความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทของข้อมูลที่ได้อ่านไว้ในช่อง L และถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดโดยเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญแสดงความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

7. แนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนให้ใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นและให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภท (Carr, E.G. & Ogle D. 1987 : 626-631 ; Conner 2004 http://www.5muhsd.k12.ca.us/chs/instructionaltoolkit_Kwl_plus.html.2004)

สรุปได้ว่าเทคนิค KWL Plus สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะในเรื่องที่นักเรียนจะต้องอ่าน คิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านไว้สำหรับฝึกทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการคิดแบบต่างๆ ได้โดยคงสาระและขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของ KWL โดยเพิ่มเติมในส่วนของการทำแผนภาพความคิด (Mapping) และการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Summarizing) เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่อ่านและนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์

แผนภาพความคิด

แผนภาพความคิด มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น แผนภาพโครงเรื่อง แผนภูมิ รูปภาพ ความหมาย แผนภูมิรูปภาพความคิด เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า แผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยให้ความหมายไว้ดังนี้

อมรศรี แสงส่องฟ้า (2542 : 43) ให้ความหมายแผนภาพความคิดไว้ว่า หมายถึง เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย เป็นเทคนิคที่นำมาใช้สอนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่ให้ผู้อ่านเขียนโยงความสัมพันธ์ความหมาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่านตลอดทั้งใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับ สอดคล้องกับ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2545 : 112) ที่กล่าวว่า แผนภูมิรูปภาพความคิดจะแสดงถึงกระบวนการคิดในรูปแบบภาพของความคิดที่มีหัวเรื่องที่คิดอยู่ตรงกลาง และมีความคิดเรื่องย่อย ๆ ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ แตกสาขาออกไป

ฟรีแมน (Freeman 2005. อ้างถึงใน ชลธิชา จันทรแก้ว : 66) ให้ความหมายไว้ว่า แผนภาพความคิด เป็นรูปแบบพิเศษที่แสดงเครือข่ายของแผนภาพความคิด เพื่อสำรวจ รวบรวม ข้อมูลและแบ่งส่วนข้อมูล โดยประกอบด้วยกล่องสำหรับใส่ความคิดรวบยอด มีเครื่องหมายแสดงทิศทาง ลูกศรที่อธิบายความสัมพันธ์แต่ละองค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องตรงกันกับโนวัค (Novak 2005.) ที่กล่าวไว้ว่า แผนภาพความคิด เป็นเครื่องมือเพื่อจัดระบบและอธิบายความรู้ ซึ่งรวมถึงความคิดรวบยอดบางประเภท มักจะสร้างเป็นกล่อง หรือวงกลมใส่ข้อความและใช้เส้นในการเชื่อมโยงแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ เพื่ออธิบายความคิดรวบยอดของเนื้อหาสาระใดสาระหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการใช้แผนภาพความคิด

นักการศึกษาได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การใช้แผนภูมิรูปภาพความคิด ดังนี้

ฟรีแมน (Freeman 2005 อ้างถึงใน ชลธิชา จันทรแก้ว 2549 : 66) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้แผนภาพความคิด ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความเข้าใจขององค์ความรู้
2. เพื่อศึกษาและแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลใหม่ ๆ
3. เพื่อทราบพื้นฐานความรู้ที่มีมาก่อน
4. เพื่อรวบรวมความรู้และข้อมูลใหม่
5. เพื่อการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูล
6. เพื่อให้ออกแบบโครงสร้างหรือกระบวนการ
7. เพื่อแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหา

ลิวซิง (Lauzing 2005 อ้างถึงใน ชลธิชา จันทรแก้ว 2549 : 67) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้แผนภาพความคิด ไว้ดังนี้

1. เพื่อรวบรวมความคิดโดยระดมสมอง

2. เพื่อใช้ในการออกแบบโครงสร้างที่มีความซับซ้อน
3. เพื่อใช้ในการสื่อสารความคิดที่มีความซับซ้อน
4. เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนขึ้น โดยบูรณาการความรู้ใหม่กับความรู้เก่า
5. เพื่อประเมินความเข้าใจ หรือวิเคราะห์ความเข้าใจที่ผิด

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แผนภาพความคิดมีวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้เพื่อ 1) แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ จากการรวบรวมความคิดโดยการระดมกำลังสมอง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา และ 2) แสดงความสัมพันธ์ในการอธิบายข้อมูล ขั้นตอนกระบวนการที่มีความซับซ้อนให้เข้าใจง่ายขึ้นโดยการใส่แผนภูมิรูปภาพความคิด

ประโยชน์ของการใช้แผนภาพความคิด

แผนภาพความคิดเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่คุณสอนสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่การเรียนรู้เรื่องใหม่ได้ง่ายขึ้น และสามารถที่จะเชื่อมโยงการเรียนรู้ได้อย่างมีความสัมพันธ์กับรายวิชาต่าง ๆ ดังที่ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2545 :112) และอมรศรี แสงส่องฟ้า (2542 : 47) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แผนภาพความคิดไว้สอดคล้องตรงกันว่า แผนภาพความคิดมีประโยชน์ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 1.1 ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีวิจรรณญาณ
 - 1.2 สามารถใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือรับรู้ข้อมูลใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 - 1.3 ช่วยพัฒนาการทำงานของสมองทั้งสองข้าง โดยที่สมองซีกซ้ายทำงานเกี่ยวกับภาษา ตรรกะ การตัดสินใจบนพื้นฐานของหลักฐาน การวิเคราะห์ การแยกประเภท การจัดเรียงลำดับ สมองซีกขวาทำงานเกี่ยวกับการมองเห็นภาพรวม จินตนาการ สีสัน มิติ การใช้ความคิดสร้างสรรค์
 - 1.4 ช่วยให้นักเรียนสามารถดึงข้อมูลจากระบบความคิดได้ง่ายขึ้น เพราะข้อมูลได้มีการบันทึกโครงสร้างอย่างเป็นระบบ
2. ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ของครู
 - 2.1 ช่วยให้คุณสามารถฝึกฝนทักษะปัญญาให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองเพราะได้รับการฝึกให้คิด ประเมินข้อเขียน ถ่ายโอนข้อมูลในขณะที่อ่าน

อย่างต่อเนื่อง

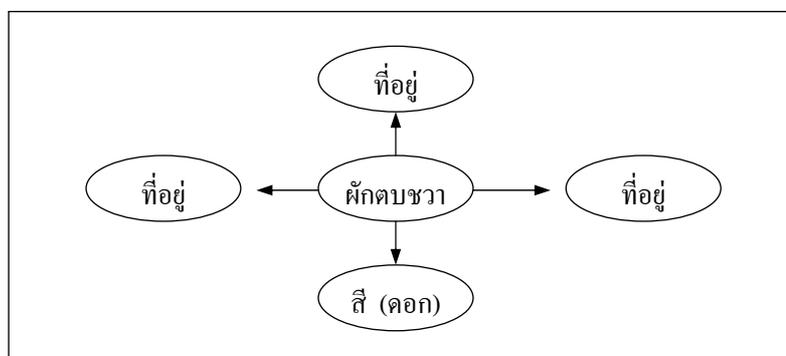
2.2 ช่วยให้ครูเข้าใจกระบวนการคิดของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.3 ช่วยให้ครูสามารถประเมินพัฒนาการทักษะการคิดของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องจากแผนภูมิรูปภาพความคิดของนักเรียน

รูปแบบการสร้างแผนภาพความคิด

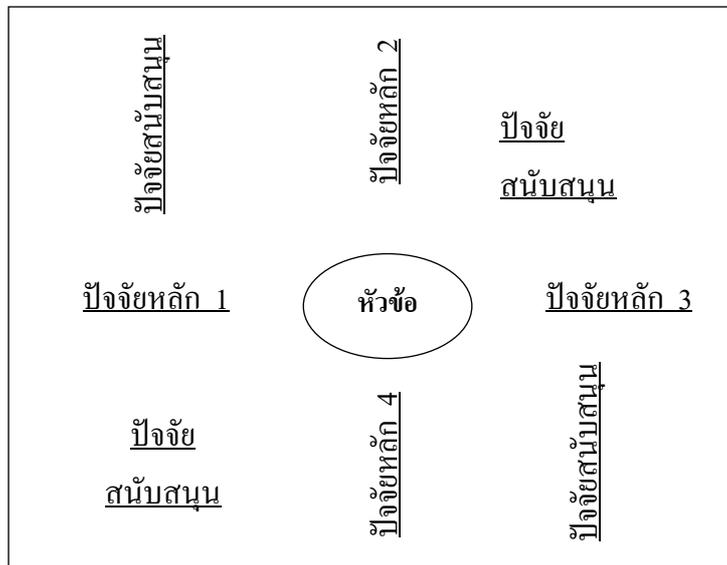
รูปแบบการสร้างแผนภาพความคิดมีหลายรูปแบบและไม่ถือว่าเป็นรูปแบบใดเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของความหมายในแผนภาพต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่น่ามาอ่าน เอนฮันท์เลนนิงดอทคอม (Enhanced Learning.com 2004, อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ 2547 : 68-73) ได้จำแนกรูปแบบของแผนภาพความคิดตามลักษณะโครงสร้างไว้หลายรูปแบบด้วยกันและที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่านสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. แผนภาพรูปดาว (Star Diagrams) เป็นแผนภาพรูปดาวที่ช่วยในการจัดระบบข้อมูลในลักษณะพื้นฐานจากการระดมสมองที่เกี่ยวกับเรื่องอย่างง่าย เช่น ข้อเท็จจริง ลักษณะเฉพาะของสิ่งต่าง ๆ ดังแสดงในแผนภาพที่ 3

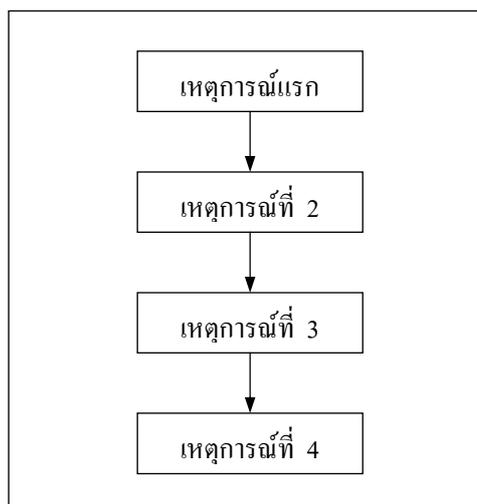
แผนภาพที่ 3 แผนภาพรูปดาว (Star Diagrams)

2. แผนภาพรูปแมงมุม (Supporting details) ใช้สำหรับบทอ่านที่แสดงประเด็นสำคัญของเรื่อง และรายละเอียดสนับสนุน ดังแสดงในแผนภาพที่ 4

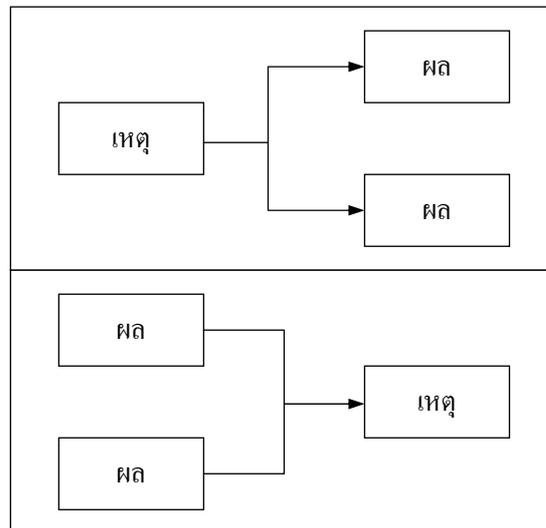
แผนภาพที่ 4 แผนภาพรูปแมงมุม (Supporting Details)

3. แผนภาพรูปลูกโซ่ (Chain Diagrams) สำหรับบทอ่านที่แสดงลำดับเวลา ลำดับขั้นตอนขบวนการหรือขั้นตอน ตลอดจนการบรรยายเรื่องราว ๆ ดังแสดงในแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 แผนภาพรูปลูกโซ่ (Chain Diagrams)

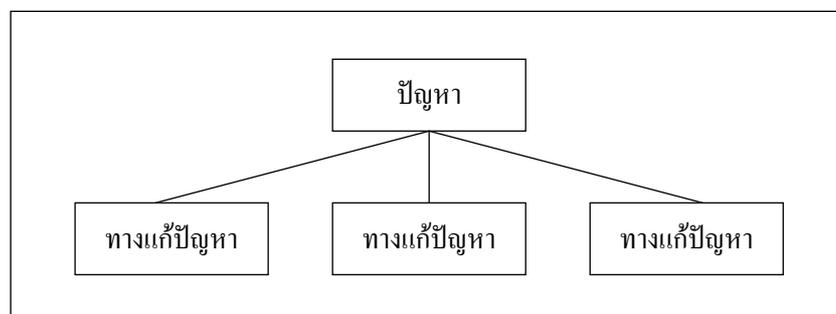
4. แผนภาพแสดงเหตุ-ผล (Cause-Effect Diagrams) สำหรับบทอ่านที่แสดงเหตุผลจากเหตุไปหาผลหรือจากผลย้อนกลับมายังเหตุก็ได้ ดังแสดงในแผนภาพที่ 6

แผนภูมิที่ 6 แผนภาพแสดงเหตุ-ผล (Cause-Effect Diagrams)

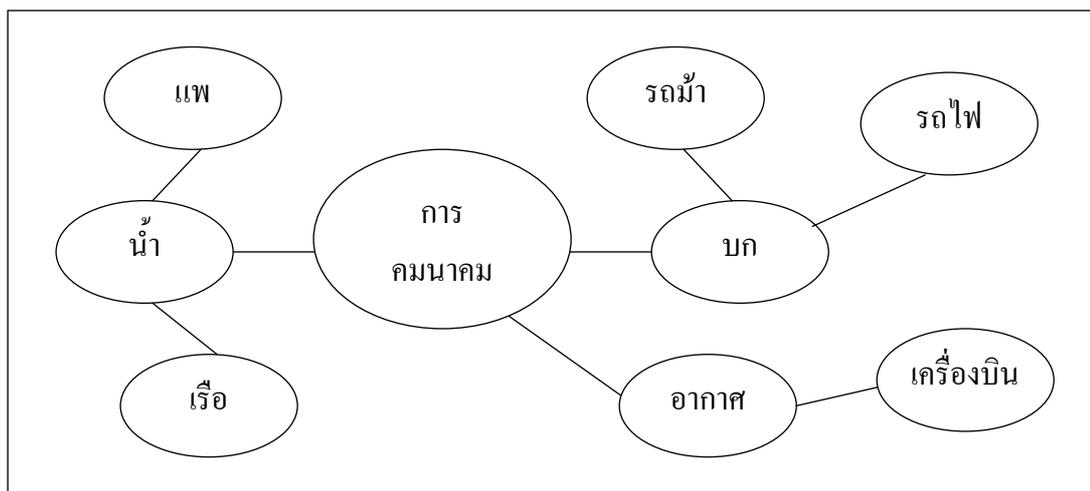
นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 ก : 73-80) ได้จัดรูปแบบแผนภาพโครงเรื่องเป็นรูปแบบดังนี้

1. รูปแบบการจัดกลุ่ม รูปแบบนี้ยึดความคิดรวบยอดเป็นสำคัญและจัดกลุ่มตามลำดับ ความคิดรวบยอดย่อยเป็นแผนภาพโครงเรื่อง มักเขียนเป็นแผนภาพความคิดถึง ได้แก่ แผนภาพการแก้ปัญหา ดังแสดงตัวอย่างในแผนภาพที่ 7

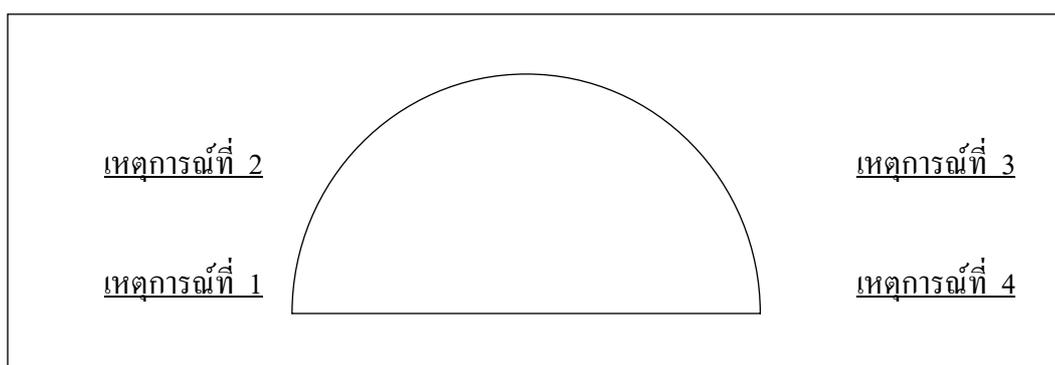
แผนภาพที่ 7 แผนภาพการแก้ปัญหา

2. รูปแบบความคิดรวบยอด (Concept Mapping) รูปแบบนี้จะมีความคิดหลัก และมีข้อเท็จจริงที่จัดแบ่งเป็นระดับมาสนับสนุนความคิดหลัก เช่น การกล่าวถึงลักษณะ การบรรยาย การรวบรวมปัญหา การแก้ปัญหา การเปรียบเทียบ เป็นรูปแบบของความคิดรวบยอด ดังแสดงในแผนภาพที่ 8

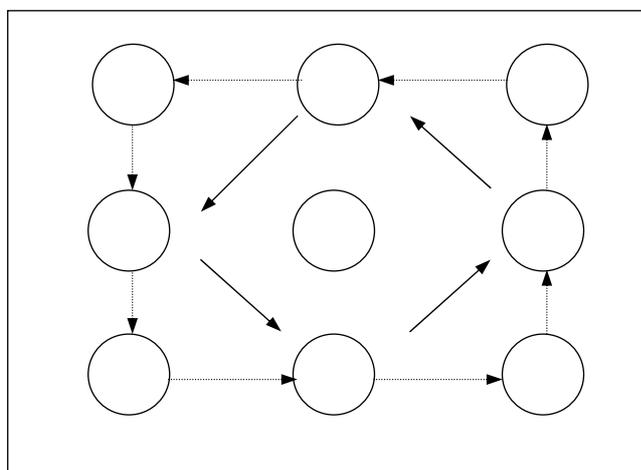
แผนภาพที่ 8 แผนภาพแบบความคิดรวบยอด

3. รูปแบบการจัดลำดับ รูปแบบการจัดลำดับจะเป็นการจัดลำดับตามเหตุการณ์ การจัดลำดับตามกาลเวลา การจัดลำดับการกระทำก่อนหลังหรือตามกระบวนการ มีการเริ่มต้นและสิ้นสุด ดังแสดงในแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 แผนภาพเส้นโค้งแสดงลำดับเหตุการณ์

4. แผนภาพรูปวงกลม รูปแบบนี้เป็นชุดของเหตุการณ์ภายใต้กระบวนการไม่มีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุด แต่เป็นเหตุการณ์ที่ลำดับต่อเนื่องกัน ดังแสดงในแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 แผนภาพรูปภาพวงกลม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แผนภาพความคิดเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้ แผนภาพรูปภาพลูกโซ่ แผนภาพรูปดาว แผนภาพรูปแมงมุม แผนภาพรูปลูกโซ่ แผนภาพแสดงเหตุ-ผล แผนภาพการเปรียบเทียบ แผนภาพการแก้ปัญหา รูปแบบความคิดรวบยอด รูปแบบการจัดลำดับ แผนภาพเส้นโค้งแสดงลำดับเหตุการณ์ โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาเลือก คือ ความเหมาะสมกับเนื้อหา ทักษะที่ต้องการพัฒนา และความยากง่ายในการสร้างแผนภาพ ตามระดับชั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus, เทคนิค KWLH, เทคนิค KWLA ซึ่ง A ย่อมาจาก Attitude หมายถึง เจตคติ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus, KWLH และ KWLA

ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWLH Plus กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบางสะพาน ตำบลกำเนิดนพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค

KWLH Plus มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับและมีความคิดเห็นอยู่ที่ระดับปานกลาง คือ ด้านบรรยากาศ

ทิพพร มีปิ่น (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ KWL Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังประจวบวิทยา อําเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทย โดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) เจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุมาลี ธนวุฒิติวรกุล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู อําเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus ประกอบด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กลุ่ม
 ตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดขนาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษ
 นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการ
 จัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าเรื่องที่อ่าน พบว่า ทักษะ การอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณในการวิเคราะห์และการสังเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน หลังการจัดการเรียนรู้
 ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วน
 การประเมินค่าเรื่องที่อ่านหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัด
 การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นด้วย
 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้
 คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งฝึกให้นักเรียนได้คิดและตัดสินใจอย่าง
 มีเหตุผล ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและด้านบรรยากาศ
 การเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและด้านบรรยากาศการเรียนรู้ทำให้นักเรียน
 สนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้

คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle 1987 : 626-631, อ้างถึงใน ชลธิชา จันทร์แก้ว 2549
 : 80) ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุป
 ความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
 และนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ
 ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์
 การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการ
 การอ่าน ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสูงกว่าการสอนตามคู่มือครูและสูงกว่าการทดลอง
 ทั้งในวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย
 เทคนิค KWL-Plus เพราะเป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิด และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
 นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนั้น
 เทคนิค KWL-Plus จึงเป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม
 ความสามารถในการอ่านและส่งเสริมความสามารถในการคิดให้กับนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

อภินันท์ อรกุล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่สอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากนักเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปตามขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ อ่านชื่อเรื่อง อ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจ อ่านเนื้อเรื่องที่สำคัญซ้ำอีกครั้ง ตั้งคำถามและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนจึงเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้น

จิรัณดา ก้วพิสมัย (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/83.29 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.61 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61 ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำแผนการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหาจากการอ่านได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล

อัญญารัตน์ เจริญพุดผิณาถ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบประเมินทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนมี 10 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การประเมินทักษะการอ่าน ตัวบ่งชี้ คือ ความคล่องในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน วิธีการอ่านสาร การประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ ตัวบ่งชี้ คือ เนื้อเรื่อง ลำดับเรื่อง ไวยากรณ์ กลไก การเขียน และ 2) คุณภาพของแบบประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน มีความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวบ่งชี้กับทักษะที่ประเมินและระหว่างเกณฑ์การให้คะแนนกับตัวบ่งชี้มีค่าเท่ากับ 0.83-1.00 มีความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการประเมินทั้ง 3 ทักษะกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 มีความตรงเชิงจำแนกจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของนักเรียนมีทักษะทางการเรียนสูงและต่ำ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และมีความตรงเชิงโครงสร้างที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

เสาวลักษณ์ ทรองจิตร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) ดัชนีประสิทธิผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีค่าเท่ากับ 0.66 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 66

สเมตเตอร์ (Smetter 2002 : 2120, อ้างถึงใน ชลธิชา จันทร์แก้ว 2549 : 66-84) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวน 42 คน อายุระหว่าง 11-15 ปี ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐในรัฐเทกซัสตอนใต้ และเข้าร่วมโปรแกรมนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแบบทดสอบและแบบวัดชนิดต่าง ๆ ผลการทดลองปรากฏว่า โปรแกรมการสอนซ่อมเสริม หลังเลิกเรียน ทำให้นักเรียน จำนวน 42 คน บรรลุความสำเร็จได้คะแนน ร้อยละ 70 นักเรียนจำนวน 10 คน ใน 42 คน มีคะแนนการอ่านดีขึ้นหลังจากนั้น 1 ปี นักเรียนจำนวน 30 คน ที่เรียนจบโปรแกรมนี้จาก 2 ปีก่อน มี 20 คน ที่บรรลุความสำเร็จ ได้คะแนนร้อยละ 70

อีเซล และคนอื่น ๆ (Ezell and others 1992 : 205, อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ ทรองจิตร 2547 : 69) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพื่อช่วยเพื่อนในการสอนแบบความสัมพันธ์ของคำถามกับคำตอบสำหรับการอ่านเพื่อจับใจความ โดยใช้นักเรียน เกรด 3 จำนวน 23 คน ผลปรากฏว่านักเรียนปฏิบัติการสร้างคำถามและตอบคำถามได้ดีขึ้น การประเมินผลทางสังคมก้าวหน้าทุกด้าน

ฟิชเชอร์ (Fisher 1998 : 1903-A, อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ ทรองจิตร 2547 : 69-70) ได้ศึกษาการพัฒนาแรงจูงใจระดับการเรียนรู้ในการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 11 คน เก็บข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนมีความเข้าใจว่าการอ่านออกเขียนได้เกี่ยวข้องกับความหมายของสิ่งที่ได้อ่านตลอดจนการอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน 2) นักเรียนมีความเชื่อมั่นและคาดหวังในความสำเร็จของการอ่านออกเขียนได้และเห็นคุณค่าของการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้อยู่ในระดับสูง และ 3) นักเรียนได้ระบุสถานการณ์และบริบทที่ส่งเสริม

การอ่านออกเขียนได้ ดังนี้ การเรียนร่วมกัน การมีทางเลือกให้เลือกอย่างเหมาะสม การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ทำทนาย การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน การมีสิ่งตีพิมพ์ที่หลากหลายเพียงพอ และรับรู้ว่าโรงเรียนเป็นสถานที่สนุกสนานเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีสอนรูปแบบต่าง ๆ จะมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูหรือแบบปกติและสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้การนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาประสิทธิภาพแล้วไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้นด้วย การฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียน สามารถทำได้ตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาขึ้นไปและสามารถจัดการเรียนรู้ได้ทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานจากการอ่านเพื่อฝึกความสามารถในการคิด ดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ เพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และยังทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นด้วย

สรุป

สำหรับการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544เกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 1 การอ่าน การวัดและประเมินผล หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมเกี่ยวกับโครงสร้าง หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นอกจากนี้ยังศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับทักษะการคิดวิเคราะห์ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการคิด ทักษะการคิด ทักษะการคิดวิเคราะห์ ความหมายของการคิดวิเคราะห์ ลักษณะของการคิดวิเคราะห์ คุณลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แนวทางในการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ความสำคัญของการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่เกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเทคนิค KWL Plus ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) ขั้นที่ 2 กิจกรรม

ระหว่างอ่าน เรียกว่า W (What we want to find out) ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่าขั้น L (what we have learned) ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน บทบาทของครูในการนำเทคนิค KWL Plus มาพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิดวิเคราะห์ ของ สุมาลี ธนวุฒิศิตวรกุล (2541:บทคัดย่อ) พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและเข้าใจเรื่องที่อ่านสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู และวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One-Group Pretest-Posttest Design หนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (มาเรียม นิลพันธุ์ 2547 : 142-144) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเกิดประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงกำหนดรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย เป็นการจัดเตรียมโครงการวิจัยเพื่อให้เกิดระบบดำเนินการตามโครงการ เป็นขั้นตอนของการนิยามปัญหา โดยการศึกษาจากเอกสาร ตำรา ข้อมูลสารสนเทศ การสัมภาษณ์ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาและปรับปรุงข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และเสนอโครงการวิจัยต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานตามโครงการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นขั้นการทดลองเก็บข้อมูลจากเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาจากขั้นตอนที่ 1 ไปทดลองจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการจัดทำร่างรายงานผลการวิจัย เพื่อเสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามประเด็นที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ จัดพิมพ์และรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 100 คน โดยนักเรียนทั้ง 3 ห้องเรียน มีลักษณะและสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกัน ตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยใกล้เคียงกัน เนื่องจากโรงเรียนมีนโยบายในการจัดชั้นเรียนโดยให้แต่ละห้องเรียนที่มีผลการเรียน เก่งปานกลาง และอ่อน คละกันในจำนวนใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการจับสลากห้องเรียน 1 ห้องเรียน แบบไม่ใส่คืน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ โดยใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน และใช้แผนภาพโครงเรื่อง หรือแผนภาพความคิด พัฒนา ความสามารถด้านการอ่าน นำความรู้ ความคิด จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้และค้นคว้าเพิ่มเติม ในหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท ดังนี้

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 2.1 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Designs) แบบหนึ่งกลุ่ม

ทดสอบก่อนและทดสอบหลัง One Group Pretest-Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์ 2547 : 144) ดังนี้

T_1	X	T_2
-------	---	-------

เมื่อ	T_1	คือ	การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้
	X	คือ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
	T_2	คือ	การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 1 ฉบับ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน เรื่องสั้น สารคดีสำหรับเด็ก จำนวน 6 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนดอนเจดีย์วิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWL Plus
 - 1.2 วิเคราะห์ เลือกและกำหนดเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus
 - 1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ต่ออาจารย์ ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2) ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคนิควิธีการสอน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective congruence : IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าสอดคล้อง กันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2547 : 177) เห็นว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

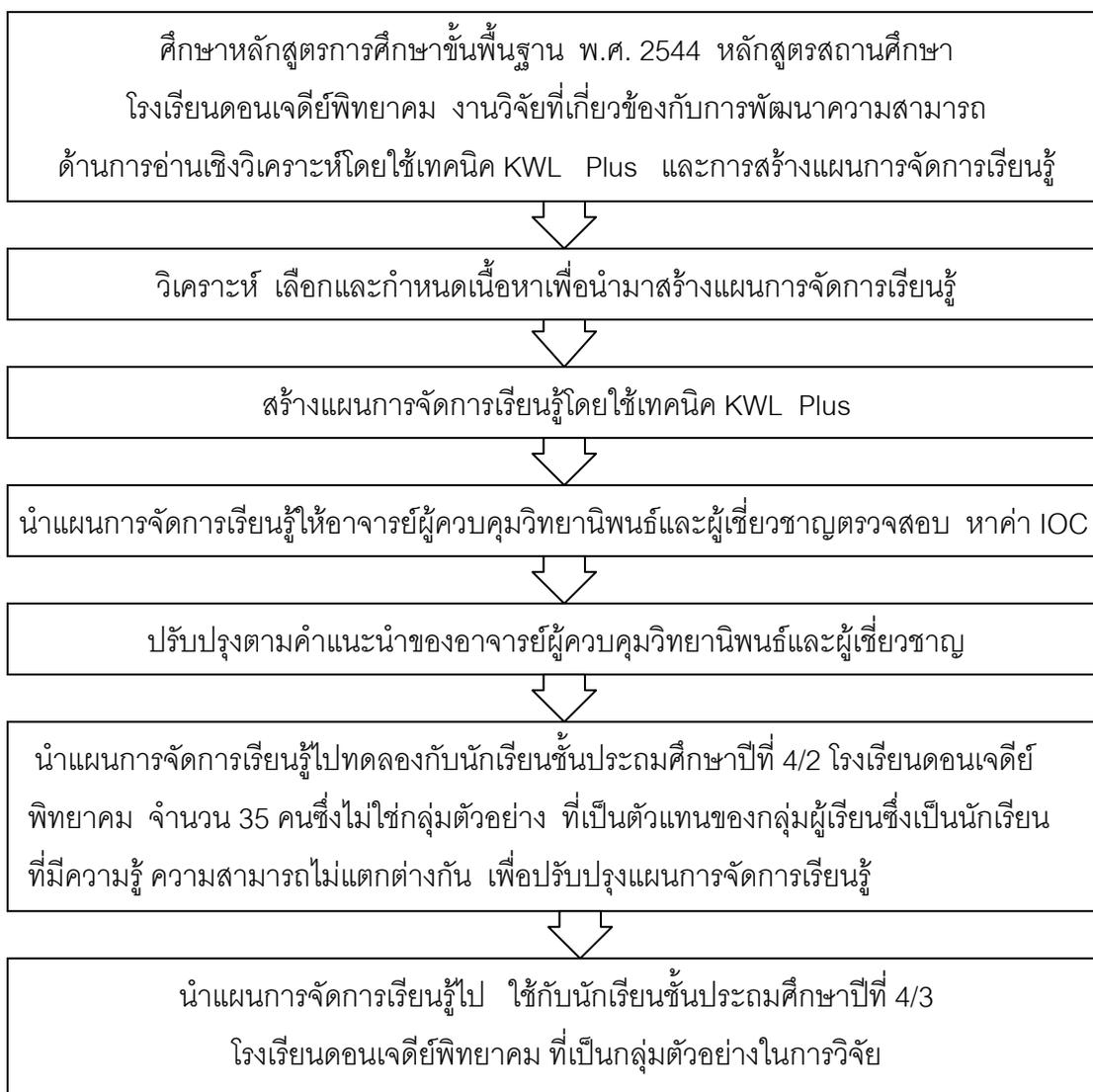
เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องค่าเฉลี่ยผลประเมิน

$\frac{\sum R}{N}$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เป็น ตัวแทนของกลุ่มผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกัน เพื่อปรับปรุง แผนการจัดการเรียนรู้ ดังตารางที่ 11

แผนภูมิที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2. เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน 3 ด้าน ดังนี้ 1) บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในเรื่องได้ถูกต้อง 2) บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และ 3) สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.3 วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสาระการเรียนรู้โดยพิจารณาจากความสำคัญของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้อบรมคลุมเนื้อหา

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยมีแนวคิดในการสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

แบบทดสอบการอ่าน เชิงวิเคราะห์	ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์			รวม
	บอกความสัมพันธ์ ของเรื่อง	บอกความสำคัญ ของเรื่อง	สรุปใจความ สำคัญ	
นิทาน (2 เรื่อง)	4	2	4	10
เรื่องสั้น (2 เรื่อง)	6	5	4	15
สารคดี (3 เรื่อง)	6	6	3	15
รวม	16	13	11	40

ข้อสอบที่สร้างขึ้นมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน มีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยมีเกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของการทำแบบทดสอบปรนัย ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของคะแนนจากแบบทดสอบ

คะแนน	ระดับความสามารถ
32 - 40	สูงมาก
28 - 31	สูง
20 - 27	ปานกลาง
ต่ำกว่า 19	ต่ำ

เกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ
ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ

ร้อยละ	ระดับความสามารถ
80 – 100	สูงมาก
70 – 79	สูง
50 – 69	ปานกลาง
40 - 49	ต่ำ

2.5 เสนอแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์และตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ใช้ดุลยพินิจตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และด้านวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

+1 หมายถึง แนใจว่าข้อสอบตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อสอบตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังข้อนั้นหรือไม่

-1 หมายถึง แนใจว่าข้อสอบไม่ตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังข้อนั้น

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.8 นำผลการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์มาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.8.1 ค่าความยากง่าย (Difficulty) (p) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 -0.80 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 129)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P หมายถึง ค่าความยากของคำถามในแต่ละข้อ

R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

เกณฑ์ความยากง่ายของข้อสอบ กำหนดอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.20 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นยากเกินไป

ข้อสอบที่มีค่า P เท่ากับ 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นมีความยาก

ปานกลาง

ข้อสอบที่มีค่า P ต่ำกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างยาก

ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นค่อนข้างง่าย

ข้อสอบที่มีค่า P สูงกว่า 0.80 แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นง่ายเกินไป

ซึ่งได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เชิงวิเคราะห์ ระหว่าง 0.30-0.70

2.8.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ การตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 130) ดังนี้

$$r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

เมื่อ r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

R_u หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง

R_e หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน

N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ค่าอำนาจจำแนกจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

ข้อสอบข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเป็นบวก และเข้าใกล้ 1 แสดงว่า

มีอำนาจจำแนกสูง ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ระหว่าง 0.20-0.47

2.8.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบการวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร KR-20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 123) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \frac{\{1 - \sum pq\}}{s^2_t}$$

เมื่อ	n	หมายถึง	จำนวนข้อ
	p	หมายถึง	สัดส่วนของคนที่ทำถูกในแต่ละข้อ = จำนวนคนที่ทำถูก/จำนวนคนทั้งหมด
	q	หมายถึง	สัดส่วนคนทำผิดในแต่ละข้อ
	s^2_t	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

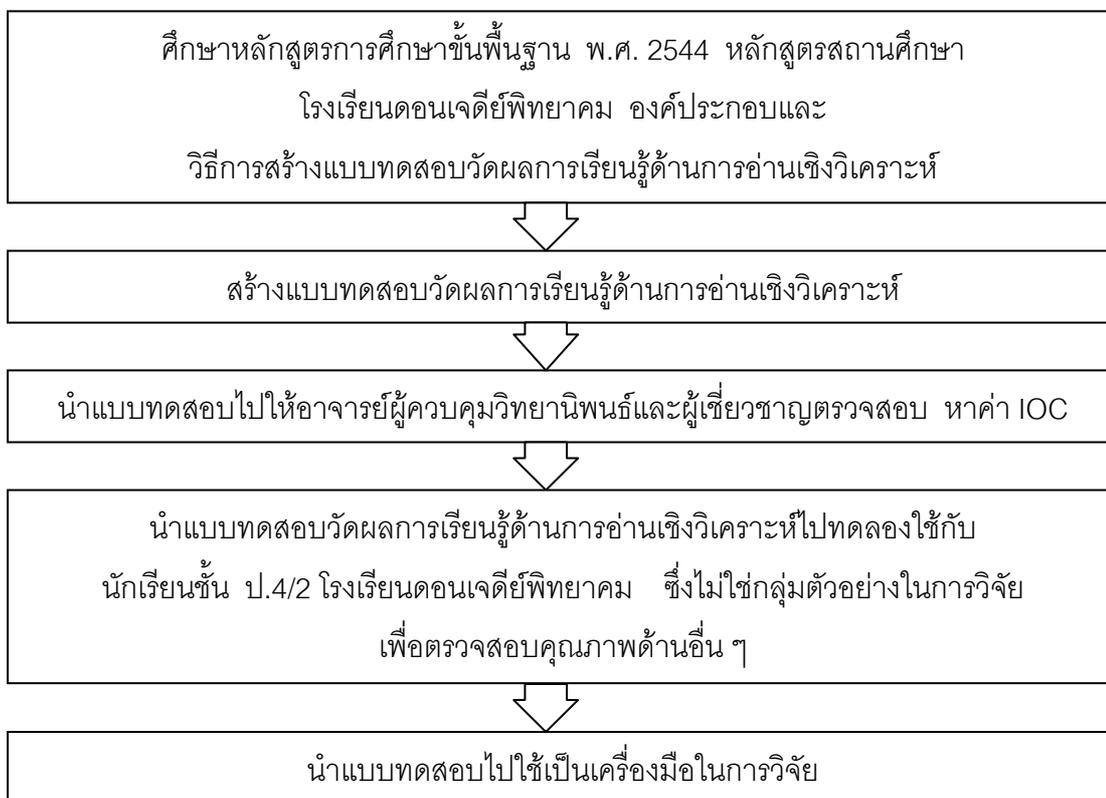
นำแบบทดสอบอัตโนมัติมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Alpha Coefficient ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์ 2547 : 183) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(\frac{1 - \sum Si^2}{s^2_t} \right)$$

เมื่อ	α	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	หมายถึง	จำนวนข้อ
	Si^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	St^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เท่ากับ 0.79

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ได้ตั้งแผนภูมิที่ 12

แผนภูมิที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

3. แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

3.1 แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 15 ข้อ ซึ่งถาม 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งคำถามที่ใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 3 ระดับ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เกณฑ์การกำหนดค่าความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน เชิงนิมิต
เห็นด้วยมาก	3
เห็นด้วยปานกลาง	2
เห็นด้วยน้อย	1

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น เชิงนิมิต
2.50-3.00	เห็นด้วยมาก
1.50-2.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.00-1.49	เห็นด้วยน้อย

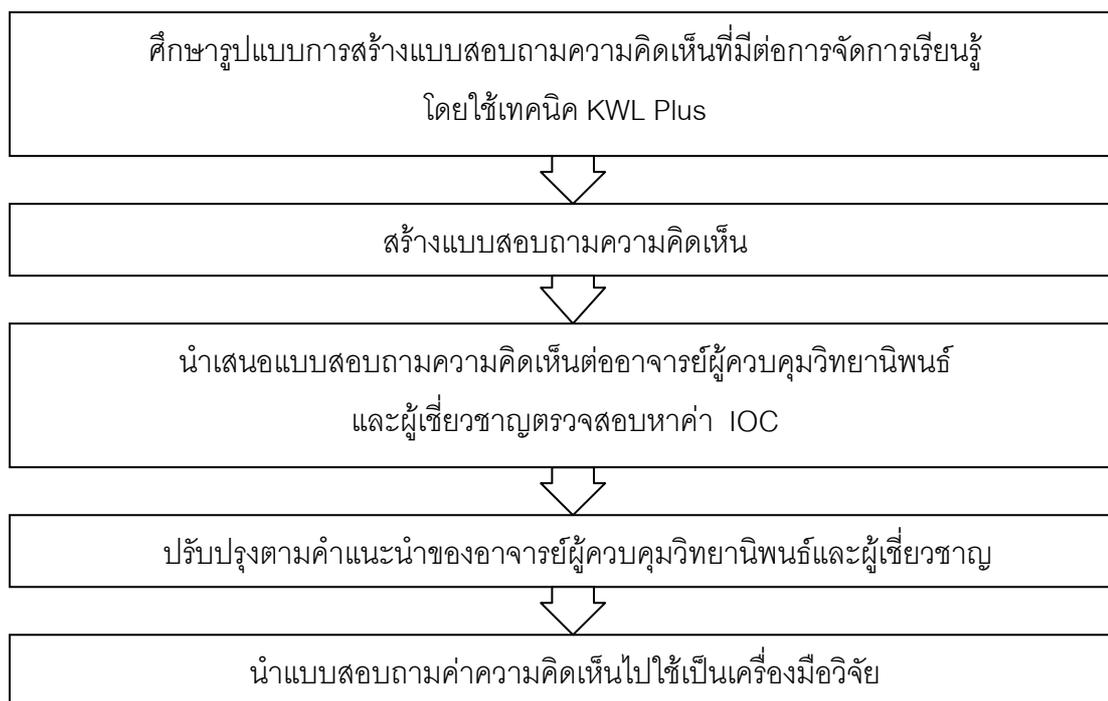
ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม มีดังนี้

3.2 ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

3.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

3.4 นำเสนอแบบสอบถามความคิดเห็นให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีสอน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลตรวจสอบความถูกต้องใช้ดุลพินิจเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index Of Item Objective congruence : IOC) ความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

3.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามแสดง ดังแผนภูมิที่ 13

แผนภูมิที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

การดำเนินการทดลองในการวิจัย

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่จะนำไปใช้ และการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ตลอดจนถึงแจ้งการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

1.2 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเครื่องมือแล้ว

2. ขั้นทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ จำนวน 6 แผน ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการ

เรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

2.1 ระยะเวลาทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

2.2 เวลาที่ใช้ จำนวน 4 ชั่วโมง / สัปดาห์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์

2.3 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 3 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมความพร้อม และให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus

1.1 จัดกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนเพศชาย เพศหญิง กลุ่มละ 6 คน

1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

1.3 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL

Plus

2. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน เช่น ให้อุปภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน เกมทางศึกษา การใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงสู่เรื่องที่จะอ่าน

2.2 ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What we know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก และบันทึกไว้ในตารางช่อง K-What we know

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to find out) คือ นักเรียนต้องการจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคำถามร่วมกับครูซึ่งเป็นคำถามประเภทวิเคราะห์ เช่น ผู้เขียนมีจุดหมายอย่างไร เรื่องนี้มีความสำคัญอย่างไร นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้ แล้วบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W-What we want to find out

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เรียกว่า ขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน โดยครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง เมื่ออ่านจบ

นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในช่อง W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูลแล้วบันทึกลงในช่อง L – What we have learned

ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping) ให้นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านมาสร้างแผนภาพความคิด โดยให้ฝึกทำแผนภาพความคิดหลาย ๆ รูปแบบ เช่น แผนภาพดาว แผนภาพแมงมุม แผนภาพลูกโซ่ แผนภาพแสดงเหตุผล แผนภาพการเปรียบเทียบ แผนภาพความคิดรวบยอด แผนภาพการจัดลำดับและแผนภาพวงกลม

ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) โดยให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2.3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ

จากขั้นตอนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สามารถสรุปกิจกรรมการเรียนรู้และบทบาทของครูและนักเรียน ดังแสดงในตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 สรุปกิจกรรมการเรียนรู้และบทบาทของครูและนักเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่านประเภทต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น สารคดี สำหรับเด็ก และการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus	1. กำหนดขนาดของกลุ่มคุณสมบัติของสมาชิก 2. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL-Chart 4. อธิบายความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์	1. จัดกลุ่มตามข้อตกลง 2. ตั้งชื่อกลุ่ม 3. กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม ได้แก่ ประธานกลุ่ม เลขานุการ กลุ่มสมาชิก 4. ชักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมและการอ่านเชิงวิเคราะห์

ตารางที่ 13 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
2. การจัดกิจกรรมฝึก ความสามารถด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์ 2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	1. ให้ดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่อง การใช้คำถาม เพื่อเชื่อมโยงสู่ เรื่องที่จะอ่าน 2. แจกใบความรู้ ใบงาน พร้อม	1. ร่วมกิจกรรมนำเข้าสู่ บทเรียน 2. ชักถามเมื่อมีข้อสงสัย
2.2 ชั้นกิจกรรมการอ่านเชิง วิเคราะห์มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อน การอ่าน ชั้น K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	1. กระตุ้นหรือถามให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น 2. บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่ใน ตารางช่อง K	1. ระดมความคิดถึงสิ่งที่รู้ แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยพิจารณาจากชื่อเรื่องและ คำถาม 2. นำข้อมูลที่ได้มาจัด หมวดหมู่ 3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่ใน ตารางช่อง K ที่ครูแจกให้ เป็นรายกลุ่ม
ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการ อ่าน ชั้น W (What we want to find out) นักเรียน ต้องการจะรู้อะไรเกี่ยวกับ เรื่องที่จะอ่าน	1. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกัน ตั้งคำถามที่ต้องการรู้ 2. ช่วยเหลือนักเรียนในการตั้ง คำถามประเภทการวิเคราะห์ 3. บันทึกคำถามในตาราง ช่อง W 4. แจกบทอ่านให้นักเรียนอ่าน	1. ตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการ รู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยเน้นคำถามประเภท การวิเคราะห์ 2. บันทึกคำถามในตาราง ช่อง W 3. อ่านอย่างมีสมาธิ เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปใช้ตอบคำถาม

ตารางที่ 13 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ชั้น L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<p>1. ตั้งประเด็นเพื่อการอภิปรายสิ่งที่นักเรียนรู้จากการอ่าน</p> <p>2. บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ลงในตารางช่อง L</p>	<p>1. นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นที่ 2 โดยเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับจากการอ่านกับความคิดเห็นและจัดลำดับข้อมูล</p> <p>2. บันทึกคำตอบและข้อมูลลงในตารางช่อง L</p>
<p>ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<p>- แนะนำช่วยเหลือนักเรียนในการสร้างแผนภาพความคิด</p>	<p>- ระดมสมองในการสร้างแผนภาพความคิดภายในกลุ่มและนำเสนอ</p>
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)</p>	<p>- ช่วยเหลือนักเรียนในการสรุปเรื่อง</p>	<p>- เขียนสรุปใจความสำคัญจากการอ่าน</p>

3. **ขั้นหลังการทดลอง** ภายหลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้าน KWL Plus ไปทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สอบถามนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ตรวจสอบและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWL Plus

1.1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWL Plus (Index Of Item Objective congruence : IOC)

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์
ดำเนินการดังนี้

1.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Index Of Item Objective congruence : IOC)

1.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.2.4 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

1.3 ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็น ดำเนินการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็น (Index Of Item Objective congruence : IOC)

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.1.1 ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus วิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จากแบบสอบถาม

2.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น แบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale) 3 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบ Pre-Experimental Designs แบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนสอบหลัง The One Group Pretest-Posttest Design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / 3 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ตำบลดอนเจดีย์ อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำมาทำการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ใช้การทดสอบ t-test แบบ Dependent และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนใช้การวิเคราะห์ค่าร้อยละ (%) ความคิดเห็น 3 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus	ทดสอบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 30 คน	- แบบทดสอบผล การเรียนรู้ด้าน การอ่านเชิงวิเคราะห์ - การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และ t- test dependent
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus	สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 30 คน	แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และ t- test dependent

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน นำไปใช้เก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทดสอบหลังเรียน และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันหรือไม่

1. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีรายละเอียด ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนจัดการเรียนรู้	30	40	24.37	4.00	-16.30	0.00
หลังจัดการเรียนรู้	30	40	31.60	3.30		

จากตารางที่ 15 พบว่าผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 31.60$, S.D. = 3.30) ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนการจัดการจัดการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 24.37$, S.D. = 4.00)

2. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นรายด้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีรายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำแนกเป็นรายด้าน

ผลการเรียนรู้ด้าน การอ่านเชิงวิเคราะห์	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{X} %	ระดับ ผลการเรียนรู้	ลำดับที่
บอกความสัมพันธ์ ของเรื่อง	30	16	12.27	1.55	76.67	สูง	2
บอกความสำคัญของเรื่อง	30	13	11.20	1.38	86.15	สูงมาก	1
สรุปใจความสำคัญ	30	11	8.13	1.80	73.94	สูง	3
โดยภาพรวม		40	31.60	3.30	79.00	สูง	-

จากตารางที่ 16 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 31.60$, S.D. = 3.30) คิดเป็นร้อยละ 79.00 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูงมากในด้านการบอกความสำคัญของเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.15 นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูงในด้านการบอกความสัมพันธ์ของเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 76.67 และในด้านการสรุปใจความสำคัญของเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.94

3. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำแนกตามประเภทเนื้อหา มีรายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำแนกตามประเภทเนื้อหา

ประเภทเนื้อหา	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	$\bar{X}\%$	ระดับผลการเรียนรู้	ลำดับที่
1. นิทาน	30	10	9.20	0.95	92.00	สูงมาก	1
2. เรื่องสั้น	30	15	11.50	1.82	76.67	สูง	2
3. สารคดี	30	15	10.90	2.26	72.67	สูง	3
รวม		40	31.60	3.30	79.00	สูง	-

จากตารางที่ 17 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์จำแนกตามประเภทเนื้อหาอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 31.60$, S.D. = 3.30) คิดเป็นร้อยละ 79.00 เมื่อพิจารณาตามประเภทของบทอ่านพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูงมากในด้านด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน ($\bar{X} = 9.20$, S.D. = 0.95) คิดเป็นร้อยละ 92.00 และนักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูง 2 ด้าน คือ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น ($\bar{X} = 11.50$, S.D. = 1.82) คิดเป็นร้อยละ 76.67 และด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี ($\bar{X} = 10.90$, S.D. = 2.26) คิดเป็นร้อยละ 72.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย ข้อที่ 2 คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับใด รายละเอียด ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน	2.80	0.41	เห็นด้วยมาก	4
2. สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจากง่ายไปยาก	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอน ของการจัดการเรียนรู้	2.87	0.35	เห็นด้วยมาก	3
4. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
5. นักเรียนได้รู้จักแหล่งค้นคว้าข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาเพิ่มเติม	2.93	0.25	เห็นด้วยมาก	2
รวม	2.92	0.14	เห็นด้วยมาก	2
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
6. นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	2.90	0.31	เห็นด้วยมาก	3
7. นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก	1
8. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	2.93	0.37	เห็นด้วยมาก	2

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
9. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา	2.70	0.47	เห็นด้วยมาก	4
10. ครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิบัติ กิจกรรมอย่างทั่วถึง	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก	1
รวม	2.89	0.16	เห็นด้วย มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
11. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์และมีเป้าหมายในการอ่าน	2.90	0.31	เห็นด้วยมาก	3
12. ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ที่เรียนเพิ่มมากขึ้น	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
13. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จาก การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันใน ชั้นเรียน	3.00	0.00	เห็นด้วยมาก	1
14. ฝึกให้นักเรียนได้คิดและทำงานอย่างเป็นระบบ มากขึ้น	2.97	0.18	เห็นด้วยมาก	2
15. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านเชิง วิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชา อื่นๆ	2.90	0.25	เห็นด้วยมาก	3
รวม	2.96	0.10	เห็นด้วย มาก	1
โดยภาพรวม	2.92	0.11	เห็นด้วย มาก	-

จากตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.11) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.10) โดยมีรายละเอียดเรียงตามลำดับดังนี้ คือ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้

ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) และฝึกให้นักเรียนได้คิดและทำงานอย่างเป็นระบบมากขึ้น ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.18) นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.25) และนักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และมีเป้าหมายในการอ่าน ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.31) และนักเรียนเห็นด้วยมากในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.14) โดยมีรายละเอียดเรียงตามลำดับดังนี้ คือ สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนจากง่ายไปยาก ($\bar{X} = 3.00$ S.D. = 0.00) ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) และนักเรียนได้รู้จักแหล่งค้นคว้าข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาเพิ่มเติม ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.25) ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอน ของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.35) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.41) และนักเรียนเห็นด้วยมากในด้านการบูรณาการการจัดการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 3 ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.16) โดยมีรายละเอียดเรียงตามลำดับดังนี้ คือ นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.18) ครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิบัติตามกิจกรรมอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.18) นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.37) นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติตามกิจกรรมทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.31) และครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า ในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ปัญหาที่นักเรียนพบมากที่สุดคือ การปฏิบัติตามกิจกรรมกลุ่มคือ เพื่อนในกลุ่มไม่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น บางครั้งความคิดเห็นขัดแย้งกัน รองลงมาคือไม่สามารถคาดเดาเรื่องราวจบบันทึกข้อมูลลงในตารางช่อง K ไม่ได้ และการทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด ตามลำดับและการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิด ด้านข้อเสนอแนะของนักเรียนในการปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus พบว่า นักเรียนมีข้อเสนอแนะมากที่สุดในด้านการเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยต้องการให้เพิ่มเนื้อหาประเภทนิทาน และเรื่องสั้นให้มากกว่าเดิม และให้ลดเนื้อเรื่องสารคดีให้น้อยลง ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 30 คน ได้มาจากการจับฉลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 6 แผน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องของ 1.00 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ใช้ทดสอบทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.30 ถึง 0.70 ค่าความเชื่อมั่น 0.79 และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus จำนวน 1 ฉบับ มี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ และตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวม พบว่า คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการบอกความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับสูงมากเป็นลำดับที่ 1 และมีผลการเรียนรู้ด้านการสรุปใจความสำคัญของเรื่องอยู่ในระดับสูงเป็นลำดับสุดท้าย และเมื่อพิจารณาตามประเภทเนื้อหา พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านนิทานอยู่ในระดับสูงมาก เป็นลำดับที่ 1 และมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านสารคดีอยู่ในระดับสูงเป็นลำดับสุดท้าย

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านประโยชน์ที่ได้รับเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในเรื่องช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้นและนักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน เป็นลำดับที่ 1 และเห็นด้วยมากในเรื่อง นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ และนักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และมีเป้าหมายในการอ่านเป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมาก ในเรื่องสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนจากง่ายไปยากและส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่เรียนรู้และอยากรู้ เป็นลำดับที่ 1 และเห็นด้วยมากในเรื่องขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสนเป็นลำดับสุดท้าย และเมื่อพิจารณาด้านบรรยากาศการเรียนรู้ โดยภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในเรื่องนักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรม

อย่างทั่วถึง เป็นลำดับที่ 1 และเห็นด้วยมากในเรื่องครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา เป็นลำดับสุดท้าย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ในด้านปัญหา พบว่า นักเรียนมีปัญหามากที่สุด ในด้านการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม คือ เพื่อในกลุ่มไม่ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและบางครั้งความคิดเห็นขัดแย้งกัน ส่วนในด้านข้อเสนอแนะพบว่านักเรียนมีข้อเสนอแนะมากที่สุด ในด้านการเพิ่มระยะเวลาในการเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus และต้องการให้เพิ่มเนื้อหาประเภทนิทานและเรื่องสั้นให้มากกว่าเดิมและให้ลดเนื้อเรื่องสารคดีให้น้อยลงกว่าเดิม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผล จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนน ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นยุทธวิธีที่เหมาะสมในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและได้ฝึกคิด เนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียนฝึกคิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม เพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้นักเรียนยังฝึกการจัดระบบข้อมูลความรู้และความคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิดซึ่งมีการสรุปใจความสำคัญจากแผนภาพความคิด ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547 : 90-93) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL, KWLH Plus และ KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยมีกรอบในการคิดคือ K - ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่กำหนด W- ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L- ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้แล้ว และ Plus - การทำแผนภาพความคิดและสรุปใจความสำคัญสอดคล้อง

กับ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544 : 75) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 75) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไรสามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีของตนเองโดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจ มีการจัดระบบข้อมูล เพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ คาร์ และโอเกิ้ล (Carr and Ogle 1987 : 626-631) ที่ได้ศึกษากลวิธีการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์ การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลธิชา จันทรแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus การพัฒนาด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนหลังจากการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ทิพสร มีปิ่น (2539 : บทคัดย่อ) และวิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus จะมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการวิเคราะห์และการสังเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทย นอกจากนี้ผลการวิจัยของ สุมาลี ธนวุฒิมิตตวรกุล (2541 : บทคัดย่อ) และอมรศรี แสงส่องฟ้า (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการวิจัยของ ศศิพรรณ เบื้องศิลป์ (2544 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้รูปแบบ KWLA ผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ โดยใช้รูปแบบ KWLA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกการจัดระบบข้อมูลความรู้และความคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จาก

การอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิด และมีการสรุปใจความสำคัญจากแผนภาพความคิด ซึ่งมีประโยชน์ต่อนักเรียน คือ นักเรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์ จัดระบบหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อสร้างแผนภาพความคิด สอดคล้องกับการวิจัยของ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2542 : 112) และ อมรศรี แสงส่องฟ้า (2545 : 47) ที่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การใช้แผนภาพความคิด จะเป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดแล้วนำมาเขียนเรียบเรียงแบบพรรณนาเพื่อเป็นการทบทวนให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น การใช้แผนภาพความคิดจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และแนวคิดของเหตุการณ์ตลอดจนแนวคิดในบทอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วอภิปรายเรื่องทีอ่านอย่างต่อเนื่อง และเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชีมิดท์ (Schmidt 1986, อ้างถึงใน วัฒนา วิชิตชาญ 2546 : 106) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านโดยใช้แผนภาพความคิดเป็นยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้อ่านทำ Mind Mapping เพื่อแสดงความเข้าใจที่เกิดขึ้นจากการอ่าน ส่วนขั้นตอนหลังการอ่าน ที่ให้นักเรียนสร้างแผนภาพความคิดด้วยตนเอง โดยครูแก้ไขเพิ่มเติม เป็นการช่วยให้นักเรียนมองเห็นขอบเขตของเรื่องทีอ่าน ดังนั้นการสร้างแผนภาพความคิดจึงเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเดวิด และ แมคเพียร์สัน (David and McPherson 1989 : 232) ที่กล่าวถึงการสอนอ่านโดยใช้แผนภาพความคิด (Mind Mapping) ว่าเป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่สามารถใช้ได้ ทั้งก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นขั้นตอน และลำดับความสัมพันธ์ของเรื่องทีอ่านได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านบอกความสำคัญของเรื่อง อยู่ในระดับสูงมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบอกความสำคัญของเรื่องจัดเป็นผลการเรียนรู้ในการคิดวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานที่นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ง่ายและอีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคมมุ่งเน้นการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านคิดวิเคราะห์ จึงทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมในเรื่องการอ่านคิดวิเคราะห์ และภายหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่ฝึกการอ่านควบคู่กับการคิดวิเคราะห์นั้น ทำให้นักเรียนมีกรอบในการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus คือ ขั้น K – What we know (นักเรียนรู้อะไรบ้าง) เป็นขั้นการสอนที่นักเรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองเป็นพื้นฐานในการคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่อง เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องทีอ่านในขั้นต่อไป ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องทีอ่านเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธิดา ฤทธาภัย (2537 : 46) และเกียรติชัย ยานะรังสี (2540 : 7) ที่พบว่า นักเรียนจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์

สูงขึ้นไป ชั้น W – What we want to find out (นักเรียนต้องการรู้อะไร) เป็นชั้นการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นโดยใช้วิธีตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ วิจิตรา นรสิงห์ (2540 : 87) ที่พบว่า การตั้งคำถามทำให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านมีใจจดจ่อกับบทอ่าน และเพื่อตรวจสอบความรู้ของตนเอง ซึ่งในชั้นการตั้งคำถามนี้ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและแนะนำให้ตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ให้หลากหลายครอบคลุมด้านต่าง ๆ เช่น ระบุใจความสำคัญของเรื่อง ระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และระบุแนวคิดสำคัญของเรื่อง ทั้งนี้ นักเรียนจะใช้คำถามนี้เป็นจุดมุ่งหมายที่จะอ่านหาคำตอบในขั้นต่อไป ชั้น L – What we have learned (นักเรียนอ่านเรื่องแล้วรู้อะไร) เป็นชั้นตอนการสอนที่ให้นักเรียนได้อ่านเนื้อเรื่องอย่างมีสมาธิ เพื่อค้นหาคำตอบ ในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ จากเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้เป็นวัสดุในการอ่าน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547 : 79) ที่พบว่า ชั้น L นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้สอนเพราะเนื้อเรื่องที่ครูนำมาให้อ่านนั้นมีหลายประการและไม่ซ้ำกับเรื่องเดิมที่เคยอ่าน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านอย่างมีสมาธิตลอดจนจบเรื่องและชั้น Plus เป็นชั้นการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกการเรียงลำดับเหตุการณ์และการเรียบเรียงข้อมูลอย่างเป็นระบบ แล้วจึงเสนอออกมาในรูปแบบแผนภาพความคิดนักเรียนจะเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถบอกความสำคัญของเรื่องได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดในด้านสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสรุปใจความสำคัญเป็นทักษะขั้นสูง ต้องมาจากการทำความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี และต้องค้นหา อะไร ส่วนใดคือประเด็นสำคัญที่สุด ซึ่งในเวลาจำกัดนักเรียนทุกคนไม่อาจเรียนรู้ได้เท่ากันในเวลาเท่ากัน จึงอาจทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านน้อยส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร จึงทำให้นักเรียนยังไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และในทุกเรื่องที่อ่านสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญส่ง นิลแก้ว (2535 : 29, อ้างถึงใน ศศิพรรณ เปรื่องศิลป์รัตน์ 2544 : 2) และผอบ โปษะกฤษณะ (2537 : 4) อ้างถึงใน ศศิพรรณ เปรื่องศิลป์รัตน์ 2544 : 3) ที่กล่าวไว้สอดคล้องตรงกันว่า ปัญหาทางการอ่านของนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนส่วนมากอ่าน ไม่เป็น อ่านแล้วสรุปใจความของเรื่องไม่ได้ บ้างก็อ่านช้า ใช้เวลาในการอ่านมาก นอกจากนี้ใน การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2538 : 55) และ แวมมยุรา เหมือนนิล (2541 : 17) ที่กล่าวไว้ใน

ทำนองเดียวกันว่า การอ่านสรุปใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอไม่ว่าจะเรียนเรื่องอะไร ในระดับไหนก็ตาม เพราะถ้าอ่านแล้วไม่สามารถสรุปใจความของเรื่องที่ได้ ก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของพัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547 : 36) ที่กล่าวว่า ในการอ่านหนังสือหรือตำราต่างๆ ผู้อ่านจะต้องสรุปใจความสำคัญในเรื่องที่อ่านให้ได้ หากผู้อ่านสรุปใจความได้ก็จะทำให้เข้าใจบทอ่านและสามารถที่จะนำความรู้ไปใช้ได้ตลอดเวลา ดังนั้นผู้อ่านควรฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญ เพราะถ้าผู้อ่านไม่ฝึกการอ่านจับใจความอย่างต่อเนื่องจะทำให้ไม่เข้าใจคำ หรือข้อความและไม่สามารถจับสาระสำคัญของเรื่องที่ได้จะทำให้การอ่านไม่ประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับแนวคิดของโรบินสันและ กู๊ด (Robinson and Good 1987 : 145-146, อ้างถึงใน สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ 2544 : 8) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญครูจะต้องเอาใจใส่นักเรียนให้ได้ฝึกฝนในการอ่านบ่อย ๆ เมื่อฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะแล้วยังจำเป็นต้องฝึกเพิ่มเติมอีกด้วยวิธีฝึกปฏิบัติใน บทอ่านเดียวกันซ้ำ ๆ ในสถานการณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านสรุปใจความให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เมื่อพิจารณาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามประเภทบทอ่าน พบว่า หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่นิทานอยู่ในระดับสูงมากเป็นลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิทานเป็นเรื่องที่ให้ทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ข้อคิด คติสอนใจ ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวันได้จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากอ่านและวิเคราะห์เรื่องราวในนิทาน โดยนิทานที่ผู้วิจัยนำมาใช้สอนอ่านตรงกับความสนใจของนักเรียน ตามหลักจิตวิทยาการอ่านของเด็กในวัยประถมศึกษา สอดคล้องกับ บันลือ พุกชะวัน (2545 : 96-97) ที่กล่าวว่า ลักษณะของบทอ่านที่เหมาะสมกับวัยจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ 1) เป็นบทอ่านที่สนองความต้องการแห่งวัย และ 2) เป็นบทอ่านที่สนองความสนใจและส่งเสริมลักษณะการคิดของผู้เรียน สำหรับเด็กวัยประถมศึกษาตอนปลาย (9 ปี ขึ้นไป) นั้นจะเริ่มรู้จักคิดหาเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น เริ่มสนใจที่จะขยายการอ่านด้วยตนเองมากขึ้น เริ่มรู้จักวินิจฉัยเรื่องราว ที่อ่านมีความต้องการวัดผลการอ่านที่ให้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติและเริ่มคิดในเชิงนามธรรม ได้บ้างสำหรับเรื่องที่เหมาะสมในการนำมาใช้สอนอ่านให้กับเด็กในวัยนี้ ได้แก่ นิทานสุภาษิต นิทานอีสป นิทานอภินิหารที่เกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ ความศักดิ์สิทธิ์ นิทานประจำถิ่นและตำนาน นิทานตลก นิทานเกี่ยวกับเรื่องที่จบลงอย่างขมวดปมให้คิด นอกจากนี้ แพทย์หญิงศิริพร ภัณฑนะ และ แพทย์หญิงเยาวลักษณ์ ทรัพย์พัฒนา [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 23 กันยายน 2549, Available from

<http://db.onec.go.th>, อ้างถึงใน ชลธิชา จันทร์แก้ว 2549 : 123) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า นิทานนับเป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาไอคิวและอีคิวของเด็กให้สูงขึ้น เพราะนิทานจะมีเนื้อหาที่แฝงไปด้วยสาระ เด็กที่อ่านนิทานเป็นประจำจะมีความฉลาด นิทานนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ความรู้ ความสนุกสนาน จินตนาการแก่เด็กแล้ว ยังปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับเด็กอีกด้วย เด็กที่ได้่านนิทานเป็นประจำจะช่วยเด็กเป็นคนช่างคิด ช่างถาม ฉลาดทางอารมณ์ และพร้อมจะเรียนรู้ในทุกๆ เรื่อง เด็กจะมีพัฒนาการทางความคิดและภาษาที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทิพสร มีปิ่น (2539 : 8) ศศิพรรณ เปรื่องศิลป์รัตน์ (2544 : 5) จีรณดา ก้าวพิสมัย (2545 : 6) ที่พบว่า นิทานที่นำมาใช้สอนอ่านนั้นควรเป็นนิทานที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัยและความต้องการของผู้เรียนเป็นเรื่องใกล้ตัว มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ไม่เป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยหรือพบอยู่บ่อย ๆ เนื้อเรื่องต้องไม่ยาวจนเกินไป จึงจะทำให้เด็กสนใจอ่านและเรียนรู้ได้เร็วขึ้นสอดคล้องกับการตอบแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนด้านข้อเสนอแนะที่ทำให้เด็กตอบว่าต้องการให้ครูเอานิทานมาสอนอีกหลาย ๆ เรื่อง และนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดีน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสารคดีเป็นเรื่องเขียนขึ้นจากเค้าความเป็นจริงจะไม่มีตัวละครและไม่มีกาลลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง หรืออาจเป็นเรื่องที่ยาวเกินไปสำหรับผู้เรียน ทำให้ผู้อ่านต้องใช้ความคิดในการอ่านและอ่านอย่างพิถีพิถันเพื่อสรุปใจความสำคัญของเรื่องเหล่านี้ แต่ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการอ่านสารคดี และมีระยะเวลาในการฝึกฝนการอ่านสารคดีน้อยเกินไป จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดีต่ำกว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทอื่น ๆ สอดคล้องกับ สมพร มั่นตะสูตรแห่งพิพัฒน์ (2534 : 21, อ้างถึงใน พรอุมา พิษยะสุนทร 2546 : 28) และห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 23 กันยายน 2549, Available from <http://library.skw.ac.th/unanta/book5.html> ที่กล่าวไว้สอดคล้องตรงกันว่า ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานการอ่านในด้านประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพอสมควร เพื่อให้สามารถเข้าใจและตีความ หรือเชื่อมโยงความคิดที่ปรากฏในเรื่องเข้ากับความคิดของตน เมื่อผู้อ่านได้อ่านมากก็จะมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นด้วย ทำให้เข้าใจเนื้อความได้ตลอดโดยกระจ่างแจ้ง

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการคิด ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของตาราง KWL

นักเรียนจึงมีกรอบการคิดที่เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน นอกจากนี้ ยังได้ฝึกตั้งคำถามและค้นหาคำตอบจากเรื่องทีอ่านด้วยตัวเอง นักเรียนจึงมีจุดมุ่งหมายในการอ่านสอดคล้องกับ ทิพสร มีปิ่น (2539 : 73) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการอ่านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านเรื่องเพื่อค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตัวเองอยากรู้ให้ได้ นอกจากนี้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างเป็นระบบไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยาก มีการถามให้นักเรียนระดมสมอง เพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิม แล้วประมวลข้อมูลมาคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องทำให้นักเรียนสนใจที่จะติดตามเรื่องที่อ่าน และเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องจะเรียนใหม่สอดคล้องกับ สุรพล พะยอมแย้ม (2545 : 20) ที่กล่าวว่า โดยทั่วไปนักเรียนมีประสบการณ์เดิมทุกคน หากการเรียนรู้เดิมสัมพันธ์สอดคล้องกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้รวดเร็วกว่าผู้ที่มีประสบการณ์เดิมไม่สอดคล้อง หรือขัดขวางกับการเรียนรู้ใหม่ และนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดในด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่มีความความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนไม่มีพื้นฐานในการทำงานกลุ่ม และนักเรียนไม่ได้เลือกจัดกลุ่มตามความต้องการของตนเอง สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 123) ที่พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศนักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด เนื่องจากนักเรียนไม่มีพื้นฐานในการทำงานกลุ่มและครูเป็นผู้จัดกลุ่มให้นักเรียนเองตามความสามารถ โดยละความสามารถระหว่างเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการจัดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus นั้น ครูจะเป็นผู้คอยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดตลอด ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2547 : 150) ที่กล่าวว่าสิ่งสำคัญในการนำเทคนิค KWL Plus ไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียน คือ การใช้คำถามของครูในการกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยืนยันความคิดหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเมื่อเห็นว่า มีหลักฐานและเหตุผลเพียงพอก่อนที่จะใช้วิจารณญาณของตนเองในการหาข้อสรุป และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป สอดคล้องกับการตอบแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่ตอบว่าการบันทึกข้อมูลลงในตารางช่อง K นักเรียนไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ในเรื่องได้ หรือมักคาดเดาเรื่องราวผิดไปจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนไม่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ

เรื่องี่อ่านจึงไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องี่อ่านได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิรันดร์ ตั้งเมธิกุล (2546 : 57) ที่พบว่าในชั้นการระดมสมองก่อนการอ่าน ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งี่ตนรู้แล้ว จากประสบการณ์เดิมของตนเองและเพื่อน ๆ โดยการจัดกลุ่มข้อมูลความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ในสมอง มาปรับและคาดคะเนตีความข้อมูลใหม่ และผลการวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจำริญ (2547 : 80) ที่พบว่า ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ในการปฏิบัติกิจกรรมก่อนการอ่านเพราะความรู้จากประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถคาดเดาเนื้อเรื่อง หรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องได้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่อง ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus นั้น เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครูตลอดเวลาในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการซักถามข้อสงสัยตอบคำถามของครู และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องี่เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จด้วยดีสอดคล้องกับ บุณยชาติ ทัพทิกกรณ์ (2540 : 36, อ้างถึงใน นิรันดร์ ตั้งเมธิกุล 2546 : 59) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ผู้สอนสามารถทำได้ โดยการเลือกใช้วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของผู้เรียน นอกจากนี้ครูยังมีบุคลิกภาพที่เป็นมิตรกับนักเรียนคอยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนพบปัญหาตลอดระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเกิดทัศนคติที่ดีทั้งต่อการเรียนรู้และต่อตัวครู สอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ (2536 : 78) ที่กล่าวว่า บุคลิกภาพของครูก็เป็นการสร้างบรรยากาศที่สำคัญครูควรมีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ท่าทางกระตือรือร้น เป็นกันเองจะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียน เกิดแรงจูงใจในการเรียน และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและแนะนำการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนอย่างใกล้ชิด และเห็นด้วยน้อยที่สุดในเรื่องนักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีพื้นฐานในการทำงานกลุ่ม และจากการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรม พบว่า นักเรียนบางคนไม่ให้ความสนใจและไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมกลุ่ม ไม่ร่วมอภิปราย และไม่ร่วมระดมสมอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 1213) ที่พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่มเนื่องมาจากนักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง ที่จะร่วมการอภิปราย ขาดการวางแผนในการทำงานกลุ่ม ไม่มีการแบ่งงานกันทำขาดความไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน สังเกตได้จากหัวหน้ากลุ่มและนักเรียนที่เรียนเก่งในกลุ่มจะเป็นผู้ทำชิ้นงานของกลุ่มมากกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ นอกจากนี้ กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ (2543 :

124) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบหรือแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข ระดับประถมศึกษาผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยการทำงานกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย คือ การแสดงความคิดเห็นในการวางแผนการทำงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังขาดความสามารถในการวางแผนจัดการ การแบ่งงานกันทำ และนักเรียนเก่งมักจะไม่ไว้ใจให้นักเรียนอ่อนได้รับผิดชอบงานของกลุ่ม และด้านประโยชน์ที่ได้รับนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการนำกระบวนการอ่าน และการคิดวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และในวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการอ่านตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus นักเรียนจะได้ฝึกการอ่าน ตลอดจนฝึกการคิดวิเคราะห์เรื่องราวจากการอ่านเพื่อหาคุณค่าจากเรื่องที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547 : 56) ที่กล่าวว่า การเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนจะต้องเตรียมความรู้ในแขนงวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมอีกตามหลักสูตร ดังนั้นสิ่งที่มีความรู้ความสามารถที่สำคัญที่สุดที่จะใช้ป็นเครื่องมือและศาสตร์อื่นๆ ก็คือ การใช้ภาษาไทย ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนก็ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการปะทะสัมพันธ์กันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ร่วมมือกันทำงาน ตลอดจนถึงการใช้สื่อการสอนและมุมประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนและพัฒนาการของผู้เรียนด้วย ซึ่งเด็กที่อยู่ในวัยนี้ จะมีอายุประมาณ 11-12 ปี ขึ้นไป ในขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดขั้นสุดท้ายของเด็ก กล่าวคือ เด็กจะมีวุฒิภาวะทางความคิดที่พัฒนาขึ้น จนมีความคิดแบบผู้ใหญ่ เด็กจะมีความสามารถในการตีวิเคราะห์ หาเหตุผลได้อย่างกระจ่างชัด สามารถนำประสบการณ์ต่างๆ ที่มีอยู่เดิมนำมาใช้เชื่อมโยงในการแก้ปัญหาได้อย่างมีระบบระเบียบ สิ่งที่เป็นนามธรรมจะเป็นสิ่งที่ท้าทายความคิดของเด็กวัยนี้ได้เป็นอย่างดี มีการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ และเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และเห็นด้วยน้อยที่สุดในเรื่องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการระดมสมองในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเพราะกลัวคำตอบผิดทำให้ได้ข้อมูลและคำตอบที่ไม่หลากหลาย สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2536 : 4) และปรารธนา เกษน้อย (2540 : 55) ที่กล่าวว่า การอภิปรายร่วมกันเพื่อแสดงความคิดเห็น จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มาอ้างอิง และได้แนวคิดที่หลากหลายจากการโต้แย้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ในด้านปัญหา พบว่า นักเรียนมีปัญหามากที่สุดในด้านการปฏิบัติ

กิจกรรมกลุ่ม คือ เพื่อนในกลุ่มไม่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น และบางครั้งมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังขาดการวางแผนในการทำงานกลุ่ม การแบ่งงานกันทำ เพราะจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมพบว่า นักเรียนบางคนเล่นและไม่สนใจที่จะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus นี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนในหน่วยอื่น ๆ

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการสรุปใจความสำคัญของเรื่องอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ในขั้น Plus เป็นขั้นสร้างแผนภาพความคิดและสรุป ครูควรเน้นให้นักเรียนฝึกทำแผนภาพความคิดประกอบเรื่องที่อ่านให้มาก ๆ และฝึกบ่อย ๆ จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและมองเห็นความสำคัญของเรื่อง รวมทั้งรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน จะให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ ได้ดีขึ้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดีน้อยที่สุด ดังนั้น ในการสอนวิเคราะห์สารคดีควรเพิ่มระยะเวลาในการสอนมากกว่าเนื้อหาประเภทอื่น ๆ และเตรียมเนื้อหาที่เป็นสารคดีมาให้นักเรียนฝึกอ่านบ่อย ๆ โดยเริ่มจากเรื่องที่ย่างไปสู่เรื่องที่ยากขึ้น

4. จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดในเรื่อง ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา ดังนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูตลอดเวลาในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเพื่อให้เกิดคำถามมากขึ้น ครูควรมีพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับนักเรียนคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ทำทางกระตือรือร้นเป็นกันเอง จะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำเทคนิค KWL Plus ไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการนำเทคนิค KWL Plus เปรียบเทียบกับเทคนิคการสอนวิธีอื่น ๆ เช่น Task based Learning เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการอ่าน สรุปใจความสำคัญ ความสามารถในการเขียนสรุปความสั้น ๆ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมพลศึกษา. การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- _____. ก ศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- _____. ข รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบหรือแนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2543.
- _____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- กระทรวงศึกษาธิการ. ก คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.
- _____. ข หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.
- _____. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). กรุงเทพฯ : พรินทวอนกราฟฟิค จำกัด, 2545.
- _____. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2542.
- เกียรติชัย ยานะรังษี. “ผลของการสอนแบบ เค ดับบลิว แอล พลัส ที่มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2539.
- จารุวรรณ พูพะเนียด. “ผลการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” ม.ป.ท., 2542. (อัดสำเนา)
- จำรุณ เหลืองขจร “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม.” วารสารวิชาการ 3, 2 (กุมภาพันธ์ 2543) : 35-49.

- จิตรภรณ์ ดั่งจุมพล. ผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยและทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543. (อัดสำเนา)
- จิรัธดา ก้วพิสมัย. “การพัฒนาแผนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยาลัยนิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณการ, 2542.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ “การหาประสิทธิภาพชุดการสอน.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาการ หน่วยที่ 1-15 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 101-102. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาแนวคิดและวิธีปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม. กรุงเทพฯ : บริษัทจูน พับลิชซิง จำกัด, 2545.
- ชาติวี สำราญ. คิดและถาม : ศิลปะแห่งการเรียนรู้ระหว่างครูและนักเรียน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, 2545.
- ชูลีพร สุสุวรรณ. นิทานสำหรับเด็ก ชุดเริ่มต้นการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : อักษรภาพิพัฒน์, 2545.
- ฐิตินันท์ ประทุมนันท์. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระบรมราชินีนาถวิทยาลัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันโดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.
- ดนยา วงศ์ธนชัย. การอ่านเพื่อชีวิต. ม.ป.ท. : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2542.
- ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. การใช้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง) หน่วยที่ 9. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2538.

- ทิพย์สุนทร อนุมบุตร. การอ่านเพื่อการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.
- ทิพสร มีปิ่น. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- ทศนา เขมมณี และคณะ. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- _____. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ธงชัย คำพิมพ์. การสร้างเสริมสมรรถภาพการอ่านเชิงวิเคราะห์ในการสอนภาษาไทยด้วยสื่ออารมณ์ขันในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ม.ป.ท. : 2537.
- ธิดา ฤทธากัย. “ประสิทธิภาพ KWL Plus ที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยานนท์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.
- นิรันดร์ ตั้งเมธีกุล. “การสอนแบบ KWLH ด้วยการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ของนักเรียนระดับปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- นิตากร พวงมหา. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- บันลือ พฤกษ์วัน. การพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, หม่อมหลวง. แวนวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท อัมรินทร์พริ้นติ้ง, 2539.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2545.
- ปอมปอมเกิร์ล. เรื่องสั้นสำหรับเด็ก. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2549. Available from http://www.pantip.com/cafe/writer/topic/w_4399493.html-93k-
- เปลื้อง ณ นคร. ศิลปะแห่งการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่างจำกัด, 2538.
- ผจงกาญจน์ ภาวิภาดาวรรณ. “การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus.” ศึกษาศาสตร์ 16, 1 (ตุลาคม-มีนาคม 2534) : 86-91.
- พนิตนันท์ บุญพามี. เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา : สถาบันราชภัฏ นครราชสีมา, 2542.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- พัชรินทร์ แจ่มจำริญ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- พื่อน เปรมพันธ์. ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย. กาญจนบุรี : สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี, 2542.
- มนทิรา ภัคดีณรงค์. “การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สลายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- มาเรียม นิลพันธุ์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- รุ่ง แก้วแดง. ปฏิบัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : มติชน, 2541.

โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม. ก หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม สุพรรณบุรี.

สุพรรณบุรี : โรงพิมพ์ฝ่ายวิชาการ, 2551.

วรรณมา บัวเกิด. แนวคิดในการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์วิจารณ์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.

วัชรรา เล่าเรียนดี. เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

_____. เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.

นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

วัชรวิ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ด้านหลักสูตรและการสอน.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.

วารุณี อุดมธาดา. “ผลของการสอนอ่านโดยการผสมผสานกิจกรรมการอ่าน เค ดับบลิว แอล กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียงที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร – มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

วิจิตรา นรสิงห์. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

วิชา ทองแสง. “การอ่านแบบร่วมมือทางเลือกในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา.” วารสารวิชาการ 5, 3 (มีนาคม 2545) : 32.

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

วิสาข์ จุติวัฒน์. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ศรัววรรณ ช้อยหิรัญ. สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3.

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2545.

- ศศิธร อินตฺน. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- ศศิพรธณ เบ็ร็องคิลปรัดน์. “การใช้รูปแบบ KWLA พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- ศิริกาญจน โภษุมภ และดารณิ ค่ำวัจนัง. สอนเด็กให้คิดเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท ก.พล จำกัด, 2545.
- ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ. เขียนอย่างไรจึงจะเก่ง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน.” ใน เอกสารการสอนชุดการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 96 – 97. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.
- ศิริวรรณ วณิขวัฒน์นรชัย. “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ จังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. มิติใหม่ในวงการศึกษากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คุณภาพวิชาการ, ม.ป.ป.
- สนิท ตั้งทวิ. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮาส์, 2538.
- สมนึก ปฏิปทานนท์. “ผลของการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน. หลักการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์, 2539.
- สมพร มั่นตระกูลแพ่งพิพัฒน์. การอ่านทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง.

เชียงใหม่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์, 2544.

สมศักดิ์ สีนุเวชญ์. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไอเดียสแควร์, 2540.

_____. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทสกายบุ๊กส์ จำกัด, 2548.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. นิทานพื้นบ้านไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2536.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). “รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนอนุบาลบางสะพาน.” 2546.

(คัดสำเนา)

_____. “มาตรฐานการศึกษา ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก : ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับปรับปรุง 2547.” 2547.

(คัดสำเนา)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ : สกศ., 2548.

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

สุเทพ อ่วมเจริญ. การออกแบบการสอน. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

สุนันท์ ประสาทสอน. “ผลของการใช้กลวิธีชี้้นำการอ่านและการคิดระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิชาการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒ 2545.

สุภัสสร วัชรคุปต์. “ชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2543.

สุมาลี ธนุฉิมศิริกุล. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี KWL-Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

สุรพล พยอมแย้ม. จิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

_____. จิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. “ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ.” สารพัฒนาหลักสูตร 12 (มกราคม-มีนาคม 2536) : 4.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2545.

สุวิทย์ มูลคำ. วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2546.

เสงี่ยม โตรัตน์. “การสอนเพื่อสร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์.” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 1, 1 (มิถุนายน-ตุลาคม 2546) : 26-36.

เสาวลักษณ์ ตรองจิตร. “การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

หรรษา นิลวิเชียร, อัจฉรา ธรรมมาภรณ์ และปราณี ทองคำ. “ผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะการคิดในวิชาภาษาไทยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วารสารสงขลานครินทร์ 10, 1 (มกราคม-เมษายน 2547) : 45-50.

ห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย. การอ่านเรื่องสั้น. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 23 กันยายน 2549. Available from <http://library.skw.ac.th/sunanta/book5.html>

อภิรักษ์ อรุณ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

อภิรดี ทักทิกการ. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่อ่านและเรียนโดยการเขียนเรื่องจากบทอ่าน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

อมรศรี แสงส่องฟ้า. “การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทะเลบก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

อรทัย ชีตารักษ์. “การใช้นิทานพื้นบ้านภาคเหนือเป็นสื่อการเรียนเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแม่โป่ง จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546.

อัจฉรา ชิวพันธ์. ภาษาสอน เรื่อง นำรู้สำหรับครูภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

อัญญารัตน์ เจริญพุดผิณาถ. “การพัฒนาแบบประเมินทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและการประเมินผล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. นครปฐม : สถาบันราชภัฏ
นครปฐม, 2537.

อุษณีย์ โพธิ์สุข และคณะ. สร้างสรรค้้นักคิด คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถ
พิเศษด้านทักษะการคิดระดับสูง. กรุงเทพฯ : บริษัทรัตนพรชัย จำกัด, 2544.

ภาษาต่างประเทศ

Bloom, Benjamin S. ed. Taxonomy of Education Objectives, Handbook I : Cognitive
Domain. New York : David Mckay Company Inc, 1957.

Burn, Pual C., Betty D. Roe, and Elinor P. Ross. Teaching Reading in Today's
Elementary Schools. Boston : Houghton Mifflin Co., 1984.

Carbo, Marie. "4 Key Questions to Evaluate Reading Programs." The Education Digest
62, 5 (January 1997) : 64-67.

Carr, E., and Donna Ogle. "K-W-L Plus : A Strategies for Comprehension and
Summarization." Journal of Reading 30 (April 1987) : 626-631.

Clark, Leonard H. Strategies and Tactics in Secondary School Teaching. London :
Collier-Macmillan Limited, 1970.

Cooper, I. David, and others. To What and How of Reading Instruction. 2nd ed.
Ohio : Merit Publishing Company, 1979.

David, Zephaniah T., and Michael D. Mcpherson. "Story Map Instruction : A Reading
Map for Reading comprehension." The Reading Teacher 43, 8 (December
1989) : 232-240.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. 3rd ed. Englewood Cliffs,
N.J. : Practice-Hall Inc., 1982.

Freeman, Greg. Concept maps. [Online]. Accessed 3 November 2005. Available from
<http://graphic.org/concept.html>

Harris, L.A., and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt, Rinehart and
Winston, 1976.

Lauzing, Jan. What is Concept Mapping ?. [Online]. Accessed 27 February 2005.
Available from http://www.users.edte.utwente.nl/lanzing/cm_home.htm.

Miller, Lyle L. Increasing Reading Efficiency. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1977.

Novak, Joseph D. Concept Maps. [Online]. Accessed 27 February 2005. Available from [http://Cmap.Cognist.hwf.edu.linfo/comncept maps](http://Cmap.Cognist.hwf.edu.linfo/comncept%20maps).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง
- การคำนวณหาค่าความยากง่าย
- การคำนวณค่าอำนาจจำแนก
- การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผนการจัดการการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1. สาระสำคัญ					
1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. มาตรฐานการเรียนรู้					
2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของผลการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สาระการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	0	+1	0.67	เหมาะสม
6. กระบวนการเรียนรู้					
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					
1. สาระสำคัญ					
1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. มาตรฐานการเรียนรู้					
2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของผลการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สาระการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. กระบวนการเรียนรู้					
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					
1. สาระสำคัญ					
1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา	+1	0	+1	1.00	เหมาะสม
2. มาตรฐานการเรียนรู้					
2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของผลการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สาระการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. กระบวนการเรียนรู้					
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4					
1. สาระสำคัญ					
1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา	+1	+0	+1	0.67	เหมาะสม
2. มาตรฐานการเรียนรู้					
2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของผลการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สาระการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. กระบวนการเรียนรู้					
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					
1. สารสำคัญ					
1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสารสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. มาตรฐานการเรียนรู้					
2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของผลการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้					
4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	0	+1	0.67	เหมาะสม
4.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการวัดและการประเมินผล					
5. สาระการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	0	0.67	เหมาะสม
6. กระบวนการเรียนรู้					
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6					
1. สำคัญ					
1.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
2. มาตรฐานการเรียนรู้					
2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของมาตรฐานการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
3.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของผลการเรียนรู้กับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4.3 ความเหมาะสมและสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกระบวนการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. สาระการเรียนรู้					
5.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. กระบวนการเรียนรู้					
6.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6.2 ความเหมาะสมและสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง
ขององค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แผนการเรียนรู้ที่						\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5	6		
	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน
เชิงวิเคราะห์

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	1	2	3		
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
41	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
42	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
43	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
44	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
45	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
46	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
47	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
48	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
49	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
50	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	+1	+1	+1	3.0	1.00	สอดคล้อง
2. สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยาก จนเกินไป	+1	+1	+1	3.0	1.00	สอดคล้อง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นใน ทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3.0	1.00	สอดคล้อง
4. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่ อยากรู้	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
6. นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติตามกิจกรรมทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง และ ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
9. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติ กิจกรรมอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
11. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและ มีเป้าหมายในการอ่าน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
12. ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน เพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
13. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
14. ฝึกให้นักเรียนได้คิดและทำงานอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
15. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

การคำนวณหาค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบใช้สูตร
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538 : 128)

$$P = \frac{R}{N}$$

P แทน ค่าความยากของข้อสอบรายข้อ

R แทน จำนวนผู้ที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

การหาอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discriminations = r) ใช้สูตรได้ดังนี้
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538: 129)

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ R_H, R_L แทน จำนวนที่ตอบถูกในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

N_H, N_L แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

ตารางที่ 23 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

ข้อที่	p	r
1	0.30	0.20
2	0.30	0.33
3	0.63	0.20
4*	0.23	-0.10
5	0.70	0.47
6	0.67	0.40
7	0.63	0.47
8	0.50	0.20
9	0.63	0.33
10*	0.30	0.20

ข้อที่	p	r
11	0.60	0.40
12	0.50	0.47
13	0.67	0.40
14	0.70	0.33
15	0.30	0.33
16*	0.20	-0.3
17*	0.30	0.20
18	0.57	0.20
19	0.50	0.47
20	0.33	0.27

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อที่	p	r
21	0.43	0.20
22	0.33	0.27
23*	0.07	-0.10
24*	0.30	-0.10
25	0.70	0.33
26	0.33	0.27
27*	0.17	-0.1
28	0.37	0.20
29	0.43	0.20
30	0.43	0.20
31	0.27	0.40
32	0.40	0.27
33	0.43	0.33
34	0.30	0.47
35	0.27	0.30

ข้อที่	p	r
36*	0.30	-0.10
37	0.60	0.27
38	0.30	0.33
39*	0.37	-0.1
40*	0.70	-0.10
41	0.37	0.20
42	0.43	0.33
43	0.30	0.33
44	0.57	0.20
45	0.67	0.40
46	0.37	0.20
47	0.50	0.33
48	0.50	0.20
49*	0.73	-0.10
50	0.30	0.33

จากตารางที่ 23 พบว่า การหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบได้ค่า (p) และค่า (r) ดังนี้

- ข้อสอบข้อที่ 6, 10, 17 มีค่า p 0.2 ถือเป็นข้อสอบที่ยาก
- ข้อสอบข้อที่ 4, 16, 23, 27, 36, 40, 49 มีค่า r น้อยกว่า 0.2 เป็นข้อสอบที่ไม่มีอำนาจจำแนก
- เนื่องจากจำนวนข้อสอบมีเกินจำนวนที่ต้องการ จึงตัดออกแบบเจาะจง ได้แก่ ข้อที่ 4, 10, 16, 17, 23, 24, 27, 36, 40, 49 (จำนวน 10 ข้อ)

การคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตร KR -20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สำหรับข้อสอบที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538: 123-125)

$$KR - 20 = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2} \right\}$$

n แทน จำนวนข้อทดสอบ p แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นได้
 S_t^2 แทน ความแปรปรวน q แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นไม่ได้ หรือ $1 - p$
 ซึ่งค่าความแปรปรวนของคะแนนนักเรียนแต่ละกลุ่มคำนวณได้โดยใช้สูตร

$$S_t^2 = \frac{\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2 / n}{(n-1)}$$

X แทน คะแนนนักเรียนในกลุ่ม

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

การคำนวณหาความเชื่อมั่น(Reliability) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สูตร KR -20

$$KR - 20 = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2} \right\}$$

$$S_t^2 = \frac{\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2 / n}{(n-1)}$$

$$= \frac{(10684 - 546^2 / 31)}{30}$$

$$= 35.579$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่า} \quad KR - 20 &= \frac{40}{40-1} \left\{ 1 - \frac{8.136}{35.579} \right\} \\
 &= \frac{30}{29} \{1-0.23\} \\
 &= 1.03\{0.77\} \\
 &= 0.79
 \end{aligned}$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่า 0.79

แสดงว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าค่อนข้างสูง 0.79 สามารถนำไปใช้ได้

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 24 ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

คนที่	ทดสอบ ก่อนเรียน (40)	ทดสอบหลัง เรียน (40)
1	25	33
2	33	38
3	29	32
4	27	32
5	26	30
6	18	25
7	26	32
8	28	33
9	24	35
10	19	30
11	32	37
12	25	31
13	21	25
14	20	32
15	24	32

คนที่	ทดสอบ ก่อนเรียน (40)	ทดสอบ หลังเรียน (40)
16	27	33
17	22	29
18	21	28
19	21	31
20	25	30
21	26	32
22	24	35
23	18	29
24	18	27
25	29	36
26	23	32
27	29	35
28	27	36
29	21	27
30	23	31

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยการใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

Paired Samples Statistics

POST-PRE	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
PRETEST	24.37	30	4.004	.731
POST-TEST	31.60	30	3.297	.602

Paired Samples Correlations

POST-PRE	N	Correlation	Sig.
PRETEST & POST-TEST	30	.795	.000

Paired Samples Test

POST-PRE	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
PRETEST POST-TEST	-7.23	2.431	.444	-8.46	-6.01	-16.298	29	.000

ตารางที่ 26 คะแนนผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

เลขที่	ผลการเรียนรู้รายด้าน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)				ประเภทเนื้อหา (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)			
	บอกความ สัมพันธ์	บอกความ สำคัญ	สรุปใจความ สำคัญ	รวม	นิทาน (10)	เรื่องสั้น (15)	สารคดี (15)	รวม (40)
1	12	11	10	33	10	13	10	33
2	15	12	11	38	10	13	15	38
3	12	10	10	32	11	9	14	32
4	14	9	9	32	9	12	11	32
5	12	11	7	30	10	9	11	30
6	11	8	6	25	8	8	9	25
7	12	12	8	32	10	10	12	32
8	11	12	10	33	10	14	9	33
9	14	12	9	35	10	14	11	35
10	14	10	6	30	10	13	7	30
11	15	12	10	37	10	13	14	37
12	12	11	8	31	9	11	11	31
13	10	10	5	25	7	10	8	25
14	11	13	8	32	10	13	9	32
15	12	11	9	32	9	10	13	32
16	12	11	10	33	8	11	14	33
17	9	12	8	29	10	12	7	29
18	11	12	5	28	10	9	9	28
19	12	12	7	31	12	11	11	31
20	12	11	7	30	8	9	13	30

ตารางที่ 26 (ต่อ)

เลขที่	ผลการเรียนรู้รายด้าน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)				ประเภทเนื้อหา (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)			
	บอกความ สัมพันธ์	บอกความ สำคัญ	สรุปใจความ สำคัญ	รวม	นิทาน (10)	เรื่องสั้น (15)	สารคดี (15)	รวม (40)
1	12	12	8	32	10	11	11	32
2	13	11	11	35	9	13	13	35
3	11	11	7	29	10	10	9	29
4	9	11	7	27	8	13	6	27
5	13	13	10	36	9	15	12	36
6	15	10	7	32	8	13	11	32
7	13	13	9	35	9	13	13	35
8	14	12	10	36	10	11	13	36
9	12	11	4	27	7	10	10	27
10	13	10	8	31	10	10	11	31
\bar{X}	12.27	11.20	8.13	31.60	9.20	11.50	10.90	31.60
S.D.	1.55	1.14	1.80	3.30	0.95	1.82	2.26	3.30

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 6 แบบ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest)
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ (120 นาที)

สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องพิจารณาในส่วนประกอบของบทอ่านที่เป็นเรื่องเล่าสืบต่อ ๆ กันมา อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นก็ได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อแยกแยะรายละเอียดของเรื่องที่เป็นประเด็นสำคัญ โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบและวิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าในสิ่งที่อ่าน ตลอดจนนำข้อคิด คติพจน์ คำคม ที่สอดแทรกไว้ในนิทานมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของตนเอง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ของนิทานได้ถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. นิทาน เรื่อง ยีราฟน้อย, นกกระยางเจ้าเล่ห์
2. การอ่านนิทาน
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย การบอกความสัมพันธ์ บอกความสำคัญ

สรุปใจความสำคัญ บอกจุดหมายของผู้เรียน

สื่อการเรียนรู้

1. นิทาน เรื่อง ยีราฟน้อย, นกกระยางเจ้าเล่ห์
2. ตาราง KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่าน เนื้อหาประเภทนิทานและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus</p>	<p>1. กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน โดยคละความสามารถของนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่านพร้อมทั้งอธิบายกระบวนการทำงานกลุ่ม</p> <p>2. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า ต้องการให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยนักเรียนต้องมีความสามารถดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง -สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง <p>โดยในช่วงนี้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทนิทาน</p> <p>3. อธิบายความรู้พื้นฐานเรื่องนิทานตามหัวข้อดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -ความหมายของนิทาน -ประโยชน์ที่ได้จากนิทาน -ลักษณะของตัวละครในนิทาน -ข้อคิดและคติพจน์ที่ได้จากเนื้อเรื่องในนิทาน <p>4. ชี้แจงขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Plus โดยอธิบายตามตารางที่ละช่องดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -ช่อง K ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน -ช่อง W ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน 	<p>1. จัดกลุ่มตามข้อตกลง</p> <p>2. ตั้งชื่อกลุ่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> -กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม ได้แก่ ประธานกลุ่ม เลขานุการกลุ่มสมาชิก <p>3. ชักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus และการอ่านเชิงวิเคราะห์</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>2. การจัดกิจกรรมฝึก ความสามารถด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์</p> <p>2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2.2 ชั้นกิจกรรมการอ่านเชิง วิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการ อ่านขั้น K – (What We Know) นักเรียน รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน</p> <p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการ อ่านขั้น W (What We Want to fine Out) นักเรียนต้องการรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p>	<p>-ช่อง L ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่ได้ เรียนรู้แล้วหลังจากการอ่านเรื่องที่ เรียน</p> <p>-ให้นักเรียนสร้างแผนภาพความคิด เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>-ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจากแผนภาพ ความคิด</p> <p>1. ซักถามนักเรียนถึงลักษณะ ทางการระมัดระวังตัวมีอะไรบ้าง เช่น ก่อนข้ามถนนต้องมองซ้ายให้ดี ก่อนจึงข้าม หรือต้องข้ามทาง ม้าลาย</p> <p>1. ตีบัตรคำว่า “ความระมัดระวัง” 2. ตีแผนภูมิตาราง KWL – Chart 3. กระตุ้นให้นักเรียนคิดและตอบ คำถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว เกี่ยวกับ “การระมัดระวัง” คำตอบ ที่ได้ลงในตาราง ช่อง K</p> <p>1. อธิบายเรื่องคำถามเชิงวิเคราะห์ ประเภทต่างๆ ให้กับนักเรียน โดย อธิบายหัวข้อ คำถามประเภท วิเคราะห์ความสัมพันธ์ วิเคราะห์ ความสำคัญ และสรุปใจความ สำคัญ</p>	<p>1. ช่วยกันระดมสมองถึงลักษณะ ของการระมัดระวังตัว ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน</p> <p>1 อ่านบัตรคำ 2. ช่วยกันระดมสมองถึงสิ่งที่รู้ แล้วเกี่ยวกับ “การระมัดระวังตัว” 3. บันทึกคำตอบที่ได้ลงในตาราง ช่อง K ที่ครูแจกให้เป็นรายบุคคล</p> <p>1. ซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่อง การตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ ประเภทต่าง ๆ 2. ช่วยกันระดมสมองถึงสิ่งที่ ต้องการรู้เกี่ยวกับ “ความ ระมัดระวังตัวของยี่ราฟน้อย”</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่านขั้น L- (What We Have Learned) นักเรียนได้รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับความระมัดระวังของยี่ราฟน้อย</p> <p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในตารางช่อง W</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -เหตุใดลูกยี่ราฟน้อยต้องระมัดระวังตัว -เหตุการณ์ตอนมดของนิทานเรื่องยี่ราฟน้อย บ่งบอกถึงความระมัดระวัง -ถ้าไม่ยอมให้เกิดเหตุการณ์เหมือนในเรื่องนี้ ควรทำอย่างไร -นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรกับนักเรียน <p>1. แจกเนื้อหาประเภทนิทานเรื่องยี่ราฟน้อย ให้นักเรียนอ่านในใจ เป็นรายบุคคล</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านเรื่อง "ยี่ราฟน้อย"</p> <p>3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันบอกความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่ได้อ่านแล้ว ตลอดจนให้นักเรียนช่วยกัน</p>	<p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ตั้งคำถามร่วมกับครูเพิ่มเติม โดยเน้นคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้วบันทึกลงในตาราง ช่อง W</p> <p>1. อ่านในใจเนื้อหาประเภทนิทานเรื่อง "ยี่ราฟน้อย" เป็นรายบุคคล</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่านเรื่องยี่ราฟน้อย</p> <p>3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L</p> <p>4. ช่วยกันบอกความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่ได้อ่านแล้ว</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 4 การสร้าง แผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<p>ตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว กับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้ง คำถามไว้ในช่อง W ว่าตอบ คำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>1. อธิบายการสร้างแผนความคิด โดยอธิบายในหัวข้อเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> -ความหมาย -วัตถุประสงค์ -ประโยชน์ -รูปแบบ 	<p>5. ช่วยกันตรวจสอบ ความรู้ที่ได้เรียนรู้ แล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้</p> <p>6. ช่วยกันแยกคำถามที่ยังหาคำตอบ ไม่ได้</p> <p>7. บันทึกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p> <p>8. บันทึกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ ลงในส่วนท้ายของตารางช่อง W</p> <p>1. ชักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการสร้าง แผนภาพความคิด</p> <p>2. ตอบคำถามครูและร่วมแสดงความ คิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิด เรื่อง ยีราฟน้อย พร้อมทั้งระบายสีและ ตกแต่งให้สวยงามตามความคิดของ ตนเอง</p>
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจาก การอ่าน (Summarizing)</p>	<p>1. อธิบายเรื่องการเขียนสรุปใน ความสำคัญให้กับนักเรียน</p>	<p>1. ร่วมกันระดมสมองในการสรุป ใจความสำคัญเรื่อง ยีราฟน้อย จาก แผนภาพความคิด</p> <p>2. เขียนสรุปใจความสำคัญเรื่อง ยีราฟน้อยเป็นรายบุคคล</p>
<p>2.3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรม เป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอย แนะนำ</p>	<p>1. ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง “นก กระยางเจ้าเล่ห์” และแจกตาราง KWL-Chart ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ กิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ นิทานเรื่อง “นกกระยางเจ้าเล่ห์” ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือ อย่างใกล้ชิด</p>	<p>1. ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิง วิเคราะห์ประเภทนิทาน เรื่อง นก กระยางเจ้าเล่ห์ ตามขั้นตอนการ เรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็น กลุ่มย่อย</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
3. ขั้นสรุปบทเรียน	1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุป ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิทาน และการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน	1. ช่วยกันระดมสมองในการสรุป ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิทาน และการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน
4. การวัดและประเมินผล	1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของ นักเรียน 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ร่วมฝึกปฏิบัติกิจกรรมตาม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 2. ส่งตรวจ KWL-Chart ที่ได้ บันทึกคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว

นิทานเรื่อง ยีราฟน้อย

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ยีราฟน้อย	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ ยีราฟน้อย	L อ่านเรื่องยีราฟน้อย แล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องยีราฟน้อยได้ อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องยีราฟน้อย</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องยีราฟ</p>			

นิทานเรื่อง นกกระยางเจ้าเล่ห์

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง นกกระยาง เจ้าเล่ห์	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ นกกระยาง เจ้าเล่ห์	L อ่านเรื่องนกกระยาง เจ้าเล่ห์ต้องรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องนกกระยาง เจ้าเล่ห์ได้อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องนกกระยางเจ้าเล่ห์</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องนกกระยางเจ้าเล่ห์</p>			

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากนิทาน เรื่อง หมาโง่กับไก่ฉลาด

1. อะไรเป็นสาเหตุของหมาที่ไม่กินไก่ (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. อะไรบ่งบอกถึงความฉลาดของไก่ (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. เรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	3	2	1
1. บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	เขียนบอกได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ไม่ตรงประเด็น
2. บอกความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกได้ครบถ้วน ตรงประเด็น	เขียนบอกได้ถูกต้อง ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกได้ไม่ ถูกต้องและไม่ตรง ประเด็น
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความ สำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่าน ไม่ชัดเจนและไม่ตรง ประเด็น

แบบประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
แผนการสอนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์นิทาน
ชื่อ กลุ่มที่รับการประเมิน.....

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมที่สังเกต					
		การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม	การตั้งใจทำงาน	การให้ความช่วยเหลือ/ ช่วยเหลือ	รวม	สรุป
		ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเฉลี่ย 9 – 12 คะแนน หมายถึง ดี
 คะแนนเฉลี่ย 7 – 8 คะแนน หมายถึง พอใช้
 คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ย 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวนภรณ์ ใจสู้รอบ)

นิทานเรื่อง ยีราฟน้อย

กาลครั้งหนึ่ง ยังมียีราฟสองแม่ลูกอาศัยอยู่ในป่าใกล้ภูเขาแห่งหนึ่ง ทุก ๆ วันแม่ยีราฟจะออกไปหาอาหาร โดยทิ้งลูกไว้ที่บ้าน วันหนึ่งก่อนที่จะออกไปหาอาหาร แม่ยีราฟก็พูดกับลูกว่า “ลูกจ๋า...แม่จะออกไปหาอาหารแล้ว ก็อย่าไปเที่ยวซุกซนที่ไหนนะ” “ครับแม่ ลูกจะเล่นอยู่ในบริเวณบ้านของเราล่ะ” “ดีมากจะลูก แม่ไปละนะ”

แม่ยีราฟเดินเข้าไปในป่าใหญ่ และเก็บเอายอดอ่อน ๆ ของต้นไม้กลับมาให้ลูกมากมาย เมื่อกลับมาถึงแม่ก็ถามลูกว่า “วันนี้ลูกทำอะไรบ้างจ๊ะ” “อ้อ ! ลูกก็ไปเล่นกับเพื่อนใกล้บ้านเราเองจ๊ะ”

วันเวลาผ่านไป ลูกยีราฟก็เจริญวัยขึ้นมาก แม่ยีราฟจึงเริ่มคิดว่าจะต้องหาทางฝึกลูกให้ออกไปหาอาหาร กินเองบ้างแล้ว นางจึงพูดกับลูกว่า “วันนี้แม่จะออกไปหาอาหาร แต่ลูกต้องไปกับแม่ด้วยนะ เพราะลูกโตพอสมควรที่จะเริ่มหากินเองได้แล้ว” ลูกยีราฟรู้สึกตื่นเต้นและดีใจมากที่จะไปตามแม่ออกได้เห็นโลกภายนอกสักที

วันรุ่งขึ้น แม่ยีราฟก็พาลูกเดินเข้าไปในป่าลึก ที่เต็มไปด้วยผักถั่วมากมาย ขณะที่แม่ยีราฟชะเง้อคอเก็บกินผักถั่วอย่างง่ายดายนั้น ลูกยีราฟก็คิดจะทำอย่างแม่บ้าง จึงรีบวิ่งเข้าไปหมายจะเก็บผักถั่วให้อร่อย แต่ความรีบร้อนทำให้ไม่ทันระวังตัว วิ่งฝ่าเข้าไปถูกต้นตะบองเพชร และถูกหนามตำทั้งเท้าและขา ร้องให้แม่ช่วยดั่งลั่น แม่ยีราฟจึงสอนลูกว่า “เวลาที่ลูกจะทำอะไร ต้องระมัดระวังตัวอยู่เสมอ อย่าประมาทเป็นอันขาด เพราะจะทำให้เราได้รับอันตรายได้ คราวหน้าถ้าลูกพบอาหาร ลูกควรจะดูให้ทั่ว ๆ เสียก่อนว่ามีต้นหนามหรืออะไรที่เป็นอันตรายหรือไม่ เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงค่อยเข้าไปกินนะจ๊ะ” ลูกยีราฟตอบว่า “ครับแม่ ต่อไปลูกจะระวังตัวทุกครั้ง”

(หนังสือ รวมนิทานसानฝัน)

นิทานเรื่องนกกระยางเจ้าเล่ห์

นกกระยางตัวหนึ่ง เทียวเสาะหาอาหารมาจนถึงบริเวณริมสระ นกกระยางแสรัง ทำท่ายื่นหุบปีก คอคอก ชำเลื่องมองดูฝูงปลาที่แหวกว่ายไปมาอยู่ในสระ แต่พอปลาตัวใดเผลอว่ายเข้ามาริมฝั่งใกล้ตัวมัน นกกระยางก็จะจับกินเป็นอาหารเสียเป็นเช่นนี้เสมอมา

จนกระทั่งถึงวันที่หัวหน้าฝูงปลาพร้อมด้วยลูกน้องว่ายผ่านมาบริเวณนั้น ทันทีที่พวกปลาลูกน้องเห็นนกกระยางยื่นเชือกขี้อยู่ มันก็พูดขึ้นว่า “แหม นกตัวนี้ดีจริง มันยื่นขี้อย่างกับเป็นกอบบัว ดูซิหัวตก หุบปีก เหมือนกับไม่สนใจอะไรเลย สงสัยมันจะกำลังจำศีลนะ”

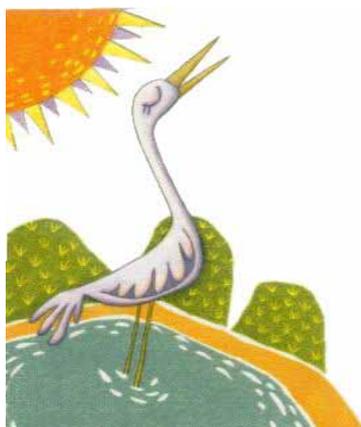
“ไม่ใช่หรอก พวกเราอย่าเข้าใจผิด” หัวหน้าฝูงปลาทักท้วงด้วยรู้ท่าทีของนกกระยางเป็นอย่างดี “เจ้านกกระยางมันเจ้าเล่ห์แสนกล แกล้งทำเป็นยื่นขี้อย่างนี้ เพราะหวังจะหลอกให้เราตายใจ พอใครหลงกลมัน เผลอเข้าไปใกล้ มันก็จับกินเสียล่ะซิ”

“เป็นเช่นนั้นจริง ๆ หรือท่านหัวหน้า”

“จริงล่ะซิ ทีนี้พวกเราก็กมาช่วยกันไล่มันไปเถอะ” หัวหน้าปลายืนยัน

แล้วพวกปลาจึงช่วยกันเอาหางฟาดน้ำกระเด็นไปถูกตัวนกกระยาง จับได้ จนนกกระยางต้องหนีไปทันที

(หนังสือ รวมนิทานसानฝัน)

นิทาน เรื่อง หมาโง่กับไก่ฉลาด

หมาตัวหนึ่ง โชคดีเจอไก่ตัวหนึ่งนอนหลับสบายอยู่ที่โคนต้นไม้

“อร่อยแล้ววันนี้เราโชคดีจริง ๆ”

หมาอุทานอย่างดีใจ แล้วเข้าจับไก่ตัวนั้นได้ทันใจ มันร้องว่าเริงว่า

“เจ็ยะ!”

“ว้าย ๆ” ไก่ร้องเสียงหลง แล้วรีบบอกว่า

“อย่า อย่าเพิ่งกินดิฉันนะคะ คุณหมาขา เห็นไหมคะว่าดิฉันไก่ผอมแห้งแรงน้อยแค้ก ๆ เพราะว่า ดิฉันเป็นไก่ขี้โรค และนี่ก็แค้ก ๆ ดิฉันกำลังป่วยเป็นวันละโรค เอ๊ย วัณโรค หรือฝืนท้อง นะคะ จึงต้องมานอนสุดหายใจ อากาศบริสุทธิ์อยู่ที่นี่คะ แค้ก ๆ แหมถ้าคุณกินดิฉันตอนนี้ คุณก็โชคร้ายมากนะคะ เพราะว่าแค้ก ๆ คุณต้องติดโรคแน่ ๆ เลยคะ เพราะแค้ก ๆ คุณกินตัว เชื้อโรคเข้าไปเต็มท้องเลย แค้ก ๆ แค้ก ๆ แค้ก ๆ แค้ก ๆ

ไก่ขี้โรคไอติด ๆ กัน แรง ๆ จนน่ากลัวคอหัก

หมาตัวนั้นกลัวติดโรค ก็ปล่อยไก่รีบถอยหลังกรูด หางออกไปทันที

“ว้า เวลาไอก็หันไปทางอื่นซีจ๊ะ แม่ไก่ แล้วก็ควรใช้ผ้าเช็ดหน้า เอ๊ยมือ ปิดปากไว้ด้วย เวลาไอหรือจามเชื้อโรคจะได้ไม่กระจาย และขอบใจมาก ที่เธอรูณาบอกให้ฉันรูปตัวก่อนว่า เธอเป็นโรคร้าย ที่สังคมรังเกียจ ฉันก็ต้องกลายเป็นหมาโรคฝืนท้อง แค้ก ๆ ตาย...แล้ว นี่ฉันคง ได้เชื้อ แหม เชื้อเธอแรงจริงนะ ฉันต้องรีบไปหาคุณหมอดีกว่า ล่าจ๊ะ สวัสดิ์และขอขอบใจ อีกครั้งนะจ๊ะ”

แล้วหมานั้นก็รีบกลับไปโดยเร็ว

“หมาโง่ เราไม่ได้เป็นอะไรเลย เราเป็นไก่ฉลาดและสุขสบายดี”

ไก่หัวเราะเยาะ และว่าเบา ๆ เพราะกลัวหมาได้ยินความจริง แล้วจะเผ่นกลับมาฉีกเนื้อไก่กิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ (120 นาที)

สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องพิจารณาในส่วนประกอบของบทความที่มุ่งเสนอเนื้อหา เรื่องราวของบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์เกี่ยวกับความรู้ ข้อเท็จจริงและความคิดตามที่เป็นจริง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบในการแยกแยะข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน และใช้วิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อทำให้อ่านเกิดคุณค่าทางปัญญา เกิดความรอบรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ และทำให้เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ของสารคดีได้ถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. สารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง ปลาบู่มหิดล , ปูแม่ฟ้าหลวง
2. การอ่านสารคดี
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย การบอกความสัมพันธ์ บอกความสำคัญ

สรุปใจความสำคัญ

สื่อการเรียนรู้

1. สารคดีสำหรับเด็ก เรื่องปลาบู่มหิดล, ปูแม่ฟ้าหลวง
2. ตาราง KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่าน เนื้อหาประเภทสารคดีและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus</p>	<p>1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็ก</p> <p>2. ทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>	<p>1. ซักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็ก</p> <p>2. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับปฏิบัติการกรรม และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>
<p>2. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>1. ตีภาพปลาบู่หมัด นักเรียนช่วยกันอภิปรายถึงลักษณะของปลาบู่หมัด เพื่อเชื่อมโยงสู่สารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ปลาบู่หมัด” กับลักษณะที่คล้ายคลึงกัน</p>	<p>1. ร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะของปลาบู่หมัดตามความรู้เดิมของตนเอง</p>
<p>2.2 ชั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน ชั้น K (What We Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>1. ครูติดบัตรคำว่า “ปลาบู่”</p> <p>2. ติดแผนภูมิ KWL – Chart</p> <p>3. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตอบคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้อแล้วเกี่ยวกับ “ปลาบู่หมัด” จากนั้นครูบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>	<p>1. อ่านบัตรคำ</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองในการคิดถึงสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับ “ปลาบู่หมัด”</p> <p>3. บันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K ที่ครูแจกให้เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน ชั้น W (What We Want to fine Out) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p>	<p>1. ทบทวนเรื่องการตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่างๆ</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับ “ปลาบู่หมัด” แล้วบันทึกคำถามของนักเรียนลงในตารางช่อง W</p>	<p>1. อ่านบัตรคำ</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองในการคิดถึงสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับ “ปลาบู่หมัด”</p> <p>3. บันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K ที่ครูแจกให้ เป็นรายบุคคล</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ขั้น L- (What We Have Learned) นักเรียนได้รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<p>3. กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -อะไรเป็นสาเหตุของการตั้งชื่อปลาบู่หมิดล -ลักษณะปลาบู่กับปลาบู่หมิดล มีลักษณะคล้ายกันอย่างไร <p>1. แจกเนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “ปลาบู่หมิดล” ให้นักเรียนอ่านในใจเป็นรายบุคคล</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ปลาบู่หมิดล”</p> <p>3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว</p> <p>5. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้วกับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้งไว้ในช่อง W ว่าตอบคำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>6. แยกคำถามที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้ ไว้ที่ส่วนท้ายของตารางในช่อง W</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับเรื่องการตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับ “ปลาบู่หมิดล”</p> <p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ตั้งคำถามร่วมกับครูเพิ่มเติม โดยเน้นคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้วบันทึกลงในตาราง ช่อง W</p> <p>1. อ่านในใจเนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ปลาบู่หมิดล” เป็นรายบุคคล</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่านสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ปลาบู่หมิดล”</p> <p>3. บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว</p> <p>5. ช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้</p> <p>6. ช่วยกันแยกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนรูปแบบการสร้างแผนภาพความคิดให้กับนักเรียน 2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิดของ สาระคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “ปลาบู่มหิดล” 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตอบคำถามครูและร่วมแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิด 2. สร้างแผนภาพความคิดของ สาระคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “ปลาบู่มหิดล” เป็นรายบุคคล
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของสาระคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “ปลาบู่มหิดล” จากแผนภาพความคิด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร่วมกันระดมสมองในการสรุปใจความสำคัญของเรื่อง นกกระยางเจ้าเล่ห์ จากแผนภาพความคิด 2. สรุปใจความสำคัญของสาระคดี เรื่อง “ปลาบู่มหิดล” จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล
<p>2.3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง “ปูแม่ฟ้าหลวง” และแจกตาราง KWL-Chart ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์สาระคดีสำหรับเด็กตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย โดยมีครูคอย แนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ประเภทสาระคดีสำหรับเด็ก เรื่อง ปูแม่ฟ้าหลวงตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย
<p>3. ขั้นสรุปบทเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระคดีและการอ่านเชิงวิเคราะห์สาระคดี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยกันระดมสมองในการสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระคดีและการอ่านเชิงวิเคราะห์สาระคดี
<p>4. การวัดและประเมินผล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร่วมฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 2. ส่งตรวจ KWL-Chart ที่ได้บันทึกคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว

สารคดี เรื่อง ปลาบู่มหิดล

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ปลาบู่มหิดล	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ ปลาบู่มหิดล	L อ่านเรื่องปลาบู่มหิดล แล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องปลาบู่มหิดลได้ อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องปลาบู่มหิดล</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องปลาบู่มหิดล</p>			

สารคดี เรื่อง ปูแม่ฟ้าหลวง

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ปูแม่ฟ้าหลวง	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ ปูแม่ฟ้าหลวง	L อ่านเรื่องปูแม่ฟ้าหลวง แล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องปูแม่ฟ้าหลวงได้ อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องปูแม่ฟ้าหลวง</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องปูแม่ฟ้าหลวง</p>			

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากสารคดี เรื่อง กวาง ตอบคำถามสั้น ๆ

1. กวางมีความสัมพันธ์กับสัตว์ในตระกูลวัวและควาย เพราะเหตุใด (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

2. อะไรที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเขาของกวาง (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

3. สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าอย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	3	2	1
1. บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	เขียนบอกได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ไม่ตรงประเด็น
2. บอกความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกได้ครบถ้วน ตรงประเด็น	เขียนบอกได้ถูกต้อง ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกได้ไม่ ถูกต้องและไม่ตรง ประเด็น
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความ สำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่าน ไม่ชัดเจนและไม่ตรง ประเด็น

แบบประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
แผนการสอนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี
ชื่อ กลุ่มที่รับการประเมิน.....

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมที่สังเกต					
		การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม	การตั้งใจทำงาน	การให้ความช่วยเหลือ/ ร่วมมือ	รวม	สรุป
		ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเฉลี่ย 9 – 12 คะแนน หมายถึง ดี
 คะแนนเฉลี่ย 7 – 8 คะแนน หมายถึง พอใช้
 คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ย 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ)

สารคดี เรื่อง ปลาบู่มหิดล

ปลาบู่มหิดล มีชื่อสามัญว่า Mahidol Smiling Goby และชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Mahidolia mystacina (Valenciennes, 1837) ดร.ฮิวจ์ แมกคอร์มิค สมิท (Dr.Hugh McComick Smith) เป็นผู้ค้นพบบริเวณน้ำกร่อย แม่น้ำจันทบุรี ตำบลแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2469-2475 ดร.สมิท ได้ขอพระราชทานพระราชนุญาตตั้งชื่อสกุลว่า Mahidolia ในปี พ.ศ. 2475 เพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ซึ่งขณะนั้น ทรงดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ เจ้าฟ้ามหิตลอดุลยเดชฯ กรมหลวงสงขลาครินทร์ ด้วยเหตุที่ทรงสนพระทัยและเปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณต่อการประมงของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรงเห็นความสำคัญและความเร่งด่วนในการศึกษาด้านการประมง จึงประทานทุนส่วนพระองค์ให้คนไทยได้ไปศึกษาต่อด้านการเพาะพันธุ์ปลา

ลักษณะทั่วไปของปลาบู่มหิดล ลำตัวและครีบบีสีเทา อาจอมม่วงหรือฟ้า ความยาวของหัวและลำตัว รวมกันไม่เกิน 8 เซนติเมตร หัวแบนข้างเล็กน้อย ตาโต โปนเล็กน้อย ลำตัวกลมยาว ขากรรไกรยาวมาก ทำให้ปากมีลักษณะกว้าง ลำตัวมีจุดประจาง ๆ กระจายอยู่โดยทั่ว และมีแถบสีเข้มพาดทแยงจากสันหลังไปทางด้านหน้าเกือบถึงสันท้อง ปลาตัวเมียมักมีขนาดใหญ่กว่า และสีเทาเข้มกว่าตัวผู้

ปลาบู่มหิดลอาศัยอยู่ตามแหล่งน้ำกร่อยหรือแหล่งน้ำน้ำจืดที่ติดต่อกับทะเล เช่นเดียวกับปลาบู่ทั่วไป มีนิสัยชอบอยู่ตามพื้น มักกางครีบบีบเคลื่อนไหวอยู่เสมอ เป็นปลาที่ชอบแหวกว่ายไปมา ไม่อยู่นิ่งเหมือนกับปลาบู่ทั่วไป ประกอบกับมีสีสวยไม่น้อย โตเร็วพอสมควร จึงสามารถเลี้ยงเป็นปลาสวยงามได้ดี

สารคดี เรื่อง ปูแม่ฟ้าหลวง

ปูแม่ฟ้าหลวง มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Dromothelphusa sangwan Naiyanetr*, 1997 ชื่อสามัญ คือ Elegant Mountain crab ส่วนชื่อท้องถิ่นคือ ปูผาหรือปูหิน ผู้ค้นพบคือ ศ.ไพบูลย์ นัยเนตร และคณะครูโรงเรียน ตชด. บคส. ก้อแสนใจ จังหวัดเชียงราย ซึ่งเก็บตัวอย่างปูได้ที่บริเวณลำธารบ้านก้อแสนใจ กิ่งอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เมื่อปี พ.ศ. 2539 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตอัญเชิญพระนามาภิไธยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็นชื่อทางวิทยาศาสตร์ของปูชนิดนี้ เนื่องจากปูพันธุ์ใหม่นี้ มีสีแดงอยู่ด้วย ซึ่งเป็นสีของวันอาทิตย์ ตรงกับวันพระราชสมภพของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี อีกทั้งยังเป็นสีโปรดของพระองค์ท่านด้วย

ปูแม่ฟ้าหลวงเป็นปูน้ำจืดที่มีสีส้มสวยงามถึง 5 สี คือ สีแดง สีม่วงดำ สีน้ำเงิน สีขาว และสีน้ำตาล โดยกระดองด้านบนและขาเดินทั้ง 4 คู่ของปูมีสีม่วงดำ ขอบกระดอง ขอบเขี้ยวตา ริมฝีปาก และปลายขาเดินมีสีแดงส้ม ก้ามหนีบด้านบนนอกมีสีแดง ส่วนด้านในสีน้ำเงิน ขนาดของปูกว้างประมาณ 3-4.2 เซนติเมตร

ปูชนิดนี้มักอาศัยอยู่ตามซอกหินบริเวณลำห้วย ลำธาร และออกหากินในเวลากลางคืน ชาวบ้านมักจับกินเป็นอาหาร

สารคดี เรื่อง กวาง

กวางเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีความสัมพันธ์กับสัตว์ในตระกูลวัวและควาย โดยทำของมันจะมีกีบเหมือนกัน

กวางมีนิสัยขี้อาย ชอบอยู่รวมกันเป็นฝูง อาศัยอยู่ตามป่าละเมาะ กินหญ้าและใบไม้เป็นอาหาร ลูกกวางจะเดินได้หลังจากคลอดออกมาจากท้องแม่ไม่กี่ชั่วโมง และเนื้อตัวจะมีจุดขาวประปราย ซึ่งอาจจะมองไม่เห็นกระทั่งมันเติบโตขึ้นมา ส่วนกวางตัวผู้ที่โตแล้วทุกตัวจะมีเขาสวยงาม และจะผลัดเขาใหม่ทุกปี ความจริงแล้วเขาของกวางก็คือกระดูกที่ออกเจริญเติบโตนั่นเอง กวางตัวผู้ใช้เขาของมันป้องกันการโจมตีจากศัตรู นอกจากนั้นยังใช้ต่อสู้กันเองเพื่อแย่งกวางตัวเมียและชิงความเป็นใหญ่ในฝูง

กวางมีมากกว่า 50 ชนิด ชนิดเล็กที่สุดอยู่ในอเมริกาใต้ มีความสูงเพียง 12 นิ้ว กวางที่ใหญ่ที่สุด คือ กวางมูส ซึ่งมีถิ่นกำเนิดที่แอฟริกาเหนือ จะมีความสูงถึง 7 ฟุต ส่วนกวางที่ถือว่ามีสวยงามน่ารัก และแตกต่างจากกวางชนิดอื่น คือ กวางเรนเดียร์ เนื่องจากกวางตัวเมียจะมีเขาสวยงามเช่นเดียวกับตัวผู้

โดย นฤภร รุจิเรข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ (120 นาที)

สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องพิจารณาในส่วนประกอบของบทความที่มุ่งเสนอเนื้อหา เรื่องราวของบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์เกี่ยวกับความรู้ ข้อเท็จจริงและความคิดตามที่เป็นจริง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบในการแยกแยะข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน และใช้วิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อทำให้อ่านเกิดคุณค่าทางปัญญา เกิดความรอบรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ และทำให้เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ของสารคดีได้ถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. สารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง ผุ่นที่มีประโยชน์, หินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร
2. การอ่านสารคดี
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย การบอกความสัมพันธ์ บอกความสำคัญ

สรุปใจความสำคัญ

สื่อการเรียนรู้

1. สารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง ผุ่นที่มีประโยชน์, หินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร
2. ตาราง KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่าน เนื้อหาประเภทสารคดีและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus</p>	<p>1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็ก</p> <p>2. อธิบายความรู้เรื่องสารคดีสำหรับเด็ก หัวข้อต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -บอกความสัมพันธ์ -บอกความสำคัญของสารคดี -สรุปใจความสำคัญของสารคดี <p>3. ทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>	<p>1. ชักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทสารคดี</p> <p>2. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับปฏิบัติการกรรม และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>
<p>2. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2.2 ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน ชั้น K (What We Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>1. ตีดูรูปภาพฝุ่นละออง</p> <p>2. ชักถามนักเรียนถึงฝุ่น เชื่อมโยงสู่สารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์”</p> <p>1. ตีคำว่า “ฝุ่นก็มีประโยชน์”</p> <p>2. ตีแผนภูมิ KWL – Chart บนกระดานดำ</p> <p>3. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตอบคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้อแล้วเกี่ยวกับ “ฝุ่นก็มีประโยชน์” แล้ว</p> <p>บันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>	<p>1. อ่านบทกลอนจากแผนภูมิ</p> <p>2. ร่วมกันตอบคำถามของครูถึงสิ่งที่กล่าวถึงในสารคดีเรื่องฝุ่นก็มีประโยชน์</p> <p>1. อ่านบัตรคำ</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองในการคิดถึงสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับ “ฝุ่นก็มีประโยชน์”</p> <p>3. บันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่านขั้น W (What We Want to fine Out) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนเรื่องการตั้งคำถามประเภทวิเคราะห์ 2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับ “ฝุ่นก็มีประโยชน์” ที่นอกเหนือไปจากสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว 3. บันทึกคำถามของนักเรียนลงในตารางช่อง W 4. กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน เช่น <ul style="list-style-type: none"> -ฝุ่นเกิดจากอะไร -ทำไมฝุ่นถึงมีประโยชน์ -ประโยชน์ของฝุ่นช่วยทำให้เกิดอะไรขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับเรื่องการตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่างๆ 2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับ “ฝุ่นก็มีประโยชน์” 3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล 4. ตั้งคำถามร่วมกับครูเพิ่มเติม โดยเน้นคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้วบันทึกลงในตาราง ช่องW
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่านขั้น L- (What We Have Learned) นักเรียนได้รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แจกเนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” ให้นักเรียนอ่านในใจเป็นรายบุคคล 2. กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” 3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L 4. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านในใจเนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” เป็นรายบุคคล 2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่านสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” 3. บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L เป็นรายบุคคล 4. ช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว 5. ช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>5. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้ว กับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้งไว้ในช่อง W ว่าตอบคำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>6. แยกคำถามที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้ ไว้ที่ส่วนท้ายของตารางในช่อง W</p>	<p>6. ช่วยกันแยกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<p>1. ทบทวนการสร้างแผนภาพความคิด</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันสร้างแผนภาพความคิดเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์”</p>	<p>1. ตอบคำถามครูและร่วมแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิด</p> <p>2. สร้างแผนภาพความคิดของสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เรื่องการเขียนสรุปใจความสำคัญให้กับนักเรียน</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” จากแผนภาพความคิด</p>	<p>1. ร่วมกันระดมสมองในการสรุปใจความสำคัญเรื่อง ฝุ่นก็มีประโยชน์ จากแผนภาพความคิด</p> <p>2. สรุปใจความสำคัญของสารคดีเรื่อง “ฝุ่นก็มีประโยชน์” จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล</p>
<p>2.3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ</p>	<p>1. ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง “หินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร” และแจกตาราง KWL-Chart ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ สารคดีสำหรับเด็ก ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย โดยมีครูคอย แนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด</p>	<p>1. ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ประเภทสารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “หินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร” ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
3. ขั้นสรุปบทเรียน	1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารคดีและการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี	1. ช่วยกันระดมสมองในการสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารคดีและการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี
4. การวัดและประเมินผล	1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ร่วมฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 2. ส่งตรวจ KWL-Chart ที่ได้บันทึกคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว

สารคดี เรื่อง ฝุ่นก็มีประโยชน์

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ฝุ่นก็มีประโยชน์	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ ฝุ่นก็มี ประโยชน์	L อ่านเรื่องฝุ่นก็มี ประโยชน์แล้วรู้ อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องฝุ่นก็มีประโยชน์ ได้อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องฝุ่นก็มีประโยชน์</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องฝุ่นก็มีประโยชน์</p>			

สารคดี เรื่อง หินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง หินปูนอยู่ใน ปากได้อย่างไร	W ต้องการรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับ หินปูนอยู่ ในปากได้อย่างไร	L อ่านเรื่องหินปูนอยู่ใน ปากได้อย่างไรแล้วรู้ อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องหินปูนอยู่ใน ปากได้อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องหินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องหินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร</p>			

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากสารคดี เรื่อง โรคตาแดง ตอบคำถามสั้น ๆ

1. จงบอกลักษณะอาการของโรคตาแดง (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. เหตุใดโรคตาแดงจึงเกิดขึ้นจากน้ำร้อนเปลี่ยนเป็นน้ำฝน (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนมีวิธีการป้องกันอย่างไรและจะปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อเป็นตาแดง (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	3	2	1
1. บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	เขียนบอกได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ไม่ตรงประเด็น
2. บอกความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกได้ครบถ้วน ตรงประเด็น	เขียนบอกได้ถูกต้อง ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกได้ไม่ ถูกต้องและไม่ตรง ประเด็น
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความ สำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่าน ไม่ชัดเจนและไม่ตรง ประเด็น

แบบประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
แผนการสอนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี
ชื่อ กลุ่มที่รับการประเมิน.....

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมที่สังเกต					
		การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม	การตั้งใจทำงาน	การให้ความช่วยเหลือ/ ร่วมมือ	รวม	สรุป
		ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเฉลี่ย 9 – 12 คะแนน หมายถึง ดี
 คะแนนเฉลี่ย 7 – 8 คะแนน หมายถึง พอใช้
 คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ย 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ)

สารคดี เรื่อง ฝุ่นก็มีประโยชน์

เป็นที่เชื่อกันว่าฝุ่นเป็นอันตรายต่อเรา แต่จริง ๆ แล้วฝุ่นก็มีประโยชน์ด้วย ฝุ่นคืออะไร และเกิดขึ้นได้อย่างไร

ของแข็งทุกชนิดประกอบด้วยอนุภาคเล็ก ๆ เมื่ออนุภาค ของสารระจัดกระจายก็จะกลายเป็นละอองฝุ่น เช่นเมื่อเราหักก้อนอิฐหรือหินเป็นก้อนเล็ก ๆ ก็จะทำให้มันกลายเป็นละอองฝุ่นซึ่งรวมตัวกัน

ควันที่เกิดจากการเผาไหม้ของไม้ น้ำมัน ถ่านหินและอื่นๆ ก็สามารถทำให้เกิดฝุ่นได้เช่นกัน ฝุ่นอาจเกิดจากพืชและสัตว์ที่ตายแล้ว เกือบทะเล ทะเลทราย ถ้าจากการระเบิดของภูเขาไฟ เป็นต้น อนุภาคเล็ก ๆ เหล่านี้จะรวมตัวกันในอากาศเป็นละอองฝุ่น และอากาศจะพัดพาจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง จึงทำให้อุณหภูมิของโลกสามารถเคลื่อนที่ในอากาศได้ในรูปของฝุ่น

ประโยชน์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของฝุ่นคือช่วยในการเกิดฝน เมื่อไอน้ำในก้อนเมฆควบแน่นกับละอองฝุ่นเป็นหยดน้ำแล้วก็จะตกลงมาเป็นฝน ฝุ่นสามารถทำให้ฝนตกช้าลง เช่นเดียวกันกับความชื้นและหมอกก็เกิดจากละอองฝุ่นในบรรยากาศเหมือนกัน

ละอองฝุ่นสามารถมองเห็นได้กระจัดกระจายในแสงอาทิตย์ทุกทิศทาง ทำให้ในช่วงดวงอาทิตย์ตกจึงไม่มีดสนิท และช่วงที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและตกมีสีแดงนั้นก็เกิดจากละอองฝุ่นและไอน้ำ

ดังนั้นตามที่เราเข้าใจว่าฝุ่นเป็นอันตรายต่อมนุษย์นั้น แต่จริง ๆ แล้วมีประโยชน์มากจะบอกให้.

“รู้รอบตัว”

สารคดี เรื่อง หินปูนอยู่ในปากได้อย่างไร

นักเรียนหลายคนคงเคยมีอาการเลือดออกขณะแปรงฟันโดยไม่ทราบสาเหตุ แม้ว่าจะเปลี่ยนแปรงสีฟันให้มีขนแรงนุ่มเหมือนค่าโฆษณาในโทรทัศน์แล้วก็ตาม อาการเลือดออกขณะแปรงฟันก็ยังคงปรากฏอยู่เหมือนเดิม เป็นเพราะเหตุใดกัน?

ถ้านักเรียนลองนำกระจกชนิดมีด้ามจับมาส่องดูปากและฟันใกล้ๆ จะสังเกตเห็นคราบหินปูนเกาะอยู่ที่โคนฟันใกล้ๆ เหงือก หินปูนเหล่านี้เองที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาการดังกล่าว

หินปูนในปากของเราเกิดขึ้นได้อย่างไร?

หินปูน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หินน้ำลาย เป็นของแข็งอันเกิดจากการตกตะกอนของแร่ธาตุในน้ำลาย ซึ่งมีทั้งสารอินทรีย์และจุลินทรีย์หลายอย่าง ถ้าน้ำลายอยู่ในอาการนิ่งพวกแร่ธาตุต่างๆ เช่น แมกนีเซียม แคลเซียม ฟอสเฟต และไบคาร์บอเนต ก็จะตกตะกอนอยู่ที่บริเวณโคนฟัน ในระยะแรกที่น้ำลายตกตะกอนจะยังมีลักษณะนิ่ม แต่ถ้าหากเราไม่ขจัดออกโดยการแปรงฟันหรือใช้เชือกขัดออก คราบตะกอนนั้นจะสะสมจนมีลักษณะแข็งและขรุขระ จนทำอันตรายกับเหงือก ถ้าคราบหินปูนนั้นอยู่ใต้เหงือก ส่วนหินปูนที่อยู่เหนือเหงือกจะพบบริเวณฟันหน้าล่างด้านในติดกับลิ้น และฟันกรามบนด้านในที่ติดกระพุ้งแก้ม ผู้ที่มีฟันเกหรือซ้อนกันจะเกิดหินน้ำลายได้ง่าย เนื่องจากทำความสะอาดยาก

ผลเสียของหินปูนนอกเหนือจากทำให้เกิดโรคเหงือกอักเสบหรือเลือดออกง่ายเวลาแปรงฟันแล้ว ยังทำให้มองเห็นฟันเหลือง ไม่สวยงาม เนื่องจากคราบหินปูนจะมีสีเหลืองน้ำตาล หรือดำ มองดูคล้ายกับมีเศษอาหารติดฟัน และทำให้เกิดกลิ่นปากด้วย ดังนั้น นักเรียนจึงควรดูแลรักษาฟันให้ปราศจากคราบหินปูน โดยการแปรงฟันให้สะอาดครบทุกซี่ ทุกด้าน และถูกวิธี หลังการรับประทานอาหารด้วย

จิตาภา

สารคดี เรื่อง โรคตาแดง

“ตาแดง” เป็นโรคทางตาที่พบบ่อยแล้วน่ากลัวและน่าตกใจพอสมควร สำหรับคนทั่วไปหลายคนคิดว่าถ้าเป็นโรคตาแดงแล้วตัวเองอาจจะตาบอดได้ ความจริงตาแดงเป็นการแสดงออกของโรคตาซึ่งมาจากหลายสาเหตุที่มีผลทำให้เยื่อตาอักเสบ เยื่อตาสีขาวเปลี่ยนเป็นสีแดง เพราะการขยายตัวของเส้นเลือดฝอยที่มาเลี้ยงเยื่อตา แต่โรคตาแดงที่จะกล่าวถึงนี้เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งพบมากเป็นอันดับหนึ่งของโรคตาแดง

โรคตาแดงติดต่อกันง่ายมาก (เช่นเดียวกับไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อกันทางน้ำมูก น้ำลายของผู้ป่วย) เพียงแต่นั่งใกล้กัน ก็สามารถติดต่อกันได้ บางที่เป็นกันทั้งครอบครัวหรือถ้าอยู่โรงเรียนประจำก็อาจเป็นกันได้เกือบทั้งหอพัก อาการเด่นชัดคือ เยื่อตาขาวบวมแดงมีอาการระคายเคืองเหมือนมีผงหรือฝุ่นเข้าตา ปวดกระบอกตา ซึ่งจะปวดมาก หรือปวดน้อยแล้วแต่คน บางครั้งมีอาการคันตาขี้ตาพวาม้วนนิดหน่อย น้ำตาไหลพรากไม่ค่อยมีขี้ตาหรือมีขี้ตาเล็กน้อยติดบริเวณขอบตา เมื่อตื่นขึ้นมาในตอนเช้าแต่ไม่มากนัก บางรายอาจมีอาการเป็นหวัด คัดจมูก และเจ็บคอร่วมด้วย ซึ่งจะพบมากในเด็กอายุ 2-10 ขวบ

โรคนี้ระบาดเป็นระยะๆ ในตอนเปลี่ยนฤดูกาลหน้าร้อนเป็นหน้าฝนจะพบว่าเป็นกันมาก ระยะเวลาในการป่วยตั้งแต่ 3 วัน ถึง 2 สัปดาห์ ปกติโรคนี้ไม่มียารักษาเป็นแล้วหายเองแบบเดียวกับการเป็นไข้หวัดใหญ่ แต่ถ้าปวดตามากให้กินยาแก้ปวด และใช้ยาปฏิชีวนะหยอดเพื่อป้องกันโรคแบคทีเรียแทรกซ้อน ไม่ควรซื้อยาหยอดตามาใช้เอง เพราะอาจได้รับยาไม่ถูกต้องกับอาการ ซึ่งอาจเป็นอันตรายจนถึงตาบอดได้ อย่างไรก็ตามก็ควรปรึกษาแพทย์หรือเภสัชกรเพื่อการรักษาอย่างถูกต้อง

หากมีอาการดังที่ได้กล่าวข้างต้นหรือเห็นเพื่อเป็นตาแดง ควรรีบบอกครูเพื่อแยกคนที่ เป็นให้ห่างเพื่อนฝูงและทางที่ดีคือให้หยุดเรียนโดยลากลับบ้านเลย และมาเรียนเมื่อหายเป็นปกติแล้ว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ (120 นาที)

สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องพิจารณาในส่วนประกอบของบทความที่มุ่งเสนอเนื้อหา เรื่องราวของบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์เกี่ยวกับความรู้ ข้อเท็จจริงและความคิดตามที่เป็นจริง โดยใช้ความคิดอย่างรอบคอบในการแยกแยะข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน และใช้วิจารณ์อย่างลึกซึ้งในการประเมินคุณค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อทำให้อ่านเกิดคุณค่าทางปัญญา เกิดความรอบรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ และทำให้เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ของสารคดีได้ถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. สารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง นกนางแอ่นบ้าน , กระจาตหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก
2. การอ่านสารคดี
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย การบอกความสัมพันธ์ บอกความสำคัญ

สรุปใจความสำคัญ

สื่อการเรียนรู้

1. สารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง นกนางแอ่นบ้าน , กระจาตหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก
2. ตาราง KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่าน เนื้อหาประเภทสารคดีและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus</p>	<p>1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทสารคดีสำหรับเด็ก</p> <p>2. อธิบายความรู้เรื่องสารคดีสำหรับเด็ก หัวข้อต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง -บอกความสำคัญของสารคดีเรื่อง นกนางแอ่นบ้าน -สรุปใจความสำคัญของสารคดีเรื่อง นกนางแอ่นบ้าน <p>3. ทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>	<p>1. ชักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทสารคดี</p> <p>2. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับปฏิบัติการรวม และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>
<p>2. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>1. ตัดแผนภูมิสารคดี “นกนางแอ่นบ้าน”</p> <p>2. ชักถามนักเรียนถึงสิ่งที่กล่าวถึง “นกนางแอ่นบ้าน”</p>	<p>1. อ่านบทกลอนจากแผนภูมิ</p> <p>2. ร่วมกันตอบคำถามของครูถึงสิ่งที่กล่าวถึงในสารคดีเรื่อง นกนางแอ่นบ้าน</p>
<p>2.2 ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน ชั้น K (What We Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>1. ตีตกคำว่า “นกนางแอ่นบ้าน”</p> <p>2. ตัดแผนภูมิ KWL – Chart บนกระดานดำ</p> <p>3. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตอบคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนรู้อแล้วเกี่ยวกับ “นกนางแอ่นบ้าน” แล้วบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>	<p>1. อ่านบัตรคำ</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองในการคิดถึงสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับ “นกนางแอ่นบ้าน”</p> <p>3. บันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่าง การอ่านขั้น W (What We Want to fine Out) นักเรียน ต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่อง ที่จะอ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนเรื่องการตั้งคำถาม ประเภทวิเคราะห์ 2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและ ตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ เกี่ยวกับ “นกกนางแอ่นบ้าน” ที่ นอกเหนือไปจากสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว 3. บันทึกคำถามของนักเรียนลงใน ตารางช่อง W 4. กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิง วิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และ ตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน เช่น -ทำไมนกกนางแอ่นต้องอพยพ -นกกนางแอ่นบ้านมีความสัมพันธ์กับ การกำจัดศัตรูพืชอย่างไร -นักเรียนมีวิธีการอนุรักษ์ นกกนางแอ่นอย่างไร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนความรู้เดิมของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องการตั้งคำถามเชิง วิเคราะห์ประเภทต่างๆ 2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ ต้องการรู้เกี่ยวกับ “นกกนางแอ่น บ้าน” 3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงใน ตารางช่อง W เป็นรายบุคคล 4. ตั้งคำถามร่วมกับครูเพิ่มเติม โดยเน้นคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้ว บันทึกลงในตาราง ช่อง W
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการ อ่านขั้น L- (What We Have Learned) นักเรียนได้รู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แจกเนื้อหาประเภทสารคดี สำหรับเด็ก เรื่อง “นกกนางแอ่นบ้าน” ให้นักเรียนอ่านในใจเป็นรายบุคคล 2. กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้ เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านสารคดี สำหรับเด็กเรื่อง “นกกนางแอ่นบ้าน” 3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้ว ลงในตารางช่อง L 4. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกัน จัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านในใจเนื้อหาประเภทสารคดี สำหรับเด็กเรื่อง “นกกนางแอ่นบ้าน” เป็นรายบุคคล 2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ได้ เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่าน สารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “นก นางแอ่นบ้าน” 3. บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วลงใน ตารางช่อง L เป็นรายบุคคล 4. ช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้ เรียนรู้แล้ว 5. ช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่ได้ เรียนรู้ไปแล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>5. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว กับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้งไว้ในช่อง W ว่าตอบคำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>6. แยกคำถามที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้ ไว้ที่ส่วนท้ายของตารางในช่อง W</p>	<p>6. ช่วยกันแยกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<p>1. ทบทวนการสร้างแผนภาพความคิด</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันสร้างแผนภาพความคิดเรื่อง “นกนางแอ่นบ้าน”</p>	<p>1. ตอบคำถามครูและร่วมแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิด</p> <p>2. สร้างแผนภาพความคิดของสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “นกนางแอ่นบ้าน” เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เรื่องการเขียนสรุปใจความสำคัญให้กับนักเรียน</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของสารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “นกนางแอ่นบ้าน” จากแผนภาพความคิด</p>	<p>1. ร่วมกันระดมสมองในการสรุปใจความสำคัญเรื่อง นกนางแอ่นบ้าน จากแผนภาพความคิด</p> <p>2. สรุปใจความสำคัญของสารคดีเรื่อง “นกนางแอ่นบ้าน” จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล</p>
<p>2.3 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ</p>	<p>1. ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง “ปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก” และแจกตาราง KWL-Chart ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดีสำหรับเด็ก ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย โดยมีครูคอย แนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด</p>	<p>1. ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ประเภทสารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง “ปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก” ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
3. ขั้นสรุปบทเรียน	1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารคดีและการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี	1. ช่วยกันระดมสมองในการสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารคดีและการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี
4. การวัดและประเมินผล	1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ร่วมฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 2. ส่งตรวจ KWL-Chart ที่ได้บันทึกคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว

สารคดี เรื่อง นกนางแอ่นบ้าน

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง นกนางแอ่นบ้าน	W ต้องการรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับ นกนางแอ่นบ้าน	L อ่านเรื่องนกนางแอ่น บ้านแล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องนกนางแอ่นบ้าน ได้อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องนกนางแอ่นบ้าน</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องนกนางแอ่นบ้าน</p>			

สารคดี เรื่อง ปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ปราสาทหิน ที่ใหญ่ที่สุดในโลก	W ต้องการรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับ ปราสาทหิน ที่ใหญ่ที่สุดในโลก	L อ่านเรื่องปราสาทหินที่ ใหญ่ที่สุดในโลกแล้วรู้ อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องปราสาทหิน ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ได้อย่างไร
<p>แผนภาพความคิดเรื่องปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก</p>			
<p>สรุปใจความสำคัญเรื่องปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก</p>			

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากสารคดี เรื่อง 7 วันมาจากไหน ตอบคำถามสั้น ๆ

1. (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

2. (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

3. (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	3	2	1
1. บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	เขียนบอกได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ไม่ตรงประเด็น
2. บอกความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกได้ครบถ้วน ตรงประเด็น	เขียนบอกได้ถูกต้อง ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกได้ไม่ ถูกต้องและไม่ตรง ประเด็น
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความ สำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่าน ไม่ชัดเจนและไม่ตรง ประเด็น

แบบประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
แผนการสอนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี
ชื่อ กลุ่มที่รับการประเมิน.....

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมที่สังเกต					
		การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม	การตั้งใจทำงาน	การให้ความช่วยเหลือ/ ช่วยเหลือ	รวม	สรุป
		ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเฉลี่ย 9 – 12 คะแนน หมายถึง ดี
 คะแนนเฉลี่ย 7 – 8 คะแนน หมายถึง พอใช้
 คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ย 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ)

สารคดีสำหรับเด็ก เรื่อง นกนางแอ่นบ้าน

นกนางแอ่นบ้านมีขนาดเล็ก ลำตัวยาว 15 เซนติเมตร ชอบอยู่รวมกันเป็นฝูงใหญ่ ถิ่นที่อยู่ของนกนางแอ่นบ้านจะอยู่ที่ทวีปเอเชียตอนกลาง ตั้งแต่เทือกเขาหิมาลัย มองโกเลีย ไชบีเรีย จะวางไข่ราวเดือนเมษายนถึงสิงหาคม ครั้นฤดูหนาว อากาศทางไชบีเรีย มองโกเลียหนาวจัด นกนางแอ่นบ้านจะบินอพยพโยกย้ายถิ่นมาทางใต้ ดังนั้นในระหว่างเดือนธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ นกนางแอ่นบ้านจะบินเข้ามาในประเทศไทย พบได้ทุกภาค นกบางส่วนจะหากินรอบ ๆ กรุงเทพมหานครอาศัยหลับนอนอยู่ตามเสาไฟฟ้าที่ถนนเจริญกรุง เยาวราช ลีสม เป็นต้น นกนางแอ่นบ้านจะช่วยกำจัดแมลง เช่น กินยุง แมลงวัน เป็นอาหาร นับว่า นกนางแอ่นบ้านที่บินมาเป็นระยะพัน ๆ ไมล์จากไชบีเรีย มองโกเลีย ได้มาช่วยกำจัดแมลงให้แก่ชาวกรุงเทพมหานคร และช่วยกำจัดแมลงที่เป็นศัตรูพืชให้แก่ชาวไร่ ชาวนาทั่วประเทศอีกด้วย ดังนั้นพวกเราทั้งหลาย จึงช่วยกันอนุรักษ์นกนางแอ่นบ้านที่ทำให้โลกของเราสดใส น่ารื่นรมย์ แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติอีกนานัปการ

(กรมวิชาการ. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 2. 2545 ; 14)

สารคดี เรื่อง ปราสาทหิน ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ปราสาทหินนครวัดเป็นปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งอยู่ในประเทศกัมพูชา ถือเป็นสถาปัตยกรรมที่มหัศจรรย์แห่งหนึ่งของโลกในสมัยปัจจุบัน มีพื้นที่รวมมากกว่าสนามฟุตบอล 12 สนามหรือยาว 1,550 เมตร และกว้าง 1,400 เมตร ภายในปราสาทมีกำแพงหลายชั้นที่สูงชันเรื่อย ๆ เมื่อลึกเข้าไปข้างในตัวปราสาทสร้างด้วยหินศิลาแลง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ทางเข้าปราสาทด้านหน้าปูด้วยศิลาแลงขนาดใหญ่ที่ราวกำแพงสลักเป็นรูปพญานาค ชุ่มประตูล้อมรอบเป็นพระปรางค์ 3 ยอดผ่านเข้าไปถึงตอนกลางปราสาทก่อเป็นพระปรางค์ มี 5 ยอด คล้ายรูปดอกบัว พระปรางค์ที่อยู่ตรงกลางสูงมากที่สุด ทำให้ดูคล้ายพีระมิดขนาดใหญ่ มีภาพแกะสลักอันวิจิตรงดงามเป็นเรื่องราวของ พระวิษณุ ซึ่งเป็นเทพเจ้าของลัทธิฮินดูบนกำแพงปราสาท แต่เดิมที่สร้างมีพระปรางค์ 9 ยอด แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 5 ยอดเท่านั้น มีที่สักการะอยู่ตรงกลางปราสาทเปรียบเสมือนศูนย์กลางของจักรวาล

ส่วนด้านนอกแบ่งเป็นแนวอย่างงดงาม ชั้นบันไดและมุขบันไดได้รับการแกะสลักอย่างวิจิตรเกี่ยวกับตำนานฮินดูและมีรูปปั้นนางอัปสรในท่าทางต่าง ๆ

ปราสาทหินแห่งนี้สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 เมื่อประมาณ พ.ศ.1690 สร้างโดยพระราชาราชแห่งขอมซึ่งปกครองดินแดนของกัมพูชาเฉลิมพระเกียรติแต่พระเจ้าสุริยวรมัน กำแพงหลายแห่งจึงเป็นภาพแสดงบารมีของพระองค์ตามแนวคิดสมมุติเทพ

สารคดี เรื่อง 7 วัน มาจากไหน

สมัยก่อน เราแบ่งเวลาเป็นเดือน ต่อมาเมื่อมนุษย์เห็นความสำคัญของการจัดวันให้ลงตัว เพื่อประโยชน์ทางการค้า การตลาดกิจกรรมทางศาสนา และการพักผ่อนในช่วงแรก บางประเทศจะมีวันหยุดทุก ๆ 10 วัน

ในบาบิโลเนียเลข 7 เป็นเลขที่เกี่ยวข้องกับการสักการะของชาวบาบิโลเนียนโบราณ ดังนั้นทุก ๆ วันที่ 7 จึงถือเป็นวันพิเศษ

ชาวอียิปต์ได้รับเอาระบบ 7 วันนี้มาใช้ ใน 1 เดือนดวงจันทร์ จะแบ่งเป็น 4 ระยะเวลา ได้แก่ ดวงจันทร์ใหม่ (ขึ้น 1 ค่ำ), ขึ้น 8 ค่ำ, ขึ้น 15 ค่ำ และแรม 8 ค่ำ ซึ่งแต่ละระยะใช้เวลาประมาณ 7 วัน ทำให้เกิดความคิดว่า ควรจะแบ่งเวลาเป็นสัปดาห์ละ 7 วัน

ชาวอียิปต์ได้ตั้งชื่อวันทั้ง 7 ตามชื่อดวงอาทิตย์และดาวเคราะห์ 5 ดวง และดวงจันทร์ ได้แก่ วันอาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ ชาวโรมันก็รับเอาระบบนี้มาใช้ด้วย แต่ชื่อวันในภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนไปตามชื่อของเทพเจ้า โดยใช้ระบบแองโกลแซกซอนจากที่เคยรับวันตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนดวงอาทิตย์ตก ได้เปลี่ยนเป็นนับจากเที่ยงคืนไปถึงเที่ยงวันถัดไป ระบบนี้ได้ใช้กันในประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากสารคดี เรื่อง 7 วัน มาจากไหน ตอบคำถามสั้น ๆ

1. เหตุใดชาวอียิปต์จึงนำเลข 7 มากำหนดเป็นวันในปัจจุบัน (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

2. ระบบแองโกลแซกซอน มีลักษณะเป็นอย่างไร (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

3. สรุปใจความสำคัญของเลข 7 ได้อย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ (120 นาที)

สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องพิจารณาในส่วนประกอบของบทอ่านที่กำหนดให้ตัวละครมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง เป็นเรื่องที่ไม่มีความยาวมาก ตัวละครมีไม่มาก เนื้อเรื่องอาจเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร หรืออาจเป็นการบรรยาย พรรณนา อารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร หรือเป็นเพียงการดำเนินชีวิตของตัวละครตอนใดตอนหนึ่ง โดยผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้งในการเลือกรับความรู้ ความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ของเรื่องสั้นได้ถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. เรื่องสั้น เรื่อง นางผีเสื้อสมุทร, ตำนานวัดพนัญเชิง
2. การอ่านเรื่องสั้น
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย การบอกความสัมพันธ์ บอกความสำคัญ

สรุปใจความสำคัญ

สื่อการเรียนรู้

1. เรื่องสั้น เรื่องนางผีเสื้อสมุทร, ตำนานวัดพนัญเชิง
2. ตาราง KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่าน เนื้อหาประเภทสารคดีและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus</p>	<p>1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทเรื่องสั้น</p> <p>2. ครูอธิบายความรู้เรื่องสั้นโดยอธิบายในหัวข้อต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -บอกความสัมพันธ์ของเรื่องสั้น -บอกความสำคัญของตัวละคร, เรื่อง -สรุปใจความสำคัญ/ข้อคิดของเรื่อง <p>3. ทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>	<p>1. ชักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทเรื่องสั้น</p> <p>2. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับปฏิบัติการกรรม และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>
<p>2. การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>1. สนทนากับนักเรียนถึงความรักให้นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะความรักต่อคน , สัตว์</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความรัก เพื่อเชื่อมโยงสู่เรื่องสั้น เรื่อง นางผีเสื้อสมุทร</p>	<p>1. ช่วยกันทายปัญหาของครู</p> <p>2. ร่วมกันอภิปรายถึงวิถีชีวิตของคนและสัตว์ต่าง ๆ ที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน</p>
<p>2.2 ชี้นำกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน</p>	<p>1. ครูติดบัตรคำว่า “ผีเสื้อสมุทร”</p> <p>2. ติดแผนภูมิ KWL – Chart</p>	<p>1. อ่านบัตรคำ</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองของเรื่อง “ผีเสื้อสมุทร” แล้วบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้น K (What We Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่านขั้น W (What We Want to fine Out) นักเรียนต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p>	<p>3. กระตุ้นให้นักเรียนคิดว่าผู้เขียนน่าจะกล่าวถึงอะไรบ้างในเรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร” โดยให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองเพื่อคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่อง แล้วบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p> <p>1. ทบทวนเรื่องการตั้งคำถามประเภทวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับ เรื่องสั้น เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร” แล้ว</p> <p>3. บันทึกคำถามของนักเรียนลงในตารางช่อง W</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -การที่นักเรียนมีความรักความห่วงใย จะมีความรู้สึกอย่างไร -เหตุใดผีเสื้อสมุทรจึงฟื้นได้อีกเมื่อตายไปแล้ว -นักเรียนสามารถนำแนวคิดของนางผีเสื้อสมุทรไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร 	<p>1. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับเรื่องการตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ประเภทต่างๆ</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องสั้น เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร”</p> <p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ตั้งคำถามร่วมกับครูเพิ่มเติม โดยเน้นคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้วบันทึกลงในตาราง ช่อง W</p>
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่านขั้น L- (What We Have Learned) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<p>1. แจกเนื้อหาประเภทเรื่องสั้น เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร”</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านเรื่องสั้น</p>	<p>1. อ่านในใจเนื้อหาประเภทเรื่องสั้นเรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร” เป็นรายบุคคล</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ได้</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร”</p> <p>3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว</p> <p>5. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้วกับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้งไว้ในช่อง L ว่าตอบคำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>6. แยกคำถามที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้ ไว้ที่ส่วนท้ายของตารางในช่อง L</p>	<p>เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร”</p> <p>3. บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว</p> <p>5. ช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้</p> <p>6. ช่วยกันแยกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ลงในตารางช่อง L เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<p>1. ทบทวนรูปแบบการสร้างแผนภาพความคิดให้กับนักเรียน</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิดของเรื่องสั้น เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร”</p>	<p>1. ตอบคำถามครูและร่วมแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิด</p> <p>2. สร้างแผนภาพความคิดเรื่องสั้น เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร” เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เรื่องการเขียนสรุปใจความสำคัญให้กับนักเรียน</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญ เรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร” จากแผนภาพความคิด</p>	<p>1. ร่วมกันระดมสมองในการสรุปใจความสำคัญเรื่องสั้น เรื่องนางผีเสื้อสมุทร จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล</p> <p>2. เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้นเรื่อง “นางผีเสื้อสมุทร” จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
2.3 ชั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ	1. ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง “วัดพญูเชิง” และแจกตาราง KWL-Chart ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดีสำหรับเด็กตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย โดยมีครูคอย แนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด	1. ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ประเภทเรื่องสั้นเรื่องตำนานวัดพญูเชิง ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย
3. ชั้นสรุปบทเรียน	1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสั้นและการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น	1. ช่วยกันระดมสมองในการสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสั้นและการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น
4. การวัดและประเมินผล	1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ร่วมฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 2. ส่งตรวจ KWL-Chart ที่ได้บันทึกคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว

เรื่องสั้น เรื่อง นางผีเสื้อสมุทร

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง นางผีเสื้อสมุทร	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ นางผีเสื้อสมุทร	L อ่านเรื่องนางผีเสื้อ สมุทรแล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องนางผีเสื้อสมุทร ได้อย่างไร
แผนภาพความคิดเรื่องนางผีเสื้อสมุทร			
สรุปใจความสำคัญเรื่องนางผีเสื้อสมุทร			

เรื่องสั้น เรื่อง ตำนานวัดพนัญเชิง

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ตำนาน วัดพนัญเชิง	W ต้องการรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับ ตำนาน วัดพนัญเชิง	L อ่านเรื่องตำนาน วัดพนัญเชิงแล้วรู้ อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องตำนาน วัดพนัญเชิง ได้อย่างไร
แผนภาพความคิดเรื่องตำนานวัดพนัญเชิง			
สรุปใจความสำคัญเรื่องตำนานวัดพนัญเชิง			

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากเรื่องสั้น เรื่อง น้ำพุ ตอบคำถามสั้น ๆ

1. เหตุใดน้ำพุจึงติดยาเสพติด (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

2. น้ำพุมีวิธีการเลิกยาเสพติดอย่างไร (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนสามารถนำแนวคิดจากเรื่องน้ำพุไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	3	2	1
1. บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	เขียนบอกได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ไม่ตรงประเด็น
2. บอกความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกได้ครบถ้วน ตรงประเด็น	เขียนบอกได้ถูกต้อง ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกได้ไม่ ถูกต้องและไม่ตรง ประเด็น
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความ สำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่าน ไม่ชัดเจนและไม่ตรง ประเด็น

แบบประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
แผนการสอนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น
ชื่อ กลุ่มที่รับการประเมิน.....

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมที่สังเกต					
		การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม	การตั้งใจทำงาน	การให้ความช่วยเหลือ/ ช่วยเหลือ	รวม	สรุป
		ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเฉลี่ย 9 – 12 คะแนน หมายถึง ดี
 คะแนนเฉลี่ย 7 – 8 คะแนน หมายถึง พอใช้
 คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ย 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ)

เรื่องสั้น เรื่องนางผีเสื้อสมุทร

นางผีเสื้อสมุทรเป็นทั้งยักษ์ทั้งปีศาจอาศัยอยู่ในถ้ำใต้น้ำ เป็นใหญ่เหนือฝูงปีศาจทั้งหลายเพราะนางมีอิทธิฤทธิ์มาก รูปร่างใหญ่โตมโหฬาร และสามารถเนรมิตร่างให้ใหญ่โตไปกว่านั้นอีกได้อาหารที่โปรดปราน คือ สัตว์ทั้งเป็น ๆ นางมีเวทมนตร์ในการแปลงกายเป็นสาวสวย นอกจากนี้ยังมีมนต์วิเศษเรียกฝนฟ้า ลูกเห็บตกอีกด้วย

เมื่อตายแล้วร่างนางกลายเป็นหิน มีน้ำขาวร่วนน้ำตาลโตนดไหลออกจากปากมึงขี้ผึ้งซึ่งเป็นเทวดาประจำยอดเขามาห้ามมิให้เผาศพนาง เพราะจะเป็นอันตราย และได้เล่าประวัติของนางผีเสื้อสมุทรให้พระอภัยมณีฟังว่า ในกาลดึกดำบรรพ์นางผีเสื้อสมุทรเป็นก้อนหินอยู่ในท้องสมุทร และเมื่อชาติก่อนนางได้ถอดดวงใจฝากไว้ในก้อนหินนั้น เมื่อนางขึ้นฝั่งได้ไปพบกับพระเพลิงถูกไฟกรดไหม้ร่างกายจนหมด แต่นางก็ยังมีชีวิตอยู่ เพราะถอดดวงใจไว้แล้ว นางจึงเป็นปีศาจสิงอยู่ในก้อนหินนั้น ก้อนหินเมื่อถูกไอน้ำไอนี้เป็นเวลานานก็งอกออกมาเป็นหน้าตาแขนขาด้วยพรของพระเป็นเจ้า เป็นเวลานานนับหมื่นปีจึงกลายเป็นผีเสื้อสมุทรเคลื่อนไหวไปจากที่ด้วยอิทธิฤทธิ์ ยิ่งต้องแสงอาทิตย์ด้วยแล้ว นางยังมีอำนาจมากขึ้นจนได้เป็นใหญ่เหนือปีศาจทั้งหลายใครฆ่าก็ไม่ตาย เมื่อพระอภัยมณีเป่าปี่สังหาร นางจึงกลับเป็นหินไปตามเดิมเพราะวิญญูณสูงสูญสิ้นไปแล้ว แต่ถ้าเผาร่างของนางด้วยไฟ นางจะมีชีวิตกลับคืนมากินคนอีกแล้วคราวนี้จะฆ่าฟันอย่างไรก็ไม่ตายเพราะนางมีกำเนิดแล้วหลายหน แต่เมื่อใดไฟบรรลัยกัลป์ไหม้ล้างโลก นางจึงจะสิ้นชีวิตไปด้วย ส่วนน้ำที่ไหลจากปากของนางเป็นน้ำอมฤต ใครกินแล้วมีเรี่ยวแรง ไม่มีโรคภัยเบียดเบียน

เรื่องสั้น เรื่อง"ตำนานวัดพนัญเชิง"

วัดพนัญเชิง เป็นวัดโบราณที่สำคัญของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่ปรากฏแน่ชัดว่าใครสร้าง สันนิษฐานว่าสร้างก่อนกรุงศรีอยุธยา ตามตำนานเล่าว่า พระเจ้าสายน้ำผึ้งเป็นผู้สร้างดังนี้

กาลครั้งหนึ่ง เมืองไทยกำลังว่างผู้ปกครองแผ่นดิน และไม่มีรัชทายาทที่จะสืบราชสมบัติต่อ บรรดาสมณชีพราหมณ์จึงพร้อมกันกระทำพิธีเสียดวงเรือสุวรรณหงส์เอกชัย เพื่อเสาะหาผู้มีบุญวาสนามาเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เรือแล่นไปถึงสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งที่ริมฝั่งมีเด็กเลี้ยงโคกำลังเล่นกันอยู่ เรือสุวรรณหงส์หาได้แล่นต่อไปไม่ แม้ฝีพายจะพายเท่าไรก็ไม่เขยื้อนพราหมณ์เห็นเช่นนั้นก็ประหลาดใจจึงเข้าไปในกลุ่มเด็กเลี้ยงโคนั้นเห็นเด็กคนหนึ่งท่าทางฉลาดพูดจาได้ตอบจะฉานชะรอยจะเป็นผู้มีวาสนา จะได้เชิญเด็กคนนั้นมาเป็นพระเจ้าแผ่นดินถวายพระนามว่า พระเจ้าสายน้ำผึ้ง

พระเจ้าสายน้ำผึ้งปกครองบ้านเมืองด้วยความร่วมมือเป็นสุข พระองค์ทรงเจริญวัยเป็นหนุ่มอยู่มาครั้งหนึ่งพระองค์เสด็จประพาสเมืองจีนด้วยเรือพระที่นั่งโดยลำพังพระองค์เอง การเดินทางเรียบร้อยจนชาวจีนเห็นเป็นอัศจรรย์ พระเจ้ากรุงจีนเห็นอภิไถ์ทรวงชื่นชมจึงยกพระนางสร้อยดอกหมาก พระธิดาของพระองค์ให้เป็นมเหสี

พระเจ้าสายน้ำผึ้งพาพระนางสร้อยดอกหมากเสด็จกลับเมืองไทย พอถึงปากน้ำก่อนเข้าเมือง พระองค์ให้นางคอยอยู่ที่นั่นก่อน ส่วนพระองค์รีบเสด็จเข้าเมืองแล้วส่งขบวนแห่อย่างสมพระเกียรติไปรับพระนาง แต่พระองค์ไม่ได้ไปด้วยเนื่องจากทรงมีพระราชกิจยุ่งอยู่ พระนางน้อยพระทัยไม่ยอมเสด็จขึ้นจากเรือ พระเจ้าสายน้ำผึ้งต้องเสด็จไปรับเอง เมื่อไปถึงก็ทรงกล่าวหยอกล้อว่า "เมื่อไม่ยอมขึ้นก็จงอยู่ที่นี้เถิด" พระนางสร้อยดอกหมากทรงน้อยพระทัยอยู่ก่อนแล้ว เมื่อได้ฟังรับสั่งของพระเจ้าสายน้ำผึ้งเช่นนั้นจึงเสียพระทัยยิ่ง ทรงกลั้นใจตาย พระเจ้าสายน้ำผึ้งทรงเสียพระทัยมาก ให้เชิญพระศพของนางมาพระราชทานเพลิงและทรงสร้างวัดขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ ชื่อว่า "วัดพระนางเชิญ" แล้วเพี้ยนเป็น "วัดพระนางเชิง" หรือ "วัดพนัญเชิญ" ในปัจจุบัน

เรื่องสั้น เรื่องน้ำพุ

น้ำพุ เกิดเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2499 ชื่อจริงคือ วงศ์เมือง นันทขว้าง มีพี่น้องรวม 4 คน คือ พี่กบ เป็นพี่สาวคนโต เรียนจบทางด้านศิลปะ น้องสาวอีก 2 คน คือ น้องแดงและน้องหนู พ่อกับแม่ทำงานเป็นอาจารย์ สอนที่มหาวิทยาลัยแห่งเดียวกัน ต่อมาแยกทางกัน พ่อและแม่มีครอบครัวใหม่ แต่ลูก ๆ ทุกคนอยู่กับแม่ ซึ่งลาออกจากการเป็นอาจารย์ มาเป็นนักเขียนประจำโรงพิมพ์แห่งหนึ่ง

น้ำพุจบชั้นมัธยมที่โรงเรียนศรีวิกรม จากนั้นแม่ให้ไปเรียนที่เชียงใหม่ น้ำพุไปเพราะตามใจแม่ น้ำพุไม่ชอบวิชาที่เรียนเลย กลับชอบวิชาศิลปะมากกว่า จึงขอแม่มาเรียนศิลปะแทน ซึ่งระหว่างนั้นน้ำพุอยู่ในความอุปการะของป้า ปีสุดท้ายของการเรียน น้ำพุเริ่มคบเพื่อนหน้าตาแปลก ๆ ไว้ผมยาวรุงรัง ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่า “ฮิปปี” ซึ่งเป็นที่ถูกใจบรรดาพวกวัยรุ่นทั้งหลาย ที่เห็นว่าโก้เก๋ น้ำพุทำให้แม่เดือดร้อนใจเสมอ และริอ่านเสพเหล่าแห่ง กัญชา จนกระทั่งถึงเฮโรอีน

น้ำพุพยายามจะแอบเลิกยาเอง โดยการชวนเพื่อนไปอดยาที่ถ้ากระบอก แต่เขาไม่มีเงินเลย จึงต้องบอกแม่เพื่อขอเงิน 300 บาท ไปเป็นค่าใช้จ่าย ระหว่างนั้นแม่ได้เข้าโรงพยาบาลเพื่อผ่าตัด ทำให้ไม่มีเวลาดูแลน้ำพุ น้ำพุจึงไปถ้ำกระบอกกับจุกซึ่งเป็นเพื่อนของน้ำพุ โดยมีพ่อของจุกพาไป

เมื่อน้ำพุกลับมา เขาดูสดใสและตั้งใจเรียนมากขึ้น โดยเข้าเรียนในโรงเรียนช่างศิลป์ และพยายามปรับปรุงตัวให้เป็นคนดี

วันที่ 27 พฤษภาคม 2517 ตอนเย็นน้ำพุพาเพื่อนสาวไปหาแม่ เพื่อขอเงินไปรับกางเกงนักเรียนที่ร้าน แม่สั่งว่าให้รีบกลับบ้าน น้ำพุก็รีบปาก ประมาณ 21.00 น. แม่กลับมาถึงบ้านน้ำพุรีบไปเปิดประตูรับ ช่วยถือของ และเอารูปตัวเองที่วาดมาอวดคุยกันถึงการขายผ้าเช็ดหน้าของพี่สาวคนโต เพื่อเป็นการช่วยหารายได้เข้าบ้าน พี่สาวคนโตจบทางด้านศิลปะและเป็นอาจารย์สอนหนังสือ แม่ชวนให้น้ำพุเอาภาพวาดที่วาดไว้จำนวนมากพอสมควรที่จัดตกแต่งในห้องไปลองขาย แม่บอกว่าฝีมือการวาดภาพของน้ำพุก็ใช้ได้ทีเดียว หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันไปนอน

โดยปกติแล้วน้ำพุจะไม่ค่อยได้คุยกับใครเท่าไรนอกจากเพื่อน เพราะแม่จะมีงานมาก และกลับดึก ส่วนพ่อที่น้ำพุเคยไปหาที่ทำงานบ้างถึงงานยุ่ง จะคุยกับพี่น้องก็จะถูกดูว่า เพราะเขาจะคุยเรื่องของผู้หญิงกัน ทำให้น้ำพุต้องอยู่คนเดียวเสมอ

เมื่อน้ำพุเข้าไปให้น้องนอนก็โทรศัพท์ไปหาอ๊อด ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทให้มานอนค้างที่บ้าน แต่อ๊อดไม่มา น้ำพุจึงทำงานที่จะส่งอาจารย์จันตึก ซึ่งคนในบ้านเห็นเป็นเรื่องปกติ เพราะน้ำพุทำแบบนี้เสมอ ๆ โดยเปิดเพลงจากวิทยุเป็นเพื่อนคลายเหงา

รุ่งเช้าทุกคนต้องตกใจ เมื่อเห็นน้ำพุนอนนิ่ง แมรีบนำน้ำพุไปส่งโรงพยาบาล แต่ก็สายไปเสียแล้ว หมอบอกว่าน้ำพุหัวใจวายโดยเฉียบพลัน เพราะหวนไปใช้ยาอีก น้ำพุจากไปด้วยวัยเพียง 18 ปี 2 เดือน 15 วัน ไม่มีใครทราบเลยว่าสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้น้ำพุต้องติดยาคืออะไร น้ำพุได้เขียนเรื่องสั้น เช่น ครอบครัวของข้าพเจ้า จดหมายถึงแม่ ระหว่างที่ไปรักษาตัวที่ถ้ากระบอ กพฤติกรรมของวัยรุ่น รุ่น เป็นต้น ซึ่งตอนหลังแม่ของเขาก็ได้ตีพิมพ์ไว้ในหนังสือ เขาคงอยากจะฝาก อุทาหรณ์เอาไว้เตือนใจผู้อื่น หรือเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงโทษภัยของยาเสพติดและสาเหตุแห่ง ปัญหาที่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันแก้ไข เพราะปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ใหญ่ระดับประเทศเลย ทีเดียว เห็นได้จากน้ำพุ ซึ่งเขาพยายามจะปรับปรุงตัว และเลิกมันให้ได้ แต่คงยากที่จะทำได้จึงต้อง ทำให้เขามาจบชีวิตลงเช่นนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
เวลา 2 คาบ (120 นาที)

สาระสำคัญ

การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องพิจารณาในส่วนของขอบของบทอ่านที่กำหนดให้ตัวละครมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง เป็นเรื่องที่ไม่มีความยาวมาก ตัวละครมีไม่มาก เนื้อเรื่องอาจเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร หรืออาจเป็นการบรรยาย พรรณนา อารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร หรือเป็นเพียงการดำเนินชีวิตของตัวละครตอนใดตอนหนึ่ง โดยผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้งในการเลือกรับความรู้ ความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ของเรื่องสั้นได้ถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้ถูกต้อง
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. เรื่องสั้น เรื่อง ตะเข้ตะโขง, ผจญภัย
2. การอ่านเรื่องสั้น
3. การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย การบอกความสัมพันธ์ บอกความสำคัญ

สรุปใจความสำคัญ

สื่อการเรียนรู้

1. เรื่องสั้น เรื่อง ตะเข้ตะโขง, ผจญภัย
2. ตาราง KWL Plus

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานการอ่าน เนื้อหาประเภทสารคดีและการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus</p>	<p>1. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทเรื่องสั้น</p> <p>2. ทบทวนความรู้เรื่อง เรื่องสั้น</p> <p>3. ทบทวนขั้นตอนการเรียนรู้ตามเทคนิค KWL Plus และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>	<p>1. ชักถามสิ่งที่ตนสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหาประเภทเรื่องสั้น</p> <p>2. ทบทวนความรู้เดิมของตนเองเกี่ยวกับปฏิบัติกิจกรรม และการเขียนบันทึกลงในตาราง KWL Chart</p>
<p>2.การจัดกิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์</p> <p>2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>1. ให้นักเรียนเล่นเกม “ลูกบอลอันตราย” ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้นักเรียนยืนล้อมกันเป็นวงกลม -ให้นักเรียนร้องเพลงแล้วส่งบอลไปรอบวงกลม -เมื่อเพลงจบลูกบอลอยู่ที่ใครคนนั้นต้องออกจากวง <p>2. สนทนากับนักเรียนการที่ต้องออกจากวงเพราะอะไร เพื่อเชื่อมโยงเรื่องสั้นเรื่อง ตะเข้ตะโขง</p>	<p>1. ร่วมกันเล่นเกม “ตะเข้ตะโขง”</p> <p>2. ร่วมกันสนทนาเรื่องการละเล่น มีหลากหลาย</p>
<p>2.2ขั้นกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน</p>	<p>1. ให้นักเรียนบอกลักษณะการละเล่นที่มีลักษณะคล้ายกับ ตะเข้ตะโขง</p> <p>2. ตัดแผนภูมิ KWL – Chart</p>	<p>1. อ่านบัตรคำ “ตะเข้ตะโขง”</p> <p>2. ช่วยกันระดมสมองในการคาดการณ์ในเรื่องสั้นเรื่อง “ตะเข้ตะโขง” แล้วบันทึกคำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้น K (What We Know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน</p> <p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการ อ่านขั้น W (What We Want to fine Out) นักเรียนต้องการรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน</p> <p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ขั้น L- (What We Have Learned) นักเรียนรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน</p>	<p>3. กระตุ้นให้นักเรียนคิดว่าผู้เขียน น่าจะกล่าวถึงอะไรบ้างในเรื่อง “ตะเข้ตะโขง” โดยให้นักเรียน ช่วยกันระดมสมองเพื่อคาด เหตุการณ์ของเรื่อง แล้วบันทึก คำตอบที่ได้ลงในตารางช่อง K</p> <p>1. ทบทวนเรื่องการตั้งคำถาม ประเภทวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิด และตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียน ต้องการรู้เกี่ยวกับ เรื่องสั้น เรื่อง “ตะเข้ตะโขง” แล้ว</p> <p>3. บันทึกคำถามของนักเรียนลงใน ตารางช่อง W</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิง วิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำ และ ตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -ลักษณะของการเล่นตะเข้ตะโขง -การที่เป็นคล่องแคล่วว่องไว จะทำ ให้นักเรียนเป็นคนอย่างไร -นักเรียนจะนำหลักการเล่นตะเข้ ตะโขงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างไร <p>1. แจกเนื้อหาประเภทเรื่องสั้น เรื่อง “ตะเข้ตะโขง”</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้ เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านเรื่องสั้น เรื่อง ตะเข้ตะโขง</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เดิมของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องการตั้งคำถามเชิง วิเคราะห์ประเภทต่างๆ</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ ต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องสั้น เรื่อง “ตะเข้ตะโขง”</p> <p>3. บันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงใน ตารางช่อง W ที่ครูแจกให้ เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ตั้งคำถามร่วมกับครูเพิ่มเติม โดยเน้นคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้ว บันทึกลงในตาราง ช่อง W</p> <p>1. อ่านในใจเนื้อหาประเภทเรื่อง สั้นเรื่อง “ตะเข้ตะโขง” เป็น รายบุคคล</p> <p>2. ร่วมกันระดมสมองถึงสิ่งที่ได้ เรียนรู้แล้ว หลังจากการอ่าน เรื่องสั้น เรื่อง ตะเข้ตะโขง</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>3. บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L</p> <p>4. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้ว</p> <p>5. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่นักเรียนรู้แล้วกับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ที่ตั้งไว้ในช่อง W ว่าตอบคำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่</p> <p>6. แยกคำถามที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้ ไว้ที่ส่วนท้ายของตารางในช่อง W</p>	<p>3. บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วลงในตารางช่อง L เป็นรายบุคคล</p> <p>4. ช่วยกันจัดลำดับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้แล้ว</p> <p>5. ช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้</p> <p>6. ช่วยกันแยกคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ลงในตารางช่อง W เป็นรายบุคคล</p>
<p>ขั้นที่ 4 การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)</p>	<p>1. ทบทวนรูปแบบการสร้างแผนภาพความคิดให้กับนักเรียน</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิดของเรื่องสั้น เรื่อง “ตะเข้ตะโขง”</p>	<p>1. ตอบคำถามครูและร่วมแสดงความคิดเห็นในการสร้างแผนภาพความคิด</p> <p>2. สร้างแผนภาพความคิดเรื่องสั้น เรื่อง “ตะเข้ตะโขง”</p>
<p>ขั้นที่ 5 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)</p>	<p>1. ทบทวนความรู้เรื่องการเขียนสรุปใจความสำคัญให้กับนักเรียน</p> <p>2. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญ เรื่อง “ตะเข้ตะโขง” จากแผนภาพความคิด</p>	<p>1. ร่วมกันระดมสมองในการสรุปใจความสำคัญเรื่องสั้น เรื่อง ตะเข้ตะโขง จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล</p> <p>2. เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้นเรื่อง “ตะเข้ตะโขง” จากแผนภาพความคิดเป็นรายบุคคล</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
2.3 ชั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย โดยครูคอยแนะนำ	1. ครูกำหนดหัวข้อเรื่อง “ผจญภัย” และแจกตาราง KWL-Chart ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดีสำหรับเด็กตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย โดยมีครูคอย แนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด	1. ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ประเภทเรื่องสั้นเรื่อง ผจญภัย ตามขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกลุ่มย่อย
3. ชั้นสรุปบทเรียน	1. กระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสั้นและการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น	1. ช่วยกันระดมสมองในการสรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสั้นและการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น
4. การวัดและประเมินผล	1. สังเกตการร่วมกิจกรรมของนักเรียน 2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ร่วมฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 2. ส่งตรวจ KWL-Chart ที่ได้บันทึกคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว

เรื่องสั้น เรื่อง ตะเข้ตะโขง

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ตะเข้ตะโขง	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ ตะเข้ตะโขง	L อ่านเรื่องตะเข้ตะโขง แล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องตะเข้ตะโขงได้ อย่างไร
แผนภาพความคิดเรื่องตะเข้ตะโขง			
สรุปใจความสำคัญเรื่องตะเข้ตะโขง			

เรื่องสั้น เรื่อง ผจญภัย

K รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง ผจญภัย	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้าง เกี่ยวกับ ผจญภัย	L อ่านเรื่องผจญภัย แล้วรู้อะไรบ้าง	H จะหาความรู้เพิ่มเติม เรื่องผจญภัยได้ อย่างไร
แผนภาพความคิดเรื่องผจญภัย			
สรุปใจความสำคัญเรื่องผจญภัย			

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ข้อมูลจากเรื่องสั้น เรื่อง ดอกพุดตาน ตอบคำถามสั้น ๆ

1. เหตุใดดอกพุดตาน เปรียบเสมือนนาฬิกา (บอกความสัมพันธ์)

.....

.....

.....

.....

.....

2. ดอกพุดตานมีลักษณะเป็นอย่างไร (บอกความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

3. สรุปใจความสำคัญของดอกพุดตานเป็นอย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	3	2	1
1. บอกความสัมพันธ์ของเรื่อง	เขียนบอกได้ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ถูกต้อง ตรงประเด็น	เขียนบอกไม่ชัดเจน ไม่ตรงประเด็น
2. บอกความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกได้ครบถ้วน ตรงประเด็น	เขียนบอกได้ถูกต้อง ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกได้ไม่ ถูกต้องและไม่ตรง ประเด็น
3. สรุปใจความสำคัญของเรื่อง	เขียนบอกใจความ สำคัญจากการอ่านได้ ตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่านได้ ค่อนข้างตรงประเด็น	เขียนบอกข้อความ สำคัญจากการอ่าน ไม่ชัดเจนและไม่ตรง ประเด็น

แบบประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม
แผนการสอนที่ 1 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น
ชื่อ กลุ่มที่รับการประเมิน.....

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมที่สังเกต					
		การแสดงความคิดเห็นใน การวางแผนทำงาน	การรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในกลุ่ม	การตั้งใจทำงาน	การให้ความช่วยเหลือ/ ร่วมมือ	รวม	สรุป
		ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน	ระดับคะแนน		
1							
2							
3							
4							
5							
6							

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเฉลี่ย 9 – 12 คะแนน หมายถึง ดี
 คะแนนเฉลี่ย 7 – 8 คะแนน หมายถึง พอใช้
 คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ย 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวมนภรณ์ ใจรู้รอบ)

เรื่องสั้น เรื่องตะเข้ตะโขง

“แหม ! อากาศป็นี่ร้อนจริง ๆ ปิดเทอมหน้าร้อนนี้ เรายังไม่ได้ไปเที่ยวต่างจังหวัดกันเลยนะ เจ๊ียบอยากไปประยอง แต่คุณพ่อคุณแม่สัญญาไว้แล้วนี่นาว่าจะพาเราไปเที่ยวกัน”

“เจ๊ียบ ชอบไปเที่ยวต่างจังหวัดมากเลยเธอ แล้วถ้าต้องไปอยู่ต่างจังหวัดเลยละเอาหรือเปล่า”

เจ๊ียบนั่งคิดอยู่สักครู่หนึ่ง จึงตอบว่า

“ความจริงนะ เจ๊ียบว่าอยู่ต่างจังหวัดก็ดีเหมือนกันนะพี่โต้ง อย่างจังหวัดทางภาคเหนือป่าไม้มากมาย อากาศบริสุทธิ์ คนก็ไม่มาก รถก็ไม่คับคั่งเหมือนในกรุงเทพฯ เวลาไปโรงเรียนจะได้ไม่ต้องรีบร้อนตื่นกันตั้งแต่ตีสี่ ตีห้า แต่พวกเราอยู่ที่นี้กันมาตั้งแต่เกิด เจ๊ียบก็รู้ว่าถ้าจะให้ไปอยู่ต่างจังหวัด จะอยู่ได้หรือเปล่า”

“ตกลงก็ตัดสินใจไม่ได้ เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เามาเล่นอะไรสนุก ๆ กันดีกว่า พี่อ่านหนังสือพบการละเล่นของเด็กไทยในสมัยก่อน และเดี๋ยวนี้ก็ยังนิยมเล่นกันอยู่ตามต่างจังหวัด อ่านดูแล้วน่าสนใจและยังได้ประโยชน์อีกด้วย ชื่อ ตะเข้ตะโขง

“เล่นอย่างไรละ พี่โต้ง”

“เล่นเหมือนไล่จับ แต่สนุกกว่า เพราะเราจะสมมุติเรื่องให้มีการผจญภัย เราขีดเส้นแบ่งไว้ให้เป็นฝั่ง 2 ข้าง ให้คนหนึ่งเป็นจระเข้อยู่ฝั่งหนึ่ง ซึ่งสมมุติว่าเป็นแม่น้ำ ส่วนคนอื่น ๆ อยู่อีกฝั่งหนึ่งซึ่งเป็นบก และต้องพยายามว่ายน้ำ โดยไม่ให้จระเข้จับกิน วิธีว่ายน้ำก็ทำเป็นวิ่งไปมาในฝั่งของจระเข้ ทำท่าว่ายน้ำหลอกล่อให้จระเข้เข้ามาจับ หรือจะเล่นโดยให้คนอื่น ๆ ยืนอยู่บนที่สูงกว่า แล้วกระโดดลงมาล่อจระเข้ ใครโดนจระเข้แตะตัว ต้องเป็นจระเข้แทน คนบนบกก็คอยร้องล่อหลอกแหย่จระเข้ว่า

“ตะเข้ตะโขง อยู่โพรงไม้สัก

ตะเข้พันหัก กัดคนไม่เข้า”

“ฟังดูน่าสนุกดีจริง ๆ พี่โต้ง แล้วจระเข้เข้ามาในฝั่งที่เป็นบกได้ไหม”

“ไม่ได้ แต่อาจจะยื่นมือ ยื่นแขนเข้ามาได้”

“เราเล่นกัน 2 คน คงไม่สนุก ไปชวนเพื่อน ๆ ข้าง ๆ บ้านมาเล่นด้วยกันหลาย ๆ คนดีกว่านะ จะได้สนุกดี”

เรื่องสั้น เรื่องผจญภัย

ฉันรักแม่น้ำแควน้อย ถิ่นกำเนิดที่อุดมสมบูรณ์ของฉัน ตอนฤดูฝนน้ำหลาก ถึงคราวหน้าแล้งก็มีน้ำใจสะอาดไหลรินอยู่ตลอดเวลา พื้นแควน้อยส่วนมากเป็น หิน กรวด และทราย มีตระไคร้ น้ำ ไร่น้ำ ตัวอ่อนของแมลงในน้ำ ซึ่งเป็นอาหารลูกปลาขนาดเล็กอยู่อย่างพอเพียง ฉันล่องตามสายน้ำลงมาเรื่อย ๆ

แม่น้ำแควน้อยไหลเรื่อยลงมา ผ่านเขตอำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค แล้วมุ่งสู่อำเภอเมืองหรือตัวจังหวัดกาญจนบุรี แม่น้ำช่วงเขตอำเภอไทรโยคและอำเภอเมืองเริ่มกว้างมากขึ้น และมีระดับน้ำบางแห่งลึกมาก แต่บางตอนก็ตื้นนิดเดียว

มีอยู่วันหนึ่งขณะที่ฉันว่ายน้ำเข้าไปใกล้ฝูงปลาตะเพียนตัวโต ๆ ซึ่งกำลังรวมกลุ่มแย่งกินอะไรกันอยู่ แต่ไม่ทันจะเข้าไปใกล้สัก ปลาตะเพียนท่าทางดุขันตัวหนึ่งก็กวาดออกมาว่า

“ออกไปให้พ้น อย่ามาแย่งอาหารของพวกเรา”

ฉันจึงชะงักอยู่กับที่ แต่จับปลานั้นเองสิ่งที่ไม่คาดฝันอย่างหนึ่งก็เกิดขึ้น “ชวบ” เสียงพื้นน้ำแตกกระจาย ปรากฏมีตาข่ายเป็นวงกว้างหล่นครอบลงมา

“หนีเร็วพวกเราระวังติดแห” ปลาตะเพียนกลุ่มนั้นร้องลั่น แตะฮือไปคนละทิศละทาง แต่ก็หนีไม่พ้น รวมทั้งตัวฉันที่รู้สึกว่าจะถูกปลาย่างแหรวบติดขึ้นไปด้วย พวกเราถูกรวบรวมอยู่กันเป็นกระจุก และถูกดึงขึ้นเหนือน้ำ

ฉันตื่นสุดแรงด้วยความตกใจ ปลาตะเพียนพวกนั้นติดร่างแหสูงกว่าฉันขึ้นไปอีก พวกกันตื่นพรวดพราดไม่หยุด ส่วนตัวฉันโชคดีหน่อยที่ติดตรงรอบขาของแหพอดี ดังนั้นเมื่อฉันตื่นด้วยความตกใจจึงหลุดกลับลงไปใต้น้ำอีก ช่างบังเอิญแท้ ๆ

“แน่ะ หลุดไปตัวหนึ่งเป็นยี่สกเสียด้วย”

ฉันว่ายน้ำหนีไปจนคิดว่าไกลมากแล้ว จึงหยุดพักเหนื่อย และซุกเงิบอยู่ในซอกหินเป็นเวลานาน ฉันรู้สึกตื่นตระหนกมากจนแทบจะจับใจไว้ไม่อยู่

เรื่องสั้น เรื่องดอกพุดตาน

ลานดินหน้ากระท่อมของฉัน กว้างขวางพอสมควร แม่ฉันกวาดมันอยู่เสมอ จึงเตียนและสะอาดตา กลายเป็นที่วิ่งเล่นของฉัน น้องกบ น้องเขียด ได้อย่างสบาย มุมด้านหนึ่งพ่อทำแคร่ไม้ไผ่เตี้ย ๆ วางไว้ได้ร่มแคบกับต้นพุดตาน ดอกแคเราสอยมาแกงส้ม ส่วนพุดตานนั้นเป็นไม้ดอกขนาดย่อม มีลำต้นไม่สูงใหญ่นัก ฉันเป็นคนนำกิ่งของมันมาปักไว้ข้างต้นแคร่ รดน้ำบ่อย ๆ อยู่ระยะหนึ่ง กิ่งใหม่ของมันงอกขึ้นกลายเป็นกอพุดตานจนทุกวันนี้

ดอกพุดตานเป็นดอกไม้ที่สวยงามและแปลก ฉันรู้สึกรักดอกพุดตานเป็นอย่างยิ่ง น้องกบ น้องเขียดเองแม้จะเป็นเด็กผู้ชาย แต่ก็สนใจในความแปลกประหลาดของมันไม่น้อยเหมือนกัน เราสามคนพี่น้องชอบเฝ้าสังเกตมันอยู่ตลอดเวลา ในวันหยุดที่ไม่ต้องไปโรงเรียน

ดอกพุดตานเปลี่ยนสีได้ตามดวงอาทิตย์ขึ้น หรือเวลาที่เปลี่ยนไป

กิ่งก้านของมันเป็นไม้เนื้ออ่อนธรรมดา กิ่งขนาดเล็ก ต้นสูงประมาณท่วมหัวและยื่นมือของผู้ใหญ่ บางทีก็สูงกว่านี้เล็กน้อย ใบมีขนสาก ๆ ขนาดใบใหญ่เท่ากับฝ่ามือของพ่อเมื่อกางเต็มที่ ลักษณะของใบก็คล้ายมือคนเอาเสียด้วย แต่ไม่ว่าลึกลงมาเหมือนกับชอกนิ้วมือ มันเฝ้าเข้ามาเพียงเล็กน้อย แต่ก็พอมองเห็นปลายแหลมหัวแฉกคล้ายนิ้วมือของฉัน

“ฮือ ดอกไม้มันแปลก” น้องเขียดดอกออกไปยื่นทำวสะเอวรำพึง “เปลี่ยนสีได้ภายในวันเดียว ฉันไปเล่าให้เพื่อนฟัง ถูกหาว่าขี้ไม้.....”

“เด็ดไปให้เขาดูซิ” น้องกบ ผู้เป็นพี่ชายแนะนำ

“เด็ดออกมาแล้ว มันยังเปลี่ยนสีได้หรือเปล่าล่ะ” น้องเขียดถาม

“ได้ พี่เคยเด็ดแล้ว” น้องกบว่า

ดอกพุดตานออกเป็นช่อ ช่อหนึ่งประมาณ 7-8 ดอก เริ่มแรกเป็นดอกตูมขนาดเล็ก ห่อด้วยกลีบเลี้ยงสีเขียวอ่อน ต่อมาจึงค่อย ๆ แยมให้เห็นกลีบดอกสีขาวบริสุทธิ์ ดอกพุดตานเมื่อบานเต็มที่คล้ายกับดอกกุหลาบ แต่ขนาดดอกใหญ่กว่า และกลีบดอกนิ่มกว่ากลีบดอกกุหลาบเล็กน้อย

ยามเช้าตรู่ พระอาทิตย์เพิ่งจะโผล่ขอบฟ้า ดอกพุดตานจะบานสะพรั่งเป็นสีขาวบริสุทธิ์ ยามนี้ฉันมองเห็นว่ามันช่วงสวยงามเสียจริง ๆ เมื่อสายขึ้น ดอกก็เริ่มขึ้นเป็นสีชมพูอ่อนปนอยู่กับสีขาว สวยเหมือนภาพวาดที่ระบายสีอย่างกลมกลืน ใกล้เคียงสีชมพูเข้มขึ้น ยามเที่ยงวัน พระอาทิตย์ตรงหัว มันเปลี่ยนเป็นสีชมพูทั้งดอก ไม่มีสีขาวอยู่เลย ใครที่พบเห็นดอกพุดตานยามนี้

แทบจะไม่เชื่อเลยว่าในเวลาเมื่อไม่กี่ชั่วโมงที่ผ่านมา ดอกไม้ดอกนี้เป็นสีขาวยจนกระทั่งล่วงเลยไปถึงเวลาบ่าย สีชมพูจัดมากจนแทบเป็นสีแดง เวลาเย็นพระอาทิตย์ตกดิน ดอกพุดตานก็หุบดอกไม้ขนาดเล็กลง แต่สีเกือบแดงทีเดียว

ดอกพุดตานจึงกลายเป็นนาฬิกา สำหรับบ้านเราอย่างดีไม่น้อย

เช้าตรู่ สีขาวบริสุทธิ์

สาย ชมพูอ่อน

ใกล้เที่ยง ชมพูเข้ม

เที่ยง ชมพูจัด

บ่าย ชมพูเกือบแดง

เย็น ดอกพุดตานหุบ สีเกือบเป็นสีแดง

ฉันรักต้นพุดตานของฉันมาก พอบอกว่ามันเป็นนาฬิกาดอกไม้ แม่บอกว่ามันเหมือนกับอายุของคนเหมือนเด็กทารก วันรุ่น นุ่มสาว วันกลางคน วัยชรา คำเปรียบเทียบกับของพ่อฉันพอรู้เรื่อง แต่ของแม่ฉันไม่ค่อยเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าฉันเติบโตขึ้น ฉันคงเข้าใจดีกว่านี้ ดอกพุดตานสอนให้ฉันรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย ๆ ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงของเวลา และของอะไรบางอย่างบางอย่างที่ฉันจะเข้าใจในวันข้างหน้า

ดอกพุดตานจำ เธอสอนให้ฉันรู้จักคิดขึ้นมาบ้างแล้วละ...

จาก ท้องนาบ้านเรา โดย ส.พุ่มสุวรรณ

**แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus**

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

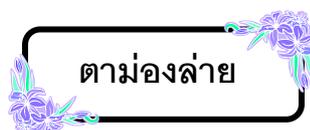
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
2. ข้อสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลาทำข้อสอบ 120 นาที โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย **X** ลงในกระดาษคำตอบ ข้อ ก ข ค หรือ ง ที่คิดว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

**แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus**

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

อ่านนิทานต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 1 - 6

ในอดีตมีสามีภรรยาคนหนึ่งคือ ตาม่องล่าย และยายรำพึง อยู่บ้านบนเนินเขาริมทะเลที่ตำบลอ่าวน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งสองมีลูกสาวสวยชื่อ ยมโดย ซึ่งมีความงามยากที่จะหาใครเทียบได้ ความงามของยมโดยเลื่องลือไปไกลจนเข้าลายลูกชายนายบ้านแห่งหนึ่งในเขตเมืองเพชรบุรีตื่นตื่นมาชมด้วยตาตนเอง และผูกสมรักรักใคร่กันขึ้น โดยมียายรำพึงให้การสนับสนุน เพราะเจ้านายนำของกำนัล มาให้อยู่เนื่อง ๆ ส่วนตาม่องล่ายนั้นพึงพอใจเจ้ากรุงจีนซึ่งนำเรือสำเภามาค้าขาย และมีของฝากมาให้ตาม่องล่ายเสมอ

ต่อมาเจ้าลายได้จัดผู้ใหญ่มาสู่ขอนางยมโดยต่อนางรำพึง ซึ่งนางไม่ขัดข้อง แต่เก็บเรื่องนี้ไว้ไม่ให้ตามองล่ายรู้ ส่วนเจ้ากรุงจีนก็ได้สู่ขอนางยมโดยต่อตามองล่าย ซึ่งตามองล่ายยินดียกให้ และไม่ยอมบอกให้นางรำพึงรู้เช่นกัน

เจ้ากรุงจีนและเจ้าลายยกขบวนขันหมากมาพร้อมกัน ตามองล่ายกับนางรำพึงเมื่อเห็นเจ้าบ่าวมาพร้อมกันก็เกิดปากเสียงกันขึ้น นางรำพึงอ้างว่ายมโดยเป็นลูกสาวของนางจะยกให้ใครก็ได้ ตามองล่ายเถียงว่ายมโดยก็เป็นลูกสาวของตนเหมือนกัน จะยกให้ใครก็ได้ ต่างเถียงกันเสียงดังขึ้นทุกที นางรำพึงโกรธจัดฉวยได้หมวกใบหนึ่งขว้างใส่ตามองล่ายแต่ไม่ถูก หมวกลอยไปตกเป็นเขาล้อมหมวกในปัจจุบัน ฝ่ายตามองล่ายเมื่อเห็นนางรำพึงใช้หมวกก็โมโหบ้าง คว่ากระบุงที่อยู่ใกล้มือขว้างไปกระบุงพลาดที่หมายลอยไปตกเป็นเกาะกระบุงอยู่ที่จังหวัดตราด นางรำพึงยังโมโหคว่าวงอบได้ก็ขว้างไปตามองล่ายหลบทัน วงอบจึงเลยไปตกที่จังหวัดจันทบุรี กลายเป็นแหลมวงอบ ตามองล่ายไม่ยอมคว่าได้สักอันหนึ่งก็ขว้างใส่ยายรำพึง แต่สักเลยไปถูกเกาะแห่งหนึ่งวทะเล จึงเรียกเกาะนี้ว่า เกาะทะเล สากนั้นเมื่อโดนเกาะทะเลแล้วก็ลอยละลือไปตกที่ฝั่งตะวันออกกลายเป็นเกาะสากที่จังหวัดตราด นางรำพึงหมดปัญญาที่จะโต้ตอบ ได้แต่โมโหสุดขีด วังหนีตามองล่ายไปไกลถึงจังหวัดระยอง นอนดินร่ำ ๆ สิ้นใจตรึงหมัดนั้นเอง คนเรียกว่า หาดแม่รำพึง

ตามองล่ายเมื่อทำอะไรงานรำพึงไม่ได้ก็โกรธงุ่นง่านคนเดียว หันเข้าเล่นงานสาวยมโดยว่าเป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องยุ่ง จึงจับยมโดยฉีกออกเป็นสองซีกขว้างไปทางเหนือซึ่งเป็นที่อยู่ของเจ้าลาย และต่อมากลายเป็นเกาะนมสาว อยู่ที่บางปู อำเภอปราณบุรี ขว้างไปทางตะวันออกซึ่งเป็นที่อยู่ของเจ้ากรุงจีน และต่อมากลายเป็นเกาะนมสาว ในจังหวัดชลบุรี ตามองล่ายแบ่งลูกสาวแล้วก็อาละวาดต่อไป ขว้าง หมากพลู ขนมจีน จาน กระจาด กระจก ตะเกียบ และขันหมากไปตกในทะเล ต่อมาของเหล่านั้นกลายเป็นหอย ฟีชี และสัตว์ทะเล พลูมวนได้กลายเป็นหอยมวนพลู ขนมจีนได้กลายเป็นสาหร่ายทะเล เรียกว่า เส้นขนมจีนเจ้าลาย ตัวหวิดด้วยซึ่งเกาะหินอยู่ได้น้ำนั้นแล้วว่าเป็นกล้วยที่ใส่มาในขันหมาก ส่วนขันหมากได้ลอยไปกลายเป็นเขาสามร้อยยอด กระจกของเจ้ากรุงจีนนั้นกระเด็นไปติดอยู่ที่เขาช่องกระจก ตะเกียบกระเด็นไปตกที่เขาตะเกียบ จานลอยไปเป็นเกาะจานที่จังหวัดชุมพร ชี้อึ้งกลายเป็นหอยชดชี้อึ้ง ตลับกลายเป็นหอยตลับ สังข์กลายเป็นหอยสังข์ หีบใส่ทองหมั้นเจ็ดใบลอยไปอยู่ที่สัตหีบ

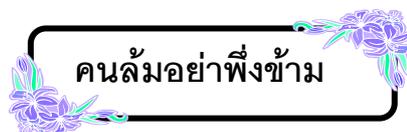
ตามองล่ายได้เหวี่ยงข้าวของเครื่องใช้ในงานแต่งงานลงทะเลไปหมดแล้ว เขาก็จึงคว่ำไห้เหล้าไปนั่งดื่มคนเดียวบนเขาแห่งหนึ่ง เขากลุ้มใจที่เมียหายไปละลูกต้องตายไป เขาดื่มห้ำอย่างดื่มน้ำ และเมื่อดื่มหนัก ๆ เขาก็เลยขาดใจตายกลายเป็นหินร่างของเขายังปรากฏอยู่จนปัจจุบัน และกลายเป็นที่ที่ชาวเรือกราบไหว้บูชาว่าศักดิ์สิทธิ์ ส่วนเจ้ากรุงจีนเมื่อผิดหวังก็

เล่นเรือกลับ เจ้าลายก็กลับไปเมืองเพชร เจ้าลายรักสาวมโดยมากจนไม่เป็นอันกินอันนอน และ
ตรอมใจตายกลายเป็นเขาเจ้าลายอยู่ที่เมืองเพชรนั่นเอง

หนังสือเรียนภาษาไทย ป.5 2550 : 223-224

1. ตาม่องล่าย กับนางรำพึง มีบ้านอยู่บนเนินเขาริมทะเลนั้นอยู่ในจังหวัดใด (บอกความสัมพันธ์)
 - ก. เพชรบุรี
 - ข. ชลบุรี
 - ค. ประจวบคีรีขันธ์
 - ง. ชุมพร
2. ใครเป็นคนมาสู่ขอมโดยกับนางรำพึง (บอกความสัมพันธ์)
 - ก. เจ้ากรุงจีน
 - ข. เจ้าลาย
 - ค. เจ้ากรุงธน
 - ง. เจ้าขาว
3. นางรำพึงโกรธตาม่องล่ายเพราะเหตุใด (บอกความสัมพันธ์)
 - ก. ตาม่องล่ายยกลูกสาวให้เจ้ากรุงจีนโดยที่ไม่ปรึกษาตน
 - ข. ตาม่องล่ายรับของหมั้นมาแล้วไม่ยอมแบ่งนางรำพึง
 - ค. ยมโดยไม่ยอมรับหมั้นกับใครเลย
 - ง. ยมโดยหนีออกจากบ้านเพราะไม่ยอมแต่งงาน
4. “การที่พ่อแม่ยกลูกสาวให้แต่งงานกับชายใด โดยไม่ถามความสมัครใจของลูกก่อน”
การกระทำนั้นตรงกับสำนวนใด (บอกความสัมพันธ์)
 - ก. ชิงสุกก่อนห่าม
 - ข. ชมเขาโคขี่นให้กินหญ้า
 - ค. คดุมดงชน
 - ง. ลูกไก่อยู่ในกำมือ
5. ข้อใดจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้ดีที่สุด (สรุปใจความสำคัญ)
 - ก. ให้เจ้ากรุงจีนกับเจ้าลายต่อสู้กัน ผู้ชนะจะได้แต่งงานกับยมโดย
 - ข. ให้ตาม่องล่ายเป็นผู้ตัดสินใจ เพราะเป็นหัวหน้าครอบครัว
 - ค. ให้นางรำพึงเป็นผู้ตัดสินใจ เพราะแม่ยอมใกล้ชิดกับลูกสาว
 - ง. ให้ยมโดยเป็นผู้ตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง
6. ข้อใดไม่สามารถเป็นจริงได้ (สรุปใจความสำคัญ)
 - ก. ยมโดยเป็นผู้หญิงที่สวยงามมาก
 - ข. ตาม่องล่ายจับลูกสาวฉีกออกเป็นสองซีก
 - ค. เจ้ากรุงจีนและเจ้าลายยกขบวนขันหมากมาพร้อมกัน
 - ง. นางรำพึงโมโหสุดขีดถึงกับสิ้นใจตาย

อ่านนิทานต่อไปนี่ แล้วตอบคำถาม ข้อ 7 - 10

ผู้เล่า : นายสมศักดิ์ เกตตรา

มีเศรษฐีบ้านหนึ่ง มีคนใช้บ่าวไพร่เยอะแยะ และก็มีขอทานคนหนึ่ง ตอนเช้าก็จะมาขอทานเศรษฐี เศรษฐีแกเป็นคนขี้เหนียวมากเลยแหละ แกไม่ยอมให้ใคร ที่เห็นขอทานผ่านมาหน้าบ้าน ที่นี้ก็ไล่ขอทานนั้นนะไม่ให้เข้ามาเสร็จแล้วขอทานนั้นก็อึดใจไม่ได้กินอะไรเลย แต่เข้าขอข้าวกินสักมือหนึ่งเศรษฐีก็ไม่ยอมให้กิน ขอทานนั้นก็อ่อนวอน เศรษฐีทนคำต้อของขอทานไม่ไหว ก็เลยเอากะลาเนี่ย ใส่ข้าวให้ขอทานคนนั้นกิน ขอทานนั้นก็กิน พอกินอิ่มแล้วให้ศีลให้พร แล้วออกไป อยู่มาภายหลังขอทานนั้นก็รวยขึ้น ที่นี้ก็หัดหาเงินหางานทำ ที่แรกหางานทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อน และเก็บเล็กผสมน้อย พอได้เงินก็ออกหางานทำค้าขาย ได้มั่งอะไรมั่ง ตอนหลังก็ซื้อหอยก็ถูกรางวัลที่ 1 สมัยนั้นก็แค่หมื่นกว่าบาทแล้วก็นับว่ารวยแล้ว ต่อมาก็รวยขึ้นไปอีก

ส่วนเจ้าเศรษฐีที่เคยดูถูกขอทานก็ต้องมีอันเป็นไป ไฟไหม้บ้าน โจรปล้นก็เลยยากจนลงบ่าวไพร่ก็หนีไปหมด ตกกลางคืนหลังก็ซัดเซพเนจรไปพบชายขอทาน ที่เคยขอทานตนเอง จึงจำได้ เออเจ้านี้เมื่อก่อนข้าจำได้ข้าเคยให้ข้าวมันกินนี่หว่าไซ้หรือป่าววะ ขอทานนั้นก็บอกว่าไซ้ครับท่านเศรษฐี แต่เดี๋ยวนี้เองร่ำรวยแล้วบ้านช่องใหญ่โตกลายเป็นเศรษฐีไปได้ ส่วนข้ากลับเป็นยากเหมือนกับเองเมื่อก่อน ขอทานก็เชิญเศรษฐีขึ้นไปบนบ้านเลี้ยงเศรษฐีอย่างเต็มที่เลย ต้อนรับเศรษฐีอย่างดี ที่นี้ขอทานคนนั้นก็จำได้ว่า เศรษฐีเคยเอาข้าวใส่กะลาให้ตัวเองกิน และได้เอากะลาใบนั้นเก็บไว้ แล้วก็ซูด ๆ ๆ เลี่ยมด้วยทองคำ ซ้อนก็ซ้อนทองคำที่เคยได้กินเมื่อก่อนนี้แหละ เศรษฐีเห็นกะลาใบนั้นก็นึกขึ้นได้ เอ๊ะกะลาใบนี้ นี่เราเคยตักข้าวให้มันนี่หว่า ที่นี้ก็เลยถามชายคนนั้นว่า เอ๊ะกะลาใบนี้เราเคยใส่ข้าวให้แกกิน นี่แกยังเก็บไว้อีกหรือ ครับผมเก็บไว้เพื่อเป็นข้อคิด ผมจะได้มีความคิดที่มานะมุ่งมั่น ว่าเวลาผมจะมีแต่คนดูถูกผม ให้กินก็ใส่กะลาให้ผมกินอย่าง หมูอย่างหมา ผมจึงมีความพยายามจากที่ผมกินข้าวจากเศรษฐีวันนั้น ผมขอทานได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ผมจึงไปค้าขายและซื้อหอยถูกรางวัลที่ 1 ดวงก็ดีมาเรื่อย ๆ ผมจึงเป็นเศรษฐี จึงเอากะลาและซ้อนนั้นไปเลี่ยมทอง และว่าคนเรามีล้มก็ต้องมีลุก ผมจึงต้องเก็บไว้ และบังเอิญผมก็มาเจอท่านเศรษฐี เศรษฐีก็คิดว่า เราไม่ควรไปดูถูกเขาเลย นี่แหละเขาว่า คนเซอย่าข้ามคนล้มอย่าข้าม

7. เศรษฐีมีลักษณะนิสัยอย่างไร (บอกความสัมพันธ์)

ก. ร่ำรวย	ข. ขี้เหนียว พุดจาตุญกคนอื่น
ค. จิตใจดี	ง. มีจิตใจโอบอ้อมอารี

8. เศรษฐีดูถูกขอลานแล้วกรรมตามสนองเศรษฐีอย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

ก. ไฟไหม้บ้าน	ข. โจรปล้น
ค. ให้มีอันเป็นไป	ง. ถูกทุบข้อ

9. ทำไมเศรษฐีจึงนำข้าวใส่กะลาให้ขอลานกิน (บอกความสำคัญ)

ก. เกลียด	ข. สมเพช
ค. ทนความรำคาญ	ง. ดูถูกเหยียดหยาม

10. สรุปใจความสำคัญของเรื่องอย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)

ก. คนเขย่งย่ำคนล้มอย่าข้าม	ข. เห็นช้างขี้ขี้ตามช้าง
ค. ตำนน้ำพริกละลายแม่น้ำ	ง. เห็นครกขึ้นภูเขา

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 11 - 18

ดี - ชั่ว นั้นแท้จริงเป็นอย่างไร

ปัจจุบันเรามักมีความเข้าใจผิดกับหลักคำสอนของศาสนา เรื่องที่เรามักเข้าใจผิดกันมากที่สุดก็คือเรื่อง ดี-ชั่ว ผลของการทำดี และผลของการทำชั่ว คือในปัจจุบันจะมีคำพูดว่า “ทำดีแล้วไม่ได้ดี” หรือ “ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป” ซึ่งคำพูดเช่นนี้ ขัดต่อหลักของศาสนา ทุกศาสนาที่สอนว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ดังนั้น เราจึงควรที่จะมาทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ถูกต้อง มิฉะนั้นคนที่ไม่เข้าใจก็จะหันไปทำชั่วกันหมด ส่วนการทำดีก็จะมีใครสนใจทำแล้วสังคมก็จะดูนายเดือดร้อนเพราะมีแต่คนทำชั่วเต็มไปหมด

ในขั้นต้นเราต้องรู้ก่อนว่าอะไรคือความดี อะไรคือความชั่ว ความดีก็คือการกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและแก่ผู้อื่น หรือแก่ทั้งสองฝ่ายพร้อม ๆ กัน การทำความดีนี้มีอยู่หลายวิธีคือ การให้สิ่งที่ควรให้แก่บุคคลที่สมควรให้ด้วยความพอเหมาะ พอดี และในเวลาที่เหมาะสม การตั้งใจรักษาศีลอย่างน้อยศีล ๕ ของผู้ครองเรือน การเจริญภาวนา คือฝึกฝนสมาธิ และอบรมปัญญา การประพฤติตนเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนด้วยใจจริง การช่วยเหลือผู้อื่นหรือช่วยเหลือสังคมส่วนรวมที่เดือดร้อนมีทุกข์โดยไม่ได้หวังผลใด ๆ ตอบแทน ไตร่ตรองให้เห็นว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้ก็คือ ความดี กระทำความดี หรือทำบุญ หรือการทำกรรมดี โดยสรุป

ส่วนความช่วนั้นก็คือ การกระทำสิ่งที่จะเป็นโทษ เป็นภัย เป็นความทุกข์เป็นความเดือดร้อน ไม่ว่าจะแก่ตนเองหรือผู้อื่น เช่น ขาดความกตัญญูกตเวที ลุ่มหลงอบายมุข ลุ่มหลงสิ่งเสพติด ฟุ่มเฟือย ตระหนี่ แดกความสามัคคี เป็นต้น การกระทำเหล่านี้ไม่ใช่ความดี แต่เป็นความผิดหรือความชั่ว

ในขั้นต่อไปเราต้องรู้จักอีกว่าผลของการทำดีและผลของการทำชั่วนั้นเป็นอย่างไร คือผลของการทำความดีนี้ก็คือ ความสุขใจอิมใจจากการที่ตนได้ทำความดีนั้นนั่นเอง และผลนั้นก็ย่อมจะเกิดขึ้นทั้งในขณะที่เรากำลังทำความดีนั้นอยู่ และทั้งในขณะที่เมื่อเราทำความดีนั้นเสร็จลงแล้ว การทำความดีนี้ เราจะต้องทำด้วยใจบริสุทธิ์ ไม่ใช่ทำด้วยกิเลส คือทำเพราะความโลภอยากได้ผลอย่างอื่น หรือทำเพราะอยากให้คนอื่นรู้ และมาชื่นชมหรือมาให้รางวัล หรือทำเพราะประชดผู้อื่นด้วยความโกรธ หรือทำด้วยความโง่ไม่รู้จักจริง หรือทำเพราะต้องการสรรเสริญใครในชาติหน้า เป็นต้น

สรุปได้ว่า ดี - ชั่ว นั้นเป็นเรื่องของจิตใจโดยตรง เพราะมนุษย์เรานั้นมีจิตใจเป็นใหญ่ สุขทุกข์มันอยู่ที่ใจและจิตใจของเรา มันก็เป็นไปตามกฎของธรรมชาติ เราไม่อาจจะบังคับมันได้ตามใจเราหรือด้วยวัตถุภายนอกใด ๆ วัตถุภายนอกเป็นเพียงเครื่องอาศัยให้ร่างกายคงอยู่เท่านั้น ดังนั้นเมื่อใดที่เราทำสิ่งที่จิตสำนึกมันบอกว่าดี ความสุขใจ อิมใจ ภาควิมิใจ ก็ย่อมที่จะบังเกิดขึ้นแก่จิตใจของเราทันที แต่เมื่อใดที่เราฝืนใจทำสิ่งที่จิตสำนึกมันบอกอยู่ว่าชั่ว ความทุกข์ใจ ไม่สบายใจ ความเสียใจต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ย่อมที่จะบังเกิดขึ้นมาทันที ซึ่งนี่คือผลของความดี - ความชั่วที่แท้จริง ที่เราสามารถเข้าใจและรู้สึกได้ด้วยตัวของเราเองในปัจจุบันนี้ ซึ่งขอให้เราสนใจที่จะทำความเข้าใจเรื่องดี - ชั่วนี้ให้ถูกต้อง เพื่อที่เราจะได้เกลียดกลัวความชั่ว แล้วหันมาทำความดีกันให้ถูกต้องต่อไป

ประดับ จันทรสุขศรี 2550 : 77

11. การทำดีเกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นจะเกิดผลต่อสังคมอย่างไร (บอกความสัมพันธ์)

ก. สังคมอุ่นววย	ข. เกิดการทะเลาะวิวาท
ค. สังคมมีความสุข	ง. เกิดความแตกแยก

12. ลักษณะสังคมอุ่นววยเดือดร้อน มีลักษณะอย่างไร (สรุปใจความสัมพันธ์)

ก. เกิดความสามัคคี	ข. ทะเลาะวิวาท
ค. โจรชุกชุม	ง. ถูกทั้งข้อ ข. และ ค.

13. ทำไมต้องอธิบายถึง การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว (สรุปใจความสำคัญ)

ก. เกิดความเข้าใจผิดๆ เกิดขึ้นในสังคม
ข. ปัญหาเสพติด
ค. เกิดการทะเลาะวิวาท
ง. ถูกทุกข้อ

14. ทำไมคนเราต้องทำความดี (บอกความสัมพันธ์)

ก. ทำให้ใจเป็นสุข	ข. ทำให้สังคมแตกแยก
ค. ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	ง. ทำให้ตนเองและผู้อื่นมีความสุข

15. สรุป การทำความดี ได้ตรงกับข้อใด (สรุปใจความสำคัญ)

- ก. มานะ ให้เงินขทานแล้วบ่นว่าตลอดเวลา
 ข. มานี ตระหนี่ถี่เหนียวจนเป็นโรคคำไส้อักเสบ
 ค. มาโนช ทะเลาะกับเพื่อน ๆ อยู่เสมอ
 ง. มานา ช่วยเหลืองานบิดามารดาอยู่เสมอ ๆ

16. ผลของการทำความดี และความชั่วต่างกันอย่างไร (บอกความสำคัญ)

- ก. ความดี มีความสุข ความชั่วมีความอึดใจ
 ข. ความดี มีความสุข ความชั่วมีความสุขใจ
 ค. ความดี ทำแล้วใจเป็นสุขทั้งตัวเองและผู้อื่น ความชั่วทำแล้วเกิดทุกข์
 ง. ความดี ทำแล้วใจเป็นสุขทั้งตัวเองและผู้อื่น ความชั่วทำแล้วเกิดสุขใจ

17. อะไรเรียกว่า “กิเลส” (บอกความสัมพันธ์)

ก. ความหลง	ข. ความดี
ค. ความรัก	ง. ความเชื่อ

18. ทำไมสังคมปัจจุบันจึงสับสนวุ่นวายมาก (บอกความสำคัญ)

ก. ขาดคุณธรรม จริยธรรม	ข. ขาดความรู้
ค. ขาดผู้นำที่ดี	ง. ขาดที่อยู่อาศัย

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 19 - 25

เหลืองอร่าม

หนุ่มน้อยอายุ 17 ปี รู้สึกขัดใจใน ขณะหิ้วกระเป๋าเดินตามผู้หญิงที่ใคร ๆ พากันเรียกว่าอาจารย์มากรุงเทพฯ เพราะความอยากเรียนประการเดียวที่ทำให้เขายอมทำอย่างนี้ แม่บอกว่าจบชั้นมัธยมปลายแล้ว เขาควรจะหางานทำได้เสียที แต่เขายังอยากเรียนต่ออยู่ พ่อซึ่งเป็นชาวสวนเต็มขั้น แต่แกล้งไปทุกปีเห็นความอยากเรียนต่อของเขา ก็เลยบอกว่า

“พ่อมีปัญญาส่ง แต่ไม่มากนัก...ไปทำงานด้วยเรียนด้วยได้ไหม”

เขารีบพยักหน้า

“ผมจะไปทำงานโรงงาน”

เขาบอกกับพ่อ แล้วก็รีบเขียนจดหมายไปกรุงเทพฯ บอกกับเพื่อนที่ทำงานโรงงานอยู่แล้วตั้งแต่เรียนจบประถมปลาย เพื่อนเขากับเงียบหายไป ทำให้เขารู้สึกสิ้นหวัง แต่แล้ววันที่โรงเรียนปิด เขากลับได้เจอกับอาจารย์คนนี้ คนที่เขารู้สึกด้วยตัวเองว่า เธอเป็นคนใจดี

วันนั้นครูที่โรงเรียนซึ่งจักรยานมาตามเขาถึงบ้าน บอกว่ามีงานให้เขาทำหารายได้เพราะอาจารย์คนนี้จะมาเก็บข้อมูลไปทำวิจัย ขอให้เขาเป็นคนพาอาจารย์ไปตามที่ต่าง ๆ ตามที่อาจารย์ต้องการด้วย

เขาไม่เข้าใจหรือว่าอะไรคือวิจัย แต่เขารู้ว่า อาจารย์คนนี้นี้มาเก็บข้อมูล 5 วัน เธอพักอยู่ที่บ้านครูของโรงเรียน เข้าขึ้นมาเขาก็ขี่มอเตอร์ไซด์คันเก่า ๆ ของพ่อไปหาอาจารย์ที่บ้านพักครู แล้วก็วางแผนกันว่าจะไปไหน ที่ที่อาจารย์จะไปออกจะแปลก ๆ อยู่ เพราะมักจะเป็นสถานที่ที่คนลืม ๆ กันไปแล้ว บางทีก็เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตอนเด็ก ๆ พ่อแม่เคยพาไป แต่พอโตขึ้น ลักษณะทางภูมิประเทศเปลี่ยนไป ไม่มีใครสนใจจะไปเที่ยวอีก แต่อาจารย์คนนี้ก็กลับสนใจ นอกจากไปดูสถานที่ดังกล่าวแล้ว ยังตามไปซักถามชาวบ้านในละแวกนั้นอีกมากมาย

เขาเริ่มสนิทกับอาจารย์ขึ้นทุกวัน อาจารย์เป็นผู้หญิงเก่งที่ทำให้เขานึกถึงไม่เพียงแต่จะเก่งที่เข้ามาในหมู่บ้านของเขาแบบตัวคนเดียวเท่านั้น แต่อาจารย์ยังเก่งในการติดต่อประสานงานกับผู้คนในการอธิบายหรือแม้แต่ในการพูดคุยธรรมดา

ครูของเขาซึ่งมาร่วมงานด้วยในบางวันบอกกับเขาว่า
“คนมีการศึกษาดี ... เก่งอย่างนี้แหละ ... มั่นใจในตัวเอง”

ทำให้เขายิ่งอยากเรียนขึ้นเป็นทวีคูณ

อาจารย์ชอบรถมอเตอร์ไซด์ของเขามาก เพราะมันตายได้ทุกวัน และเขาก็ต้องแสดง
ฝีมือลายมือในการซ่อมให้มันติดให้จงได้ทุกวัน อาจารย์เรียกรถมอเตอร์ไซด์ของเขาว่า

“ท่านโปรเฟสเซอร์”

“เรียกเขาติด ๆ เขาจะได้ไม่พาเราไปตกค้างกลางป่า”

ไม่ช้าไม่นาน เขาก็มีโอกาสเล่าความในใจของเขาเรื่องอยากเรียนต่อให้อาจารย์ฟัง
เขาตกตะลึงจ้องจ้องเมื่ออาจารย์บอกกับเขาในทันทีว่า

“ไปพักอยู่บ้านครูก็ได้ ...” อาจารย์เรียกตัวเองว่า “ครู” อยู่เสมอ

หน้าตาของเขามั่นคงตื่นตะลึงพิลึก อาจารย์จึงถามต่อว่า

“เป็นอะไรไปล่ะ”

“ทำไมอาจารย์รับง่าย ๆ อย่างนี้เล่าครับ” เขาย้อนถามแบบยังไม่หายง

“ไม่ดีหรือ” อาจารย์ย้อนถามบ้าง

“ดีนะมันดีครับ ...แต่ผมว่ามันง่ายไป...”

“ฉันไม่พาเธอไปขายหรือ... ไปลองสอบเข้าดูก่อน ถ้าเข้าได้แล้วก็เรียนเข้าไปได้
ก็กลับมาชี้ท่านโปรเฟสเซอร์อยู่บ้าน...”

เขาอยากจะทำลงกราบอาจารย์ แต่เขาไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรจึงไม่ขัดเขิน จึงได้แค่เพียง
ยกมือพนมขึ้นระหว่างอกและบอกว่า “ขอบคุณครับ”

อาจารย์ให้เขาพาไปหาพ่อแม่ที่บ้าน และพูดกับพ่อแม่ของเขาเหมือนที่พูดกับเขา
ทุกประการ พ่อกับแม่เขาก็นั่งงงไม่แพ้เขา จนกระทั่งเขาไปส่งอาจารย์กลับที่พักและกลับมาถึงบ้าน
แล้วนั่นแหละ พ่อเขาจึงมาถามว่า

“แกไปทำอะไรให้อาจารย์ถูกใจ...ถึงได้เมตตาขนาดนี้”

เขายิ้มและตอบพ่อว่า

“ไม่รู้เหมือนกัน...พ่อ”

และแล้วเขาก็ได้เข้ากรุงเทพฯ ตามที่ต้องการจริง ๆ เขาหิ้วกระเป๋าเดินเร็วจี๋ตามอาจารย์
ด้วยกลัวหลง ที่บ้านอาจารย์มีแม่ของอาจารย์ น้องชายของอาจารย์ และสาวใช้จากอีสานวัยเด็กโข
อีกหนึ่ง เขาได้อยู่ในห้องเล็ก ๆ ทางด้านหลังบ้าน วันแรกอาจารย์พาเขาไปสมัครเรียนพิเศษ
แล้วก็สอนให้เขาเดินทางด้วยตัวเอง

“อยากสอบเข้าได้ก็ต้องรู้จักประมาณตัว...”

อาจารย์บอกกับเขาเพียงแค่นี้ ทำให้เขาตัดสินใจที่จะสอบเข้าวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่สอนเกี่ยวกับเรื่องการช่าง แทนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยตามที่ฝันไว้

“ผมอยากเป็นช่าง...จะได้ไปซ่อมท่านโปรเฟสเซอร์...”

อาจารย์หัวเราะก๊าก

“ดี...ดี...” อาจารย์ว่า

ตลอดเวลาที่เขาอยู่กับอาจารย์ เขาสังเกตว่าอาจารย์ชอบปลูกต้นไม้มากเป็นพิเศษ เสาร์ – อาจารย์ครั้งใดต้องชวนเขาติตรรถไปจนต้นไม้ด้วยกันทุกครั้ง ส่วนใหญ่เป็นพวกไม้ประดับไม่เลื้อย ที่พากันทั้งเป็นพุ่มเป็นเลื้อย จนเนื้อที่ 200 ตารางวา ของอาจารย์แทบไม่มีช่องว่าง

“อาจารย์ชอบต้นไม้อะไรครับ..” เขาเคยถามอาจารย์เล่น ๆ โดยไม่จริงจังเท่าไรหรอก

“ครูชอบต้นไม้”

คำตอบของอาจารย์ทำให้เขางง เพราะต้นไม้เป็นต้นไม้ที่หาง่ายแสนง่าย แต่แล้วเขาก็เข้าใจเมื่ออาจารย์อธิบายอีกว่า

“ครูชอบตรงที่มันมีอยู่ทั่วไป พอถึงหน้าร้อนมันก็นำความชื่นใจมาให้ โดยออกดอกสีเหลืองสว่าง ...ไปไหนก็เห็น...ครูก็ชอบ”

“แต่อาจารย์ไม่ได้ปลูกมันเลยนะครับ”

“มันหาง่ายไปละมัง...” อาจารย์ว่า “ครูเห็นมันอยู่ทั่ว ๆ ไปแล้ว เลยไม่ได้พยายามจะหามันมาปลูก ตามร้านต้นไม้เขาไม่ค่อยเอามาขาย เพราะมันหาได้ง่ายเกินไป”

ดังนั้น เมื่อเขาสอบเสร็จแล้วและกลับบ้าน เขาก็ตั้งใจว่าจะไปหาต้นคุณลักต้นหนึ่งมาให้อาจารย์ปลูกให้ได้ แต่แล้วเขาก็มีวแต่ไปหาคนโน้นคนนี้เพลินไป จนกระทั่งเช้าวันนี้จะขึ้นรถไฟกลับมากลางคืน เพื่อฟังผล (ที่เขาค่อนข้างมั่นใจ) เขาก็นึกขึ้นมาได้ตอนก่อนออกจากบ้าน เขาก็ออกวิ่งไปที่ต้นคุณที่กำลังออกดอกเหลืองอร่ามในสวนของเพื่อนบ้าน แล้วก็ถอนต้นคุณเล็ก ๆ ต้นหนึ่งที่อยู่โคนต้น ไล่กระเปาะเสื้อนักเรียนมากลางคืน ตลอดทางเข้าภาวนาให้มันอย่าเพิ่มสดไปเสียก่อน บางเวลาเขารู้สึกหิว เขาก็จะเข้าไปในห้องน้ำ เอามันพรมน้ำเสียนิดหน่อย เป็นการให้กำลังใจ โชคดีที่จังหวัดของเขาห่างจากกรุงเทพฯ ไม่มาก เขาก็มาถึงกรุงเทพฯ โดยที่ต้นคุณยังไม่มีอาการเงืองหงอยแต่อย่างไร

ตอนที่เขาเดินเข้าไปในบ้าน ไหว้แม่ของอาจารย์แลอาจารย์นั้น เขารู้ดีปลื้มในสิ่งที่ตนเองกำลังจะทำเล็กน้อย เขายกมือขึ้นหยิบมันออกมาจากกระเปาะเสื้อ แล้วส่งให้อาจารย์ที่เข้าเคาฯพนับถือยิ่ง

25. ทำไมครูจึงช่วยเหลือหนุ่มน้อยในเรื่องการเรียน (บอกความสัมพันธ์)

ก. เพราะหนุ่มน้อยมีน้ำใจไม่ตรีต่อครู

ข. เพราะรักหนุ่มน้อย

ค. เพราะอยากส่งเรียน

ง. เพราะอยู่ใกล้บ้านหนุ่มน้อย

อ่านสารคดีต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 26 - 32

สารกันบูดในขนมปังสอดไส้

ขนมปังสอดไส้ชนิดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นไส้ครีม สังขยา ถั่วเขียว ถั่วแดง ฯลฯ จัดอยู่ในกลุ่มของอาหารคาวและหวาน จึงไม่แปลกที่เรามักกินเป็นอาหารหลักในบางมื้อ หรือกินเป็นอาหารว่างเป็นบางเวลา

แต่อากาศร้อน ๆ ของบ้านเรา จะกินอะไรตามใจปากคงไม่ได้ คงต้องมีข้อควรระวังกันไว้สักนิด ปกติเรามักจะระวังกันเฉพาะขนมปังที่เน่าเสียแล้วเท่านั้น แต่คราวนี้คงต้องระวังขนมปังที่ไม่เน่าเสียกันด้วย

ก็ขนมปังสอดไส้ที่ไม่เน่าเสียอาจมีเจ้าวายร้าย “สารกันบูด” เป็นเกราะป้องกันเชื้อโรคผสมอยู่

โดยเฉพาะขนมปังที่มีไส้ชนิดที่มีส่วนผสมของ นม เนย ไข่ ที่ปกติจะเน่าเสียได้ง่ายอยู่แล้ว และยิ่งช่วงที่มีอากาศคอบอ้าวอย่างนี้ ก็ยิ่งกระตุ้นให้ไส้ขนมปังสอดไส้ให้เก็บได้ยาวนานขึ้น

สารกันบูดที่นิยมใช้มีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด คือ กรดเบนโซอิก และกรดซอร์บิก

หากร่างกายได้รับเจ้าวายร้ายทั้ง 2 ชนิดนี้ ในปริมาณมาก และได้รับเป็นประจำ จะทำให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อตับและไต

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 84 เรื่องวัตถุเจือปนอาหาร กำหนดให้ใช้กรดซอร์บิกในแยม เยลลี่ และเวียชีส ได้ไม่เกิน 1,000 กรัม/กิโลกรัม ส่วนกรดเบนโซอิกกำหนดให้ใช้ในเนยเทียมได้ไม่เกิน 1,000 กรัม/กิโลกรัม

อ่านสารคดีต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 33 - 37

จ๋อนปลูกข้าวโพด

จ๋อนเป็นลูกชาวไร่ พ่อมีอาชีพปลูกข้าวโพดขาย วันหนึ่งพ่อบอกจ๋อนให้นำเมล็ดข้าวโพด ไปปลูกในแปลงดินที่พ่อเตรียมไว้ พ่อบอกให้จ๋อนขุดหลุมห่างกันหลุมละ 2 ก้าว แล้วหยอดเมล็ดข้าวโพดลงในหลุม หลุมละ 4-5 เมล็ด จากนั้นใช้ดินกลบหลุม จ๋อนทำตามที่พ่อบอกได้เพียง 5-6 หลุม จ๋อนรู้สึกเบื่อ อยากให้เสร็จเร็ว ๆ จึงใช้วิธีใหม่ จ๋อนใส่เมล็ดข้าวโพดจำนวนมากเป็นกำมือ ๆ ลงในหลุมแต่ละหลุม ข้าวโพดจึงหมดเร็ว งานเสร็จเร็วด้วย จ๋อนรีบไปเล่นกับเพื่อน ๆ เมื่อพ่อถาม จ๋อนตอบว่า ได้ทำตามที่พ่อสั่งทุกประการ

หลังจากนั้นเมื่อเมล็ดข้าวโพดงอก ต้นข้าวโพดขึ้นเบียดกันเป็นกระจุกในแต่ละหลุม ต้นข้าวโพดผอม ไม่งอกงาม พ่อเห็นต้นข้าวโพด จึงรู้ว่าจ๋อนไม่ทำตามที่พ่อสั่ง พ่อเรียกจ๋อนมาตักเตือน ชี้ให้เห็นโทษและสอนว่า ต่อไปอย่าทำเช่นนี้อีก จ๋อนขอโทษพ่อ และรับคำว่าจะไม่ทำเช่นนี้อีก

ระดับ จันทร์สุขศรี 2550 : 35

33. ครอบครัวยของจ๋อนมีอาชีพอะไร (บอกความสัมพันธ์)

ก. ชาวไร่	ข. ชาวนา
ค. ชาวสวน	ง. เกษตรกรรวม

อ่านสารคดีต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 38 - 40

ตะกั่วในน้ำส้ม น้ำลูกพรุน น้ำแอปเปิล

สถาบันอาหารสุ่มตัวอย่าง น้ำส้ม น้ำลูกพรุน และน้ำแอปเปิล เพื่อวิเคราะห์หาสารตะกั่วที่อาจปนเปื้อนมากับน้ำผลไม้ดังกล่าว เพราะน้ำผักและน้ำผลไม้ เป็นอาหารที่เสี่ยงต่อการมีสารตะกั่วปนเปื้อน เนื่องจากผักและผลไม้สามารถดูดซึมตะกั่วมาจากดิน น้ำ หรือแม้กระทั่งปุ๋ยที่ใช้ในการเพาะปลูกได้ และหากสะสมตะกั่วในร่างกายมาก ๆ ก็จะมีผลทำลายไต

กระทรวงสาธารณสุข จึงกำหนดให้เครื่องดื่มรวมทั้งน้ำผลไม้ไม่มีสารตะกั่วปนเปื้อนได้ไม่เกิน 0.5 มิลลิกรัม/เครื่องดื่ม 1 กิโลกรัม และมาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่กำหนดให้มีสารตะกั่วปนเปื้อนในน้ำผลไม้ได้ไม่เกิน 0.3 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

ที่มา : เรียบเรียงจากบทความเรื่อง มั่นมากับอาหาร หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
วิทยาศาสตร์ ป.4 2550 : 158

38. เหตุใดสถาบันอาหารจะต้องสุ่มตัวอย่างของน้ำผลไม้ (บอกความสัมพันธ์)
- ก. เพื่อวิเคราะห์หาสารตะกั่วที่อาจปนเปื้อนมากับน้ำผลไม้
 - ข. เพื่อวิเคราะห์หาสารเคมีที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
 - ค. เพื่อวิเคราะห์หาสารคลอรีนที่ปนเปื้อนมากับน้ำผลไม้
 - ง. เพื่อทดสอบค่าความชื้นของอาหาร
39. น้ำผลไม้ชนิดใดบ้างที่สถาบันอาหารนำมาสุ่มตรวจ (บอกความสัมพันธ์)
- ก. น้ำองุ่น น้ำฝรั่ง น้ำส้ม
 - ข. น้ำแครอท น้ำแอปเปิล น้ำมะม่วง
 - ค. น้ำส้ม น้ำลูกพรุน น้ำแอปเปิล
 - ง. น้ำกระเจี๊ยบ น้ำฝรั่ง น้ำลูกพรุน
40. หากในร่างกายมีสารตะกั่วสะสมอยู่มาก ๆ จะมีผลต่อร่างกายอย่างไร (สรุปใจความสำคัญ)
- ก. ทำลายหัวใจ
 - ข. ทำลายสมอง
 - ค. ทำลายไต
 - ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยแบบทดสอบ**ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus**

1. ค	21. ง
2. ข	22. ก
3. ก	23. ง
4. ค	24. ก
5. ง	25. ก
6. ข	26. ก
7. ข	27. ข
8. ง	28. ง
9. ง	29. ก
10. ก	30. ง
11. ค	31. ค
12. ง.	32. ค
13. ง	33. ง
14. ง	34. ข
15. ง	35. ก
16. ค	36. ง
17. ก	37. ข
18. ก	38. ก
19. ก	39. ค
20. ค	40. ค

แบบสอบถามความคิดเห็น

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่งในแต่ละข้อ
ตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

เห็นด้วยมาก ให้ระดับ 3

เห็นด้วยปานกลาง ให้ระดับ 2

เห็นด้วยน้อย ให้ระดับ 1

รายการ	ระดับ ความคิดเห็น		
	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน			
2. สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป			
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้			
4. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้			
5. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม			
ด้านบรรยากาศ			
6. นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติตามกิจกรรมทุกขั้นตอน			
7. นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม			
8. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน			
9. ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา			
10. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติตามกิจกรรมอย่างทั่วถึง			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
11. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและมีเป้าหมายในการอ่าน			
12. ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น			
13. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน			
14. ฝึกให้นักเรียนได้คิดและทำงานอย่างเป็นระบบ			
15. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ			

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น จากคำถามที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. นักเรียนพบปัญหาใดบ้างในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค

KWL Plus

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

.....

1. นายสมศักดิ์ จรวงศ์

รองผู้อำนวยการ โรงเรียนดอนเจดีย์พิทยาคม

2. นางจิราธร สามารถ

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2

3. นายวินัย มากระจันทร์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2

ภาคผนวก จ

หนังสือเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / ๒454

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสมศักดิ์ จรวงศ์

ด้วย นางมนภรณ์ ใจรู้รอบ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผล การเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ดร.พิ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 2462

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

๒๑ พฤษภาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวินัย มากระจันทร์

ด้วย นางมนภรณ์ ใจรู้ออบ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๓๗ ๗
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / ๒4๖3

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

๒๙ พฤษภาคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางจิราธร สามารถ

ด้วย นางมนภรณ์ ใจรู้ออบ นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผล การเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำ วิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

อน น
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ภาคผนวก จ

หนังสือขอทดลองใช้เครื่องมือ

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/๒๔๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

๒ มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนคอนเจดีย์พิทยาคม

ด้วย นางมนภรณ์ ใจรู้ออบ นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus” มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ในหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ภาคผนวก ช

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ ๕๔๙๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

| ๑ มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนคอนเจดีย์พิทยาคม

ด้วย นางมนภรณ์ ใจรู้รอบ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผล การเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus” มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ในหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่าน โปรดแจ้งนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

